

40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล

สังฆมณฑลอุดรธานี

อุดรฯ สอนความเมตตา

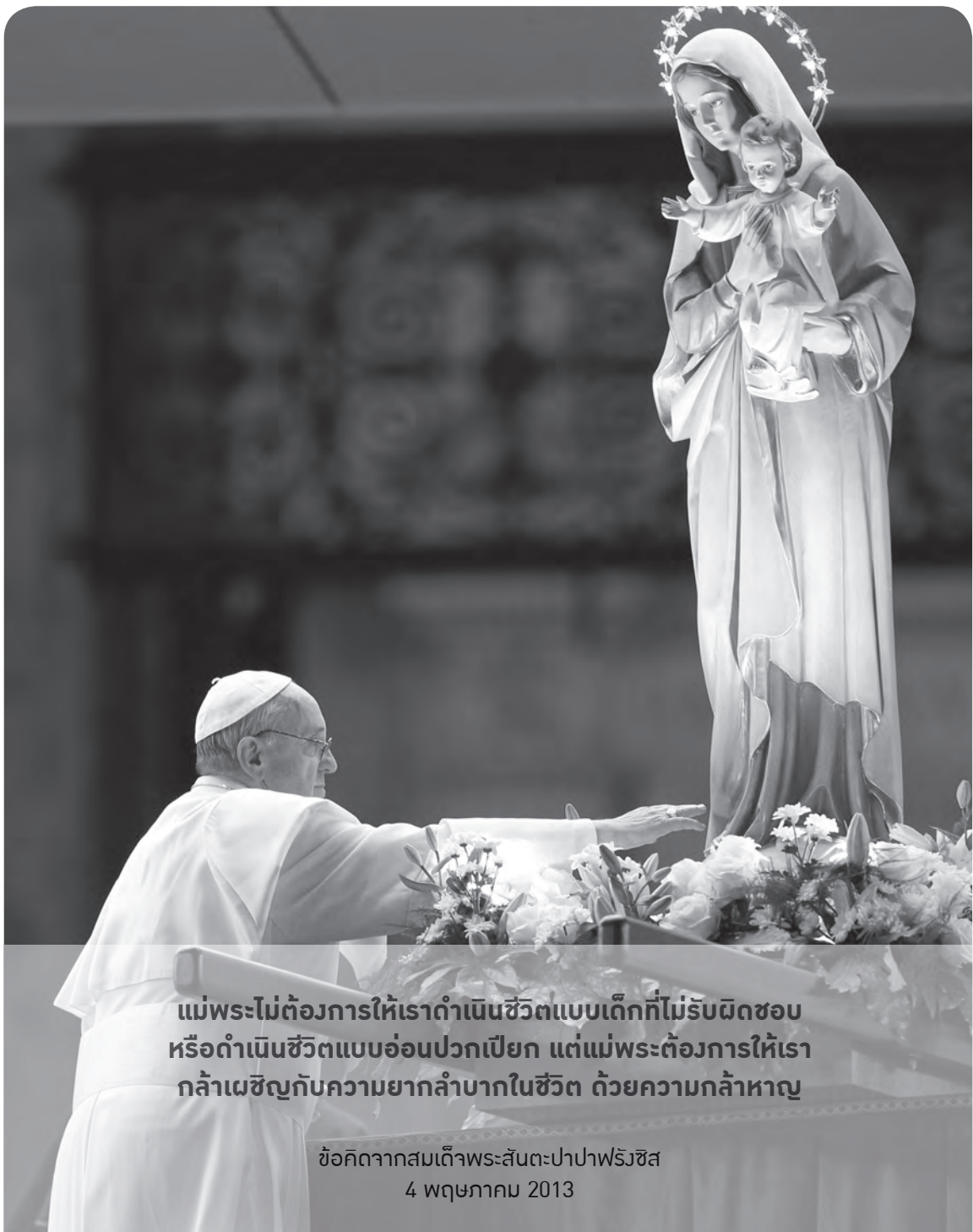
นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดมตาบด

พฤษภาคม 2015

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

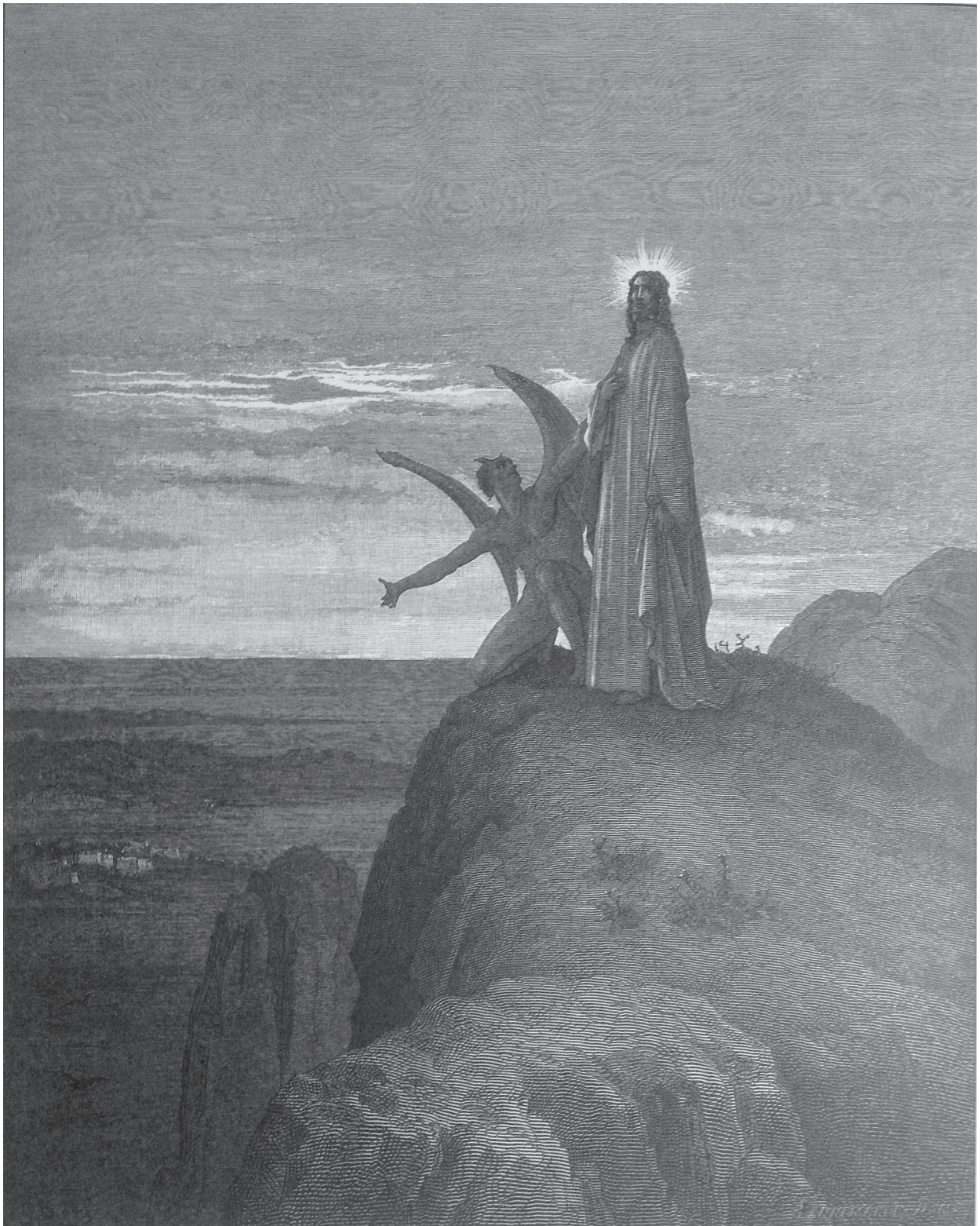

แม่พระไม่ต้องการให้เราดำเนินชีวิตแบบเด็กที่ไม่รับผิดชอบ
หรือดำเนินชีวิตแบบอ่อนปวกเปียก แต่แม่พระต้องการให้เรา
กล้าเผชิญกับความยากลำบากในชีวิต ด้วยความกล้าหาญ

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
4 พฤษภาคม 2013

วระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2015 เดือนพฤษภาคม

เพื่อการปฏิเสธรัสนิยมแห่งการเป็นเดย์ จะทำให้เราสามารถเอาใจใส่ดูแลผู้ที่ทุกข์ทรมาน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาผู้เจ็บป่วยและคนยากจน
เพื่อวอนขอพระแม่มารีย์ โปรดช่วยเหลือบรรดาคริสตชนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในบริบทสังคมทางโลก
ได้มีความพร้อมที่จะประกาศพระเยซูเจ้า

ปากท้อง มินทอ และการทดลองพระเจ้า

(มธ 4:1-11)

ทุกครั้งเมื่อเข้าสู่เทศกาลมหาพรตเราต้องนำเอาพระวรสารตอนนี้อ่านกันในสัปดาห์แรกของเทศกาลเสมอ นั่นคือเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าถือศีลอดอาหารในที่เปลี่ยวเป็นเวลา 40 วัน แล้วปีศาจก็มาประจัญล่อลวงพระเยซูเจ้า นักบุญมัทธิวเป็นชาวยิว ท่านต้องการอธิบายให้เพื่อนร่วมชาติเข้าใจว่า ชีวิตชาวอิสราเอลที่รอคอยพระเมสสิยาห์จะมาปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากยุคที่ถูกครอบครองโดยปีศาจ บัดนี้มนุษย์ทุกคนสามารถหลุดพ้นจากอำนาจของบาป และเอาชนะปีศาจได้แล้ว

พระเยซูเจ้าคือ พระเมสสิยาห์ที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์ และทำลายยุคสมัยของปีศาจ เข้าสู่ยุคแห่งความรอด โดยพระองค์ทรงปฏิเสธสิ่งล่อลวงที่ปีศาจมักนำมาใช้ชักจูงใจให้มนุษย์หลงและหลุดออกจากแนวทางความดี ความเที่ยงตรงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีอยู่ 3 อย่างคือ

1. เรื่องปากท้อง ท้อง ปีศาจให้พระเยซูเจ้าทรงเสกก้อนหินให้เป็นขนมปัง แล้วเสวยบรรเทาความหิว เมื่อร่างกายมีความต้องการขณะตั้งใจที่จะอดอาหาร แต่พระเยซูเจ้าไม่ทรงทำตามความปรารถนาของมัน และตามที่ร่างกายเรียกร้องอยากได้ไปเสียทุกอย่าง

2. เรื่องเกียรติยศ ชื่อเสียง ทรัพย์สมบัติ ทุกอย่างในปีศาจจะยกให้พระเยซูเจ้า เป็นเรื่องชั่วของเงินทองฝ่ายโลก ที่มนุษย์หลงติดกับดักของวัตถุนิยม และยื้อให้ได้มาซึ่ง ชื่อเสียงเงินทอง แม้จะต้องกราบไหว้ผี

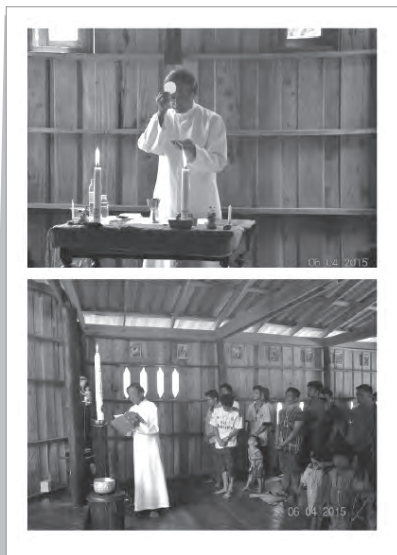
3. เรื่องการทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า “...ถ้าพระเจ้าให้ผมอย่างนี้ก่อน แล้วผมจะทำอย่างนั้น ...พระองค์แน่จริงก็ต้องช่วยผมก่อนสิ แล้วผมจะยอมรับพระองค์” ปีศาจหวังให้พระเยซูเจ้ากระโดดจากยอดพระวิหาร เพียงเพื่อพิสูจน์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้ารักเราจริง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นคู่ชีวิตของเรา มิใช่คนที่เราจะคิดเล็กคิดน้อยและคอยทดสอบจับผิดพระองค์อยู่เรื่อยไปในชีวิต ในข้อนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่ายุคของพระเมสสิยาห์มาถึงแล้ว คือ ในพระอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นบิดาผู้ทรงรักเรา โดยที่เราไม่ต้องทดลองพระองค์ มีแต่เราจะไว้วางใจในพระองค์ผู้เป็นบิดาของเราอย่างเต็มเปี่ยม

...ข้าแต่พระเป็นเจ้า “มนุษย์มิได้ดำรงชีวิตด้วยอาหารเท่านั้น แต่ดำรงชีวิตด้วยพระวาจาทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มธ 4:4) บัดนี้ปีศาจได้หมดฤทธิ์ และยุคสมัยของมันแล้ว ...ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้อยู่ในพระอาณาจักรที่มาถึงแล้ว และมีพระองค์ครอบครองดวงใจ จะได้มีความรักเป็นแก่นแท้ในการดำเนินชีวิต แทนการกราบไหว้ผีปีศาจท่ามกลางกิจการหลอกลวงในข้าวของ เงินทอง วัตถุ เกียรติยศ ชื่อเสียง และเอาแต่เรียกร้องข้อพิสูจน์ความรัก ที่พระองค์ได้สำแดงแจ้งชัดในการไถ่บาปมนุษย์บนไม้กางเขน กลับคืนพระชนม์ชีพเข้าสู่ยุคแห่งความรอดพ้นด้วยเถิด พระเจ้าข้า **อ**

ปกหน้า

สัปดาห์ 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑลในปีศักดิ์สิทธิ์ เดินทางมาถึงสังฆมณฑลที่ 3 กันแล้ว สังฆมณฑลอุดรธานี ที่มีอายุยาวนานถึง 125 ปี แห่งการประกาศข่าวดี งานอภิบาลหลักของสังฆมณฑลจะเน้นงานการช่วยเหลือ คนยากคนจน คนทุกข์ยาก มีหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ มากมายของพระศาสนจักร มีการประสานทำงานร่วมกัน อย่างดี สัตบุรุษมีความเชื่อ ความศรัทธาที่มั่นคง มีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดอย่างเข้มแข็งเสมอมา

ปกหน้าใน

รูปพิธีเสกน้ำล้างบาปของพระสังฆราชเพื่อโปรดศีลล้างบาปแก่เด็กและผู้ใหญ่ ณ วัดในหมู่บ้านกลุ่มชาติพันธุ์ ปกาเกอญอ สังฆมณฑลนครสวรรค์ มีการประกอบพิธี พิธีมิสซา ณ วัดแห่งนี้ด้วย คริสตชนจะนั่งกับพื้นวัดเพื่อร่วม พิธีมิสซา เราคงประทับใจเมื่อได้เห็นความเชื่อของคริสตชนเลยโพ้นเรื่องวัตถุมงคลโลกท่ามกลางภาษาใส่น้ำเพื่อจะเสกเป็นน้ำล้างบาป เชิงเทียนปีศาจ พระแท่นไม้ธรรมดา ปูผ้าทอพื้นบ้าน ขอพระคริสต์เจ้าทรงพระเจริญและได้รับการประกาศไปทั่วชุมชนเขาเผ่าดอย

สถานีอุดรฯ

8 พฤษภาคม ค.ศ. 2015 เวลา 21.25 น.

ผมลงเครื่องที่สนามบิน จ.อุดรธานี หลังจากนั้นมุ่งหน้าสู่ที่พัก รุ่งขึ้นจะได้พบกับคณะครูและผู้บริหาร โรงเรียนของสังกัดสังฆมณฑลอุดรธานี ที่คณะรักกางเขนฯ ดูแล ในข้อมูลบอกว่ามี 4 โรงเรียน เป็นการสัมมนาประจำปีของโรงเรียนในเครือ ปีนี้ทางผู้บริหารอยากจัดให้มีการบรรยายในหัวข้อที่คิดว่าเหมาะกับยุคสมัย “สื่อมวลชน”

เช้าวันรุ่งขึ้น ผมนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่ทางโรงแรมจัดไว้สำหรับบริการลูกค้าที่มาพักฟรี กำลังเขียนทักทายไปยังกลุ่มผู้อ่านอุดมคันทรายเดือน คุณครูที่เข้าร่วมสัมมนาในวันนี้เดินผ่านไปผ่านมา การส่งสารเริ่มขึ้นแล้ว แต่การสื่อสารยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าเราจะรู้จักกัน หรือทำลายกำแพงแห่งความไม่คุ้นเคยออกไป ในบรรยากาศวันนี้มากไปกว่านั้นผมมาเขียนทักทายในอุดมคันทดฉบับเดือนพฤษภาคม ที่เรามีสื่อบูใหญ่เรื่องของสังฆมณฑลอุดรธานีแห่งนี้

20 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2015 เวลา 11.30 น.

ผมลงเครื่องที่สนามบิน จ.อุดรธานี คุณพ่ออยู่มารับเข้าที่พัก รอเพื่อนร่วมงาน และเราเริ่มทำงานกัน ช่วงเวลานั้นเป็นเทศกาลตรุษจีน หลายพื้นที่ที่นั่นจัดงาน ชาวเวียดนามในจังหวัดนี้มีกิจกรรมที่น่าสนใจเหมือนกัน รุ่งขึ้นเราเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ เพื่อนำเรื่องราวที่น่าสนใจ ทั้งเรื่องราวของนักบวชชาย-หญิง ที่ร่วมงานในสังฆมณฑล อาสนวิหาร ความคิดทัศนคติและข้อสั่งสอนแนะนำของพระสังฆราช งานสงเคราะห์เมตตา ฯลฯ จนเมื่อนั่งลง และสรุปเรื่องราวทั้งหมดได้เป็นคำที่ว่า “อุดรฯ สอนความเมตตา” ท่านผู้อ่านจะคิดเหมือนผมหรือไม่อย่างไร คงต้องลองเลาะเลียบบิตตามระหว่างบรรทัดกัน

วันต่อมา

ผมเชื่อว่าการสื่อสารทำให้โลกแคบลง เรื่องราวจากมุมใดในโลกรอการส่งต่อรับรู้ ทุกซอกของโลกกลับกลายเป็นทุกซอกของเรา ความชื่นชมยินดีก็เช่นกัน เราจึงแบ่งปันสุข และร่วมยินดีรับความทุกข์ไปพร้อม ๆ กัน โชคดีที่โลกใบนี้ไม่ได้โรยไว้ด้วยกลีบกุหลาบ และถนนทุกเส้นไม่ได้ถูกปรับแต่งปูทางไว้อย่างเรียบร้อยทั้งหมด ให้เราได้ถอนหายใจได้รักกันเพิ่มขึ้นบ้าง เพราะวันต่อ ๆ ไปของทุกคนคือวันที่เปิดโอกาสให้ความเมตตาในใจของเราได้ส่งมอบต่อกัน

พบกันวันถัดไป

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนพฤษภาคม

1

วันที่ 1 พฤษภาคม
วันแรงงานแห่งชาติ

3

วันที่ 3 พฤษภาคม

ฉลองศาสนนาม
นักบุญฟิลิป
พระคุณเจ้าบรรจ ไซยรา

5

วันที่ 5 พฤษภาคม
วันฉัตรมงคล

9

วันที่ 9 พฤษภาคม

สังฆมณฑลอุบลราชธานี
บวชพระสงฆ์ และฉลอง
50 ปี 25 ปี ชีวิตสงฆ์ ที่
อาสนวิหารแม่พระนิรมล
อุบลราชธานี

10

วันที่ 10 พฤษภาคม

วันรณรงค์
เพื่อกลุ่มชาติพันธุ์

16

วันที่ 16 พฤษภาคม

คณะพระมหาไถ่
แขวงประเทศไทย
บวชพระสงฆ์
ที่วัดนักบุญโทมัส
อโควนิส มินบุรี

17

วันที่ 17 พฤษภาคม
สมโภชพระเยซูเจ้า
เสด็จขึ้นสวรรค์

23

วันที่ 23 พฤษภาคม

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
จัดฉลอง 50 ปี สามเณรลัย
นักบุญยอแซฟ สามพราน
ฉลอง 25 ปี คณะธรรมทูตไทย
(TMS) บวชพระสงฆ์ 2 องค์
ที่หอประชุมนักบุญ
ยอห์น ปอล ที่ 2 สามเณรลัย
นักบุญยอแซฟ สามพราน

24

วันที่ 24 พฤษภาคม
สมโภชพระจิตเจ้า

27

วันที่ 27 พฤษภาคม
วันเกิด พระคาร์ดินัล
ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช

30

วันที่ 30 พฤษภาคม

สังฆมณฑล
นครราชสีมา
บวชพระสงฆ์
ที่อาสนวิหารแม่พระ
ประจักษ์ที่เมืองลุด
นครราชสีมา

31

วันที่ 31 พฤษภาคม

สมโภชพระตรีเอกภาพ
ฉลองศาสนนามซิลวีโอ
พระคุณเจ้าสิริพงษ์
จารีศรั

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน คริสตารุ่นศิลป์

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ชาแนล
อ.ประติณ ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยไอเรียนเติล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คเช็คพร้อมส่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาครสวรรค์) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เลข

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สฤป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 14 สฤป 40 เรื่องราว 10 สังฆมณฑล
สังฆมณฑลอุดรธานี
อุดรฯ สอนความเมตตา

ชีวิตคริสตชน

- 42 ระหว่างเดือน
- 44 วันละก้าวกับพระเยซู
- 46 ข้างธรรมาสัน
- 48 ค่อยกับนาลัสการ
- 50 บันที่กรรมทูต
- 53 บทความเตือนใจตนเอง
หมวกกันกะโหลก
- 56 สื่อศึกษา
- 58 บัญญัติศัพท์
- 61 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 62 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 64 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
- 66 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 70 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 72 ดูหนัง
- 75 ได้ตามใจตะวัน
- 78 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 82 สโมสรอุดมการณ์
- 85 ขว่น้องๆ
- 86 เก็บมาเล่า
- 88 ไชกลองคำถาม
- 90 ฟอนคลายสไตร์ฟี่อ้อย
- 92 มุมเด็กศิลป์
- 96 ชีวิตมันส์ๆ ของพี่แบ่ง

กวี-ศิลปิน

- 81 พงศ์ ประมวล
- 98 จดหมายจากผู้อ่าน
- 100 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง

คุณพ่อไพศาล ยอแซฟ

วันอาทิตย์ที่ 31 พฤษภาคม 2015

สมโภชพระตรีเอกภาพ

วันอาทิตย์นี้พระศาสนจักรสมโภชพระตรีเอกภาพ ความเชื่อเรื่องพระตรีเอกภาพเป็นพระธรรมล้ำลึก (mystery) ที่สำคัญของคาทอลิก ซึ่งเชื่อว่ามีพระเจ้าหนึ่งเดียวแต่เป็นสามพระบุคคลคือ พระบิดา พระบุตร และพระจิต ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อความเชื่อเรื่องนี้เป็นพระธรรมล้ำลึก จึงไม่ง่ายที่จะเข้าใจได้ด้วยเหตุผลตามสติปัญญาของมนุษย์ เพราะมนุษย์มีขอบเขตจำกัดจึงไม่สามารถเข้าใจถึงพระเจ้าที่ไม่มี

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดได้อย่างครบถ้วน ซึ่งอันที่จริงแล้วหากเรามีความเชื่อเหตุผลก็ไม่จำเป็นแต่อย่างใด แต่เหตุผลจะสนับสนุนให้ความเชื่อที่มีมั่นคงยิ่งขึ้น

ดังนั้นมนุษย์จึงพยายามที่จะเข้าใจถึงพระเจ้า จนบางครั้งก็ทำให้เกิดความเชื่อที่ผิดพลาดไป เช่น การอธิบายว่าพระเยซูผู้ถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้นไม่ใช่พระเจ้าแท้ เป็นแต่มนุษย์สามัญเท่านั้น เพราะถ้าเป็นพระเจ้าแท้และสิ้นพระชนม์ ในฐานะพระตรีเอกภาพ พระบิดาและพระจิตก็ต้องสิ้นพระชนม์ด้วย จนกระทั่ง

ต้องมีการสังคายนาที่เมืองนีเซอาและคอนสแตนติโนเปิล เพื่อชำระข้อความเชื่อและยืนยันว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ รวมถึงความเชื่ออื่น ๆ จนมาเป็นบทยืนยันความเชื่อที่เราสวดกันอยู่ทุกวันนี้ในพิธีมิสซา

เพื่อที่จะเข้าใจถึงพระตรีเอกภาพด้วยเหตุผลตามสติปัญญาของเรา นักเทววิทยาจึงใช้รูปสามเหลี่ยมด้านเท่ามาเป็นสัญลักษณ์แทนพระตรีเอกภาพ ตามทฤษฎีทางคณิตศาสตร์สามเหลี่ยมด้านเท่านี้เป็นสามเหลี่ยมหนึ่งรูปซึ่งประกอบด้วยด้านที่เท่ากันทั้งสามด้าน และมีมุมภายในที่เท่ากันทั้งสามมุม เหมือนกับพระตรีเอกภาพ ที่เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียว แต่มีสามพระบุคคลที่เท่าเทียมกันนั่นเอง

ข้อคิดและข้อปฏิบัติ สำหรับคาทอลิกในโอกาสสมโภชพระตรีเอกภาพ คือ “ความเป็นหนึ่งเดียว” ในความแตกต่างกันของพระบิดา พระบุตร และพระจิตไม่ได้ทำให้ทั้งสามพระบุคคลแตกแยกกันเป็นพระเจ้าสามพระองค์ แต่ทั้งสามพระบุคคลเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวได้ เพราะทั้งสามพระบุคคลนั้นรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งนี่เป็นข้อคิดและข้อปฏิบัติแก่คาทอลิกทุกคนที่มีความเชื่อในพระตรีเอกภาพ

ในสังคมทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นสังคมโลกหรือสังคมคาทอลิกล้วนเกิดความแตกแยกกันมากมาย และสาเหตุของความแตกแยกนั้นมาจากความแตกต่าง จนนำไปสู่การแบ่งเขาแบ่งเรา ซึ่งอันที่จริงแล้วไม่ควรเป็นเช่นนั้น ความแตกต่างไม่ใช่เหตุผลที่จะต้องทำให้เกิดความแตกแยก ในความแตกต่างที่มีนั้นเราสามารถทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวได้ โดยอาศัยความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเหมือนกับที่พระเจ้า

ของเราเป็น เราใช้ความแตกต่างที่มีเพื่อจะได้เสริมสร้างสนับสนุนกันและกัน ไม่ใช่เอามาใช้เพื่อแบ่งเขาแบ่งเราจนกลายเป็นสาเหตุของความแตกแยก

เรามีคำกล่าวที่ว่า “เอกภาพในความหลากหลาย (Unity in diversity)” ซึ่งเป็นหัวใจของการดำเนินชีวิตของคาทอลิกตามแบบอย่างของพระเจ้าที่เรามีความเชื่อ พระเจ้าสามพระบุคคลที่แตกต่างกันแต่เป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้นคาทอลิกก็ต้องเป็นหนึ่งเดียวกันแม้ว่าเราจะแตกต่างกัน เหมือนกับที่นักบุญเปาโลได้กล่าวเปรียบเทียบความแตกต่างและความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ไว้ใน 1 โครินธ์ 12 ว่าเราเป็นอวัยวะที่ต่างกันแต่รวมเป็นกายเดียวกันนั่นเอง

วันอาทิตย์ที่ 7 มิถุนายน 2015

สมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสตเจ้า

วันอาทิตย์นี้พระศาสนจักรสมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสตเจ้า มนุษย์จะเสีชีวิตหากขาดอาหารเกิน 3 สัปดาห์ หรือขาดน้ำเกิน 3 วันทั้งนี้ก็เพราะว่าอาหารและน้ำนั้นเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เป็นแหล่งก่อเกิดพลังที่จะทำให้มนุษย์เติบโตและมีชีวิตรอดในทางกายภาพ

สำหรับคาทอลิก ชีวิตประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ร่างกาย และวิญญาณ ในทางร่างกายแน่นอนว่าก็ต้องอาศัยอาหารและน้ำ เช่นเดียวกับมนุษย์คนอื่น ๆ ในการมีชีวิตรอด แต่ในทางวิญญาณนั้นเราไม่สามารถใช้อาหารและน้ำเพื่อให้วิญญาณรอดได้

ในคำวันพหุทัศ คักดีลียี พระเยซูเจ้าได้ตั้งศีลมหาสนิทขึ้น พระองค์ได้ประทาน

พระกายและพระโลหิตของพระองค์ให้เป็นอาหารและน้ำสำหรับวิญญาณของเราเพื่อจะได้มีชีวิตรอด และยังสั่งให้เราได้ทำการเช่นที่พระองค์ทำนี้เรื่อยมาเพื่อหล่อเลี้ยงเราทุกยุคทุกสมัย จวบจนกระทั่งทุกวันนี้และตลอดไป

ข้อคิดและข้อปฏิบัติสำหรับคาทอลิก ในโอกาสสมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสตเจ้า ก็คือ 1) เราได้เห็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นมา แต่มนุษย์ก็ได้จองทองและหันหนีไปจากพระองค์ คิดจะเป็นใหญ่เช่นพระองค์ แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ทอดทิ้งมนุษย์ ในทางตรงกันข้าม พระองค์ได้ช่วยมนุษย์ให้กลับคืนดีกับพระองค์อีกครั้งด้วยแผนการไถ่บาปผ่านทางพระบุตร พระองค์ได้เลือกสรรอิสราเอลให้เป็นชนชาติเลือกสรร และแม้อิสราเอลจะทรยศต่อพระองค์ ก็ครั้งก็หน พระเจ้าก็ยังซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพระองค์เสมอ จนในที่สุดได้ประทานพระบุตรให้มาไถ่บาปมนุษย์โดยอาศัยพระบุตรเป็นยัญบูชา นี่แสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์อย่างหาที่สุดมิได้ ดังที่พระเยซูเจ้ากล่าวว่า ไม่มีความรักโดยยิ่งใหญ่มากว่าสละชีวิตของตนเพื่อผู้อื่น มนุษย์เป็นใครกันเล่าพระเจ้าจึงยอมให้พระบุตรมาตายแทน และมนุษย์เป็นใครกันเล่าพระคริสตเจ้าจึงยอมรับทรมานและตายเพื่อไถ่บาปเรา คนที่รักกันบางทียังยากที่จะตายแทนกันได้ ดังนั้นมนุษย์จึงต้องเป็นที่รักของพระเจ้าอย่างมาก จนกระทั่งพระเจ้าให้พระบุตรมาตายแทน และเมื่อพระเจ้ารักมนุษย์เช่นนี้ เราจึงต้องรักพระเจ้าอย่างมาก เป็นการตอบแทนพระองค์

2) เราต้องรู้จักเลือกอาหารที่มีคุณค่า แก่วิญญาณของเรา อาหารมีหลากหลายให้เลือกรับประทาน แต่ไม่ใช่อาหารทุกอย่างจะมีคุณค่าสำหรับร่างกาย อาหารบางอย่างถูกปากแต่ก็ให้โทษ ดังนั้นเพื่อสุขภาพร่างกายที่ดีเราจึงต้องเลือกรับประทานอาหารที่มีคุณค่า มากกว่าอาหารที่ถูกใจ นั่นได้ก็นั้นนั้นอาหารฝ่ายวิญญาณที่เราจะเลือกสำหรับวิญญาณของเราก็ต้องเป็นอาหารที่มีคุณค่า ซึ่งบางทีอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกใจเราก็ดำรง ซึ่งอาหารที่มีคุณค่าสำหรับวิญญาณของเราที่สุดก็คือ พระกายและพระโลหิตที่พระคริสตเจ้าได้ให้เป็นอาหารวิญญาณแก่เรา เพราะฉะนั้นเราจึงต้องรับพระกายและพระโลหิตของพระองค์อย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้เอาวิญญาณรอด

วันอาทิตย์ที่ 14 มิถุนายน 2015 สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา

ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดานี้ พระวรสารได้กล่าวถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า โดยได้เปรียบกับเมล็ดพืชที่ถูกนำไปหว่าน แล้วมันก็เติบโตขึ้นจนกระทั่งถูกเก็บเกี่ยว และยังเปรียบกับเมล็ดมัสตาร์ด ที่เป็นเมล็ดเล็ก ๆ แต่เมื่อเติบโตขึ้นก็ใหญ่โตจนกระทั่งมีนกมาอาศัยในร่มเงาของมันได้

พระเยซูเจ้าได้ใช้การเปรียบเทียบนี้เพื่อสอนศิษย์ของพระองค์ให้เข้าใจว่า พระอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ใช่สิ่งที่ใหญ่โตเหมือนที่พวกเขาเข้าใจ ชาวยิวรอคอยพระผู้ไถ่และการมาถึงของพระอาณาจักรของพระเจ้า และในทัศนคติของพวกเขา นั้นพระผู้ไถ่ต้องมาอย่างกษัตริย์ และ

พระอาณาจักรของพระองค์ก็ต้งยิ่งใหญ่เหมือน
อาณาจักรทางโลก และโดยเฉพาะในสมัยของ
พระเยซูเจ้า ชาวยิวถูกปกครองโดยชาวโรมัน
เพราะฉะนั้นเขาจึงรอคอยพระผู้ไถ่ที่จะมากอบกู้
พวกเขาให้เป็นอิสระจากชาวโรมัน และสร้าง
อาณาจักรอิสราเอลให้ยิ่งใหญ่อีกครั้งเหมือนกับ
ในสมัยของบรรพบุรุษ

แต่เมื่อพระเยซูเจ้าได้ปรากฏตัวแล้ว
เผยแสดงว่าพระองค์คือพระผู้ไถ่ ชาวยิวหลาย
คนก็ไม่ยอมรับพระองค์ เพราะพระองค์และ
พระอาณาจักรของพระองค์นั้นไม่ได้เป็นอย่างที่
พวกเขาคาดหวัง ดังนั้นพระเยซูเจ้าจึงต้องสอน
ให้ศิษย์ได้เข้าใจอย่างถูกต้องถึงคุณลักษณะ
อันแท้จริงของพระผู้ไถ่และพระอาณาจักรของ
พระเจ้า ว่าพระผู้ไถ่นั้นเป็นผู้ไถ่บาปของมนุษย์
ไม่ใช่ไถ่ให้พวกเขาเป็นอิสระจากชาวโรมัน และ
พระอาณาจักรของพระองค์นั้นไม่ใช่อาณาจักร
ทางโลก แต่เป็นสถานภาพของผู้ที่ได้รับการ
ความรอดเนื่องจากการปฏิบัติตามคำสอนของ
พระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิต
ประจำวันของพวกเขา

เพราะฉะนั้นพระองค์จึงได้เปรียบ
พระอาณาจักรกับเมล็ดพืช ที่เมื่อหว่านไปแล้ว
มันก็ค่อย ๆ เจริญเติบโต เกิดดอกออกผล
ในที่สุด ซึ่งพระอาณาจักรของพระเจ้านั้นก็เป็น
เช่นนั้น คือสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราได้ทำ แต่ว่า
สิ่งเหล่านี้ก็จะค่อย ๆ เติบโตในชีวิตของเรา และ
เกิดดอกออกผลจนกระทั่งเราได้รับความรอด
หรือเป็นเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดที่ดูเล็กน้อย
แต่เมื่อเติบโตแล้วก็จะใหญ่โตจนกระทั่งเป็นที่
พักพิงให้แก่คนอื่น ๆ ได้

ข้อคิดและข้อปฏิบัติ จากพระวรสาร
ในวันอาทิตย์นี้ ทำให้เราได้เห็นว่าแท้จริงแล้ว
เราสามารถเข้าถึงพระอาณาจักรของพระเจ้าได้
ไม่ยาก เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่
อยู่รอบ ๆ ตัวเรา แต่บ่อยครั้งที่เรามักคิดไปว่า
เราจะได้เข้าพระอาณาจักรของพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อ
เราต้องทำสิ่งใหญ่โต เราต้องทำความดีที่ยิ่งใหญ่
เพื่อจะเข้าในพระอาณาจักรของพระเจ้าได้ แต่
แท้ที่จริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น สิ่งต่าง ๆ ที่เราทำใน
ชีวิตของเรา แม้ว่าเป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ถ้านั้น
เป็นการทำตามคำสอนของพระเยซูเจ้า
เราก็สามารถเข้าถึงพระอาณาจักรของพระเจ้าได้

เพราะฉะนั้น เราจึงอย่ามองข้ามสิ่งเล็ก ๆ
น้อย ๆ ในชีวิตประจำวันของเรา แล้วคิดว่ามัน
ไม่มีคุณค่าอะไร แต่เราจงทำมันอย่างดี เพราะว่า
สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้แหละที่จะค่อย ๆ ทำให้
พระอาณาจักรของพระเจ้าสำหรับเราได้เติบโต
ขึ้น และในที่สุดก็จะกลายเป็นที่พักพิงให้แก่เรา
และรวมถึงแก่บุคคลรอบข้างเราด้วยใน
ภายภาคหน้า

วันอาทิตย์ที่ 21 มิถุนายน 2015

สัปดาห์ที่ 12 เทศกาลธรรมดา

ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 12 เทศกาล
ธรรมดานี้ พระวรสารได้กล่าวถึงพระสรรพานุภาพ
ของพระเจ้า และความหวังใจของเรามนุษย์ โดย
กล่าวถึงเหตุการณ์เมื่อพระเยซูเจ้าได้ลงเรือไป
พร้อมกับบรรดาสาวก และขณะอยู่ในเรือนั้น
เกิดลมพายุใหญ่จนกระทั่งเรือจะล่ม สาวก
จึงเรียกพระองค์ให้ตื่นขึ้น พระเยซูเจ้าจึงได้
บังคับคลื่นลมให้สงบ

บรรดาสาวกแม้จะติดตามพระเยซูเจ้าในฐานะพระผู้ไถ่ แต่ในส่วนลึก ๆ ของพวกเขาแล้ว พวกเขายังไม่ได้เชื่อมั่นในพระองค์อย่างเต็มร้อย เช่นในเหตุการณ์ตอนนี้หากเขาเชื่อมั่นว่า พระเยซูเจ้าเป็นพระผู้ไถ่จริง ๆ พวกเขาก็ไม่ต้องกลัวกับลมพายุที่เกิดขึ้น เพราะว่าพระผู้ไถ่ต้องมีอำนาจเหนือลมพายุเหล่านี้อยู่แล้ว

แต่ด้วยความไม่แน่ใจ การขาดความวางใจอย่างเต็มร้อย พวกเขาจึงได้ปลุกพระเยซูเจ้าเพื่อให้ทำอะไรสักอย่างก่อนที่จะเริ่มจะล่มเพราะลมพายุนี้ พระองค์จึงได้สั่งให้ลมพายุสงบ และตำหนิพวกเขาที่ขาดความเชื่อไม่วางใจในพระองค์ว่าจะช่วยพวกเขาให้รอดได้

และจากเหตุการณ์นี้ สิ่งที่บรรดาสาวกได้เห็นคือ พระเยซูเจ้าทรงสรรพานุภาพ พระองค์มีอำนาจเหนือลมพายุ สามารถสั่งให้ลมพายุสงบลงได้ จนกระทั่งพวกเขาประหลาดใจถามกันว่า พระเยซูเจ้าเป็นใคร ลมและทะเลจึงเชื่อฟังพระองค์

ข้อคิดและข้อปฏิบัติ จากพระวรสารในวันอาทิตย์นี้ ทำให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงสรรพานุภาพ พระองค์เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่งในสากลจักรวาล เพราะทุกสิ่งล้วนเป็นสิ่งสร้างของพระองค์ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทำได้ ดังนั้นเมื่อเราเชื่อในพระเจ้าและฟังฟังพระองค์ เราก็ไม่ต้องกลัวสิ่งใดอีกต่อไป

แต่ในบางครั้ง เราขาดความเชื่อในพระเจ้า ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเราเชื่อในพระองค์น้อยไป หรือเราไปเชื่อในสิ่งอื่น ๆ เสมือนหนึ่งเป็นพระเจ้า หรือบางทีก็เชื่อในความสามารถ

ของตัวเอง จนทำให้เราไม่มีความเชื่อที่มั่นคง พอเหมือนกับบรรดาสาวก ในยามที่เราเผชิญกับภัยอันตรายต่าง ๆ เราก็ไม่มั่นใจว่าพระเจ้าจะช่วยเราได้ เราจึงไปหาความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นหรือจากตัวเราเอง แทนที่จะพึ่งพาพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ในที่สุดเราก็จะรู้ว่า แท้จริงแล้วผู้ที่สามารถช่วยเหลือเราได้ดีที่สุดก็คือพระเจ้า เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่เราไปพึ่งพาหรือแม้กระทั่งตัวเราเองนั้น ก็เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยมากหากเปรียบเทียบกับพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงสรรพานุภาพ เป็นปฐมเหตุและเป็นเป้าหมายของทุกสิ่ง

ดังนั้น การที่เรามีความวางใจในพระเจ้า พระผู้ทรงสรรพานุภาพ จึงเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตของเรา พึ่งพาพระเจ้าย่อมดีกว่าพึ่งพาสิ่งอื่นใด

วันอาทิตย์ที่ 28 มิถุนายน 2015

สมโภชนักบุญเปโตร และนักบุญปาโล อัครสาวก

ในวันอาทิตย์นี้ พระศาสนจักรสมโภชนักบุญเปโตร และนักบุญปาโล อัครสาวก ท่านทั้งสองถือได้ว่าเป็นเสาหลักของพระศาสนจักรคาทอลิก นักบุญเปโตรเป็นอัครสาวกกลุ่มแรกที่พระเยซูเจ้าทรงเรียก และต่อมาพระองค์ได้มอบให้ท่านเป็นหัวหน้าของกลุ่มอัครสาวก นักบุญเปโตรเป็นชาวประมงธรรมดา แต่ท่านมีน้ำใจดีที่จะติดตามพระเยซูเจ้า เมื่อพระองค์เรียกท่านให้มาเป็นศิษย์ ท่านก็ตามพระองค์ไปโดยไม่ลังเล และในระหว่างเป็นศิษย์ท่านก็แสดงให้เห็นถึงน้ำใจดีอยู่เสมอ แม้ว่าในบางครั้งบางคราวน้ำใจดีของท่านจะไม่ถูกต้องก็ตาม เช่น ท่านห้าม

พระเยซูเจ้าพูดเรื่องการตายของพระองค์ แต่ทั้งนั้นก็เป็นเพราะท่านยังไม่เข้าถึงพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริง ท่านยังไม่มีประสบการณ์กับพระเยซูเจ้าอย่างเพียงพอ จึงทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับพระองค์ แต่ในภายหลังที่ท่านได้เห็นและเข้าใจถึงพระองค์แล้ว ท่านก็ปรับปรุงแก้ไขตนเองจนกระทั่งพระเยซูเจ้ามอบความหวังใจให้ท่านเป็นหัวหน้าของอัครสาวก ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะท่านเก่ง มีความรู้ความสามารถ หรือมีชื่อเสียงลือเลื่อง แต่สิ่งเดียวที่ท่านมีคือ มีน้ำใจดีที่จะติดตามพระเยซูเจ้า เมื่อผิดพลาดแล้วก็ยอมรับและปรับปรุงแก้ไขตนเอง นักบุญเปโตรจึงเป็นเสาหลักของพระศาสนจักรในด้านการอภิบาล (Ad Intra) ท่านได้ดูแลกลุ่มคริสตชนจนกระทั่งตายเป็นมรณสักขีใน ค.ศ. 64

ในขณะที่นักบุญเปาโลนั้น ไม่ได้เป็นอัครสาวกกลุ่มแรก ท่านได้เคยเบียดเบียนคริสตชน ก่อนที่จะมาเป็นอัครสาวก นั่นก็เพราะความรื้อร้นที่ท่านมี ในฐานะชาวยิวที่รื้อร้น ท่านทนไม่ได้ที่จะเห็นคนกลุ่มหนึ่งที่นับถือชายที่ชื่อว่า เยซู จะมาทำให้ความเชื่อของชาวยิวสั่นคลอน ท่านจึงออกไปทำลายคนพวกนี้ เพราะท่านไม่ได้รู้จักกับพระเยซูเจ้า แต่เมื่อท่านได้พบกับพระองค์ขณะเดินทางไปเมืองดามัสกัสแล้ว และรู้แล้วว่าพระเยซูเจ้านั้นคือพระเจ้าเที่ยงแท้ ท่านก็เปลี่ยนทัศนคติไปอย่างสิ้นเชิง ท่านได้ใช้ความรื้อร้นของท่านในการเผยแผ่พระเยซูเจ้าให้แก่ผู้อื่นได้รู้จัก ท่านได้เดินทางไปยังที่ต่าง ๆ ประกาศถึงพระเยซูเจ้า ได้ตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้น และเมื่อกลุ่มคริสตชนนั้นมีความยั่งยืนแล้ว ท่านก็เดินทางไปเพื่อตั้งกลุ่มคริสตชนใน

ที่ใหม่อีก ส่วนที่ก่อนหน้านี้ท่านก็ได้เขียนจดหมายอภิบาลไปถึง หรือไปเยี่ยมเยียนในบางครั้งบางคราว นักบุญเปาโลจึงเป็นเสาหลักของพระศาสนจักรในด้านการแพร่ธรรม (Ad Extra) ได้ประกาศข่าวดีและตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นมากมายจนกระทั่งตายเป็นมรณสักขีใน ค.ศ. 67

ข้อคิดและข้อปฏิบัติ สิ่งที่เราได้รับในโอกาสสมโภชนักบุญเปโตร และนักบุญเปาโลอัครสาวก ก็คือ แบบอย่างชีวิตของท่านทั้งสองที่เป็นเสาหลักของพระศาสนจักรทั้งในด้านการอภิบาล (Ad Intra) และการแพร่ธรรม (Ad Extra) ซึ่งเราคาดหวังทุกคนก็ต้องดำเนินชีวิตของเราด้วยเสาหลักสองประการนี้ หลายคนอาจคิดไปว่าหน้าที่การอภิบาลและแพร่ธรรมนี้เป็นหน้าที่ของพระสงฆ์หรือผู้รับเจิมถวายตัว ซึ่งก็ถูกต้องส่วนหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด เพราะในฐานที่เราทุกคนเป็นคาทอลิก เราก็เป็นสงฆ์ ประกาศก และภคินีแห่งศีลล้างบาป เราจึงมีหน้าที่ในการอภิบาลและแพร่ธรรมด้วยกันทุกคน

ในด้านการอภิบาล เราทุกคนต่างก็มีหน้าที่อภิบาลตามบทบาทของเรา พ่อแม่ก็ต้องดูแลเอาใจใส่ลูก พี่ดูแลเอาใจใส่น้อง หัวหน้าดูแลเอาใจใส่น้อง ทั้งในชีวิตประจำวันและแม้กระทั่งในทางความเชื่อด้วย

ในด้านการแพร่ธรรม เราทุกคนก็มีหน้าที่แพร่ธรรม โดยการเป็นประจักษ์พยานแห่งคุณค่าของพระวรสาร ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระเยซูเจ้า รักพระเจ้า รักเพื่อนพี่น้อง จนกระทั่งบุคคลรอบข้างของเราได้เห็นความดี และทำให้เขาได้สนใจที่จะมารู้จักพระเยซูเจ้าในที่สุด **๕**

40 เรื่องราว 10 สังคมณฑล

สังคมนณฑลอุดรธานี

อุดรฯ สอนความเมตตา

จากประวัติศาสตร์พอสรุปได้ว่า ตั้งแต่สมัยของพระสังฆราชองค์แรก ผู้ปกครองสังคมนณฑลอุดรธานี **พระสังฆราชคลาเรนซ์ เจมส์ ดุยาร์ต** ในพื้นที่เขตสังคมนณฑลของท่าน เมื่อสงครามสิ้นสุด ผลของสงครามได้สร้างความเสียหายเอาไว้มากมาย ภรรยาฆ่า และลูกกำพร้า เมื่อนั้นประวัติศาสตร์ของมิสซังจึงเริ่มงานด้วยความเมตตาสงเคราะห์ โดยเชิญซิสเตอร์คณะซาเลเซียน เข้ามาเปิดศูนย์เด็กกำพร้าก่อนที่จะผันตัวเองเกิดเป็นโรงเรียน มีชื่อเสียงใหญ่โต เซนต์เมรี่อุดรธานี ปัญหาสังคมไม่เคย

หมดไปจากสังคม เมื่อมีคนโรคเรื้อน คนติดเชื่อเฮชไอวี จนปัจจุบันนอกจากพระสงฆ์พื้นเมืองแล้ว นักบวชชาย 6 คณะ และนักบวชหญิง อีก 13 คณะ (จำนวนล่าสุด) ได้ผนึกกำลังกัน แสดงความเมตตาและความรักต่อสังคม

เรื่องราวของพระสังฆราชที่เป็นคนท้องถิ่นจากบ้านโพนสูง กลุ่มคริสตชนดั้งเดิม อาสนวิหารที่แม้จะเก่าแก่ รอกการบูรณะ แต่มีความสวยงาม มีงานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ งานสังคมมากมายที่น่าสังเกตคือ ผู้ที่เข้ามาทำงานส่วนใหญ่ เป็นชาวต่างชาติ **คุณพ่อไมเกิ้ล เซ** สงฆ์คาบอยจาก

อเมริกันชน มาเป็นควาบอยเมืองอีสาน ผู้ดูแล
เด็กเกือบ 50 ปี จุ่มตัวและเรียนรู้ คำที่ออกมา
จากปากของท่าน หลังจากเราสัมภาษณ์คือ “เป็น
ห่วง” ชิสเตอร์คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม
หรือคณะของคุณแม่เทเรซา ที่อิงไปกว่านั้นคือ
มีคนไทยที่ไปเป็นชิสเตอร์ในคณะนี้ที่นิวยอร์ก
หรือบราเดอร์และสงฆ์คณะเอสวีดี และวินเซน
เซียน กับ 10 เดือนของการเป็นคุณพ่อเจ้าวัด
ที่วัดพระวิสุทธิวงษ์ โพนสูง การส่งศีลแบบเดิน
ไปพร้อมกับการสั่นกระดิ่ง และงานฉลองใหญ่ที่
จะมาถึงปลายปี เรียกน้ำย่อยมาพอควร ไม่ควร
เฉยทั้งหมด ต้องค่อย ๆ แกะรอย และอ่าน
เรื่องราว ไปพบกันเลย อุดรฯ ที่สอนเราให้รู้จัก
คำว่าเมตตา

บุกรังพระสงฆ์ควาบอย ฝรั่งเว้าอีสานปร้อ คุณพ่อไมเกิ้ล เซ, C.Ss.R.

คุณพ่อช่วยแนะนำตัวหน่อยครับ

ผมเป็นชาวอเมริกัน ผมชื่อคุณพ่อไมเกิ้ล เซ
เป็นพระสงฆ์คณะพระมหาไถ่ อยู่เมืองไทย
49 ปี มาเมืองไทย ปี 1966 มาเรียนภาษาไทย
ที่กรุงเทพฯ แล้วก็มาอยู่ที่อีสานตลอด พอมา

อยู่ที่อีสานแล้วภาษาไทยก็หายไปเหลือแต่ภาษา
อีสานอย่างเดียว

คุณพ่อกับเมืองไทยได้อย่างไร?

ผมมาเมืองไทยโดยคำสั่งนะ สมัยนั้นมี
จำนวนกระแสเรียกเยอะ ซึ่งรุ่นที่บวชด้วยกันมี
17 องค์ ผมมาเมืองไทยตามคำสั่งของมหาธิการ
ทางโน้นสั่งให้มาที่เมืองไทย มีผมมาเพียงคนเดียว
ก่อนหน้าผมก็คือคุณพ่อแพทริก และหลังผม
ก็มีคุณพ่อไมเออร์ ที่อยู่คลองเตย

แรกๆ เวลาที่คุณพ่อกับเมืองไทยอย่างไรบ้าง?

แรกๆ มามันก็ธรรมดาแหละ ผมก็เป็นคน
บ้านนอกที่อเมริกาอยู่แล้ว แต่อาหารอเมริกา
ไม่ค่อยเผ็ด ที่แรกเรื่องอาหารก็ค่อยๆ ปรับปรุง
ส่วนเรื่องภาษานั้น มันก็มี 5 เสียง ไม้ไต่คู้
ไม้ตรี ไม้โท ไม้เอก ไม้จัตวา ผมก็พูดไม่ค่อย
เป็นได้เรียนนิดหน่อยประมาณ 5-6 เดือน แต่
พอขึ้นมาอยู่ที่อีสานแล้ว ภาษาไทยก็ค่อยๆ หาย
ไปครับ

แล้วคุณพ่อเริ่มงานช่วยเหลือสงเคราะห์นี้ อย่างไร?

ผมเป็นคุณพ่อเจ้าอาวาสหมู่บ้านวัดริม
ฝั่งโขง แล้วพอดีในปี ค.ศ. 1993 ตอนที่เขาให้ผม

เป็นนวกจารย์ปีสุดท้ายที่เข้ามา และมี**คุณพ่อโอสี** เป็นโนวิสปีนั้นนะ มีพวกผู้หญิงมาหา เป็นคนที่ตั้งท้องก็มี ผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้วก็มี แต่ว่าพวกเขาเป็นโรคเอดส์ ซึ่งสมัยนั้นไม่มียารักษา เหมือนรอเวลาตาย มีเวลาไม่เกิน 6 เดือน พ่อก็เลยบอกว่าให้สบายใจได้นะ เดี่ยวพ่อจะเลี้ยงลูกให้ พ่อก็รับเลี้ยงให้ พ่อดีช่วงนั้นพ่อเป็นนวกจารย์ และสถานที่ก็ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก **คุณพ่อบรรจง ไชยรา** (ปัจจุบันเป็นพระสังฆราช สังฆมณฑลอุบลราชธานี) ท่านมาเห็นแล้วก็บอกว่าไม่ควรให้เด็กอยู่ในบ้านเถรวนี้ ผมก็เลยบอกท่านว่าขอปีนี้ปีสุดท้ายเพียงปีเดียว แล้วก็ขอทำงานกับคนโรคเอดส์ต่อไป ท่านก็บอกว่า “ได้” แล้วผมก็ทำของผมต่อไป

แล้วตรนนี้ที่บ้าน และมีเด็กให้ช่วยอย่างไบบ้านในปัจจุบัน

ในที่แรก เราก็ไม่มีที่ให้เขาอยู่ แต่มีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งอยู่ที่เวียงคุก เขาขายบ้านให้เราในราคา 80,000 บาท เป็นบ้านไม้ เราได้รับเด็กมาอยู่ไม่นานบ้านก็เต็ม เราก็สร้างอีกบ้านหนึ่ง สร้างอีกบ้านหนึ่ง แล้วก็สร้างอีกหนึ่ง เดี่ยวนี้มีอยู่

จะไม่มีอะไรมา **บดบัง** สายตาอีกต่อไป

ด้วยแพคเกจผ่าตัดสลายต้อกระจก
โดยใช้เครื่องสลายเลนส์
(PHACO With IOL)

แบบพักค้างคืน 1 คืน

ราคา 40,000.- บาท

(รวมค่าเลนส์ + แพทย์ + ค่าผ่าตัด + ห้องพัก 1 คืน)

แบบผู้ป่วยนอก

ราคา 36,000.- บาท

(รวมค่าเลนส์ + แพทย์ + ค่าผ่าตัด)

เงื่อนไขบริการ :

1. จักษุแพทย์ในโครงการจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมของผู้ป่วยที่สามารถเข้าแพคเกจ
2. อัตราในแพคเกจไม่รวมถึง :
 - การตรวจและการวินิจฉัยก่อนเข้ารับการผ่าตัด
 - ค่าตรวจพื้นฐานทางห้องปฏิบัติการ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนผ่าตัด
 - ค่าแพทย์ ค่ายา และอุปกรณ์นอกเหนือที่ใช้ในโรคต้อกระจก
 - ค่ายา PROVISC เกินกว่า 1 หลอด
 - กรณีเกิดภาวะแทรกซ้อนอื่น จะคิดค่ารักษาพยาบาลตามความเป็นจริงในอัตราปกติ
 - ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เช่น ค่าเครื่องดื่ม ค่าโทรศัพท์ ค่าอาหาร ที่สั่งเพิ่ม
 - ค่าห้องพักที่เกินกว่า 1 คืน (กรณีผู้ป่วยใน)
 - การตรวจติดตามอาการหลังผ่าตัด
3. อัตรานี้ไม่สามารถใช้กับบัตรส่วนลดใด ๆ ทั้งสิ้น
4. โรงพยาบาลฯ สงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงราคา โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ตั้งแต่ 1 เมษายน ถึง 30 กันยายน 2558

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ : คลินิกตา ชั้น 3 อาคารร้อยปีบารมีบุญ

โทรศัพท์. 026-755-000 ต่อ 10325 - 6

www.saintlouis.or.th

7 บ้าน รับเลี้ยงเด็ก แล้วก็จะปิดบ้านหนึ่งแต่ละ
ปีตัวคราว ซึ่งเดิมเป็นบ้านแรก ที่ดินตรงนั้น
เป็นของสังฆมณฑลอุดรธานี เขาจะทำเป็นหอพัก
สำหรับเด็กนักเรียนของโรงเรียนโรซารีโอ

ตอนนี้มีอยู่ 7 บ้าน

เรามีเด็กอยู่ประมาณ 155 คน นอกจาก
นั้นก็มีเด็กที่เรียนอยู่ระดับวิทยาลัย 14 คน

เด็กที่มาอยู่ที่นี้ก็มีหลากหลาย

เรามีเด็กครึ่งหนึ่งเป็นเด็กที่ติดเชื้อ ช่วงเวลา
ประมาณ 10 ปี พวกศาลและผู้ที่ทำงานอยู่ที่
ศาล และพวกนักสงเคราะห์ เขาขอให้เรารับเด็ก
ที่ถูกทำร้าย ถูกทุบตี หรือเด็กที่ถูกข่มขืน
ไว้ชั่วคราว เพื่อความปลอดภัยของเด็ก แต่ส่วนมาก
เขาให้เราแล้วเขาก็ทิ้งเอาไว้แล้วเขาก็ไป เดียวนี้
มีเด็กประเภทนี้มากพอสมควร ตอนนี้
เรามีเด็กที่จบวิทยาลัย แล้วก็ทำงานต่อ และ
สิ่งที่สำคัญคือให้เขามีชีวิตธรรมดาๆ เท่าที่ได้
หลังจากมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น

คุณพ่อทำงานแบบนี้มีความยากง่าย อย่างไร?

มันยากอยู่ตรงที่ว่า เด็กเป็นโรคเอดส์ด้วย
และเด็กแบบนี้เขาไม่รู้จักรักความรัก เขาไม่รู้จักรัก
ความอบอุ่น เขาไม่รู้จักรักชีวิตในครอบครัว เวลา
มาใหม่ๆ เขาก็ไม่ยอมอยู่ แต่พออยู่ๆ ไป เขา
ก็เห็นพวกแม่บ้าน พวกพี่ๆ น้องๆ เป็นห่วง มี
โรงเรียนดีๆ เขาเห็นอย่างนี้เขาก็ยอมไปเรียน
อันนี้เป็นการช่วยให้เขาได้เรียน ช่วยเด็กยากจน
และเด็กที่เป็นโรคด้วย

โรคเอดส์เป็นปัญหา เพราะยาที่เขาให้
ตั้งแต่ครั้งแรกเป็นยาที่ดีสำหรับเชื้อโรคเอดส์ แต่
ว่ามันก็ทำให้สมองเด็กบางคนไม่ค่อยทำงานด้วย
มีเด็กบางคนที่ยื่นจบ บางคนก็เรียนเท่าที่เรียน
ได้ เราก็เอาเขาเข้ามาทำงานในไร่ ในนา ในสวน
หรือบางคนเราส่งให้เขาเรียนต่อโรงเรียนอาชีวะ

สิ่งหลักๆ ที่คุณพ่อสอนเด็กคืออะไร?

เรื่องการขอบคุณ เพราะว่ามีความรักที่เป็น
สポンเซอร์ ที่คอยอุปการะช่วยเหลือ และเราก็ให้
เด็กๆ พวกนี้รู้จักเขียนจดหมายขอบคุณ และ
เรื่องระเบียบในชีวิต ซึ่ง 2 เรื่องนี้สำคัญเพราะ
ว่า พวกเราเป็นคาทอลิก แต่เด็กส่วนมากไม่ใช่
คาทอลิก เราก็บอกว่า สิ่งหนึ่งที่เราต้องทำคือ
เรื่องของศีลธรรม ที่เหมือนกันหมด

งานที่ทำมีความสุขใจไหม?

มันก็ธรรมดา มีความสุขแน่ และก็เป็นที่ห่วง
เด็กๆ เพราะว่าเด็กทุกคนไม่ใช่เด็กดี แล้วเด็กที่
ไม่ดี เด็กที่ไม่อยากเชื่อฟัง เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับ
สุขภาพ ก็ทำให้พวกเราเป็นห่วงมาก และบางครั้ง
ก็มีปัญหาเกี่ยวกับพวก STAFF (ทีมงาน) ด้วย
บางครั้งพวกเด็กๆ ดื้อ พวก STAFF ก็ใช้คำพูด
ที่รุนแรงด้วย อันนี้เราก็บอก และจะตีเด็กไม่ได้
แต่บางคนก็บอกเราว่า เขาโมโห และหมดความ
อดทน แต่อันนี้ก็เป็นปัญหาสำหรับทุกองค์กรที่
รับเด็กๆ หรือช่วยเหลือเด็กๆ แบบนี้

คุณพ่อเป็นอเมริกัน และมาอยู่เมืองไทยนาน
มาก และพูดภาษาอังกฤษได้ดีด้วย อยากให้
พูดเป็นภาษาอังกฤษกับท่านผู้อ่าน ในฐานะที่
ประเทศไทยของเราก็มีเด็กที่มีปัญหาแบบนี้

เราควรช่วยเหลือหรือส่งเสริมเขาอย่างไร ได้บ้าง?

พวกเขาเหล่านี้ไร้พ่อแม่ ไม่มีบ้านไม่มีที่พึ่งพาอาศัย แล้วเราก็พยายามช่วยเหลือเท่าที่เราช่วยได้ แต่ปัญหาก็คือว่า เราอาจจะอยากทำสิ่งดีๆ ให้เด็ก แต่ถ้าไม่มีเงิน ไม่มีคนช่วย ไม่ได้มีการช่วยเหลือจากคนไทย ชาวพุทธ หรือชาวคริสต์ มันก็ยาก เพราะว่าเด็กก็ต้องมีเรื่องของอาหาร เด็กเองก็พยายามช่วยเหลือตัวเองเท่าที่ทำได้ พวกเขาทำนา ทำสวน เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู จริงอยู่เด็กๆ ก็ช่วยกันดี แต่เขาเป็นเด็ก เขาก็ต้องศึกษาเล่าเรียน เด็กบางคนที่มีฐานะปานกลาง เขาก็จะสามารถเลือกเรียนในโรงเรียนที่เขาอยากเรียน พ่อก็พอช่วยได้ แต่เราก็ภูมิใจที่เรามีเด็กที่กำลังเรียนเป็นพยาบาลด้วย และมีเด็กที่เรียนถึงระดับมหาวิทยาลัย และบางคนก็เรียนอาชีวะ ก็ยังเป็นสิ่งที่พ่อยังพอช่วยได้ และสำหรับผู้ที่อยู่ประเทศไทยเรานี้ที่ช่วยพวกเรา เป็นห่วงพวกเด็ก พวกเราก็ขออวยพรให้ท่านเหล่านั้นด้วย

พ่อเองก็เป็นฝรั่ง อยากจะขอบคุณทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และที่เป็นห่วงเด็ก ที่มีใจเมตตากรุณา ขอให้พวกท่านมีสุขภาพดีแข็งแรง ขอให้พวกท่านทุกคนอย่าเจ็บ อย่าป่วย มีสุขภาพแข็งแรง สู้ตายนะครับ

คุณพ่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาครัฐบาลหรือกับชาวบ้านบ้างไหม?

เราไม่มีปัญหากับภาครัฐ แต่กับพวกชาวบ้านเราก็มีปัญหาบ้าง เพราะแรกๆ พวกเขาไม่ยอมให้คนเป็นโรคเอดส์อยู่ในเขต ในละแวกบ้านของเขา แต่พอเอาเข้าจริงๆ ลูกหลานของพวกเขา ก็ติด หลังจากนั้นพวกเขาก็เข้าใจว่าเรานั้นห่วงใยลูกหลานของพวกเขา

ชุดที่เห็นเมื่อไรก็ทำได้ คุณแม่ เทเรซานั่นเอง

เราได้มีโอกาสมาเยี่ยมและทำความรู้จักกับคณะที่คนทั้งโลกคุ้น ชุดในแบบคุณแม่เทเรซา อยู่เมืองไทยกันมาตั้งแต่ปี 2002 ทำอะไรกันบ้างเอ! แล้วมีคนไทยในคณะนี้ด้วย

มีซิสเตอร์อยู่ที่นี้กี่คนครับ คณะธรรมทูตแห่ง เมตตารธรรมเข้ามาเมืองไทยอย่างไรครับ?

คณะเข้ามาทำงานในเมืองไทย ค.ศ. 2002
ตามคำเชิญของ**พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร**
ซิสเตอร์มาทำงานที่อุดรฯ แล้วก็มาช่วยที่จังหวัด
หนองบัวลำภู ขณะนี้คนที่ติดเชื้อเอชไอวี มีทั้งที่
เป็นเด็กด้วย พวกเรามาเข้าบ้านอยู่ถนบกิ่งร้อย
หมู่บ้านเคียงดอย อยู่ตรงนั้น 2 ปี เราได้รับ
อนุญาตมาจากเจ้าคณะ เราก็สร้างบ้านสำหรับผู้
ป่วย

ที่นี่ซิสเตอร์ก็จะดูแลเฉพาะเด็กที่ติดเชื้อ
เอชไอวี ช่วงแรกๆ รับตั้งแต่อายุ 2 ขวบ ยัง
มีไม่มากแต่เดี๋ยวนี้มี 15 คนแล้ว เราเคยรับได้
มากถึง 24 คน บ้านนี้เป็นบ้านเด็กติดเชื้อ และ
เราก็มีบ้านที่ไม่ติดเชื้อด้วย

แล้วครั้งแรกละซิสเตอร์เข้ามาใน ประเทศไทย มากันกี่คนครับ?

ครั้งแรกเป็นการมาเยี่ยม มีซิสเตอร์เข้ามา
3 คน ตอนนั้น ค.ศ. 2002 ไม่มีบ้าน แต่มาถึง
วันนี้เรามีกัน 4 คน

ธรรมทูตชุดแรก ตอนนั้นมีใครกันบ้าง?

ก็มีซิสเตอร์อันนิมา ซิสเตอร์ธิปดา ซิสเตอร์
อเล็ก และซิสเตอร์เอเลนต้า ซึ่งเป็นคนชาวอินเดีย
ทั้งหมด

แล้วเรื่องของกระแสเรียก?

ซิสเตอร์เลียน มารีย์ เป็นคนไทย ซิสเตอร์
พูดภาษาไทยยังไม่เก่งเท่าไร เพราะว่าไปอยู่
ที่อเมริกา กำลังฝึกอ่าน ฝึกเขียน เกิดที่วัด
แม่พระลูกประคำ กาลหวัร์ ซิสเตอร์ย้ายไปอยู่ที่
สหรัฐอเมริกากับคุณพ่อคุณแม่ ตอนนั้นอายุได้

8 ขวบ และได้พบกับคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม (คุณแม่เทเรซา) ที่ทำงานอยู่ที่อเมริกาและสนใจในกระแสเรียกและได้สวดภาวนา พอดีจะไปร่วมมิสซาและได้เห็นคุณแม่เทเรซาเดินอยู่ในโบสถ์ เราก็เดินตาม จึงเชื่อว่าเป็นพระเป็นเจ้าที่ให้ได้เห็นเป็นกระแสเรียก ก็เลยสนใจ ไปสวดกับเขาทุกวัน แล้วก็ปฎิญาณที่นวยอร์ก และเมื่อซิสเตอร์โตเป็นสาวเป็นเยาวชน ซิสเตอร์ก็ได้แบ่งปันถึงจุดแรกเริ่มของกระแสเรียก โดยมีแรงจูงใจคือได้ดูหนังของคุณแม่เทเรซา และเมื่อดูแล้วก็มีความรู้สึกอยากช่วยเหลือคนยากจน

ซิสเตอร์ไม่เคยคิดเลยว่าจะได้กลับมาทำงานที่เมืองไทย ก่อนหน้านั้นก็ทำงานของคณะที่นวยอร์ก ซึ่งมีอยู่ 3 แห่ง (3 ศูนย์)

คณะซิสเตอร์ มีอยู่ทั่วโลกใช่ไหม?

คณะนี้มีทั่วโลก ประมาณ 143 ประเทศ และเรากำลังจะไปเปิดที่เวียดนามด้วย เขาได้เชิญเราไป ที่จริงเราเคยเปิดแล้ว แต่เกิดปัญหาในประเทศเรื่องระบบการปกครอง คณะของเราก็หยุดก่อน

ปัจจุบันมีเด็กอยู่ด้วย 15 คน มีเด็กขนาดไหนบ้าง?

เรามีเด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษา เด็กบางคนมาจากบ้านของเขาที่ส่งมาจากจังหวัดต่างๆ บางคนป่าหรือลุ่มพามา บางคนมาจากชุมชน บางคนอบต. ส่งมา เด็กที่อยู่ที่นี่เขามาตั้งแต่ 2 ขวบ 4 ขวบ เขาอยู่กับเราเรียนกับเรา เดียวนี้เขาอยู่ชั้น ม.2 แล้ว อายุ 14 ปีแล้ว พอเด็กโตขึ้นอายุได้ 15 ปีเราก็ส่งเขาไปที่บ้านแม่มาเรีย ซึ่งที่บ้านเยาวชนที่คณะเอสวีดี (SVD) ดูแลอยู่ บ้านของคณะเอสวีดีจะรับผู้ที่ติดเชื่อที่เป็นผู้ใหญ่

นอกจากงานตรงนี้แล้ว คณะทำอย่างอื่นอีกด้วยไหมครับ?

ภารกิจหลักๆ ของซิสเตอร์คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมนี้ ทำงานในจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่องของการดูแลสุขภาพสำหรับเด็กที่ติดเชื่อ เอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน

บ้านนี้จะเป็นบ้านที่รับเฉพาะเด็กที่เป็นกำพร้า และทุกอาทิตย์จะมี 2 วัน ที่ทางคณะซิสเตอร์ของเราออกไปทำงานดูแลคนชราที่ถูกทอดทิ้ง หรือที่อยู่โดดเดี่ยวตามบ้าน ซึ่งก็มีเยอะมาก และพวกเด็กยากจนที่พ่อแม่หย่าร้าง หรือที่พ่อแม่ทิ้งไว้กับตายาย อันนี้ก็เป็นอีกงานหนึ่งที่

คณะซิสเตอร์ทำ และทุกๆ ปีก็จะมี 2 ช่วง คือ ในวันที่ 5 กันยายน เป็นวันฉลองคุณแม่เทเรซา คณะซิสเตอร์ก็จะมีกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน มีพิธีบูชาขอบพระคุณพระเป็นเจ้าสำหรับพระพรที่ทำงานในประเทศไทย เลี้ยงอาหารกลางวัน และมอบของขวัญให้กับคนชรา สำหรับช่วงที่เป็นเทศกาลคริสต์มาส คณะซิสเตอร์ก็จะจัดวันคริสต์มาสให้กับพวกเด็กๆ และหาของขวัญมาให้พวกเขาด้วย

จากปี ค.ศ. 2002 ถึง ค.ศ. 2015 มีกระแสเรียกคนไทยเพิ่มขึ้นอีกไหม?

มีบ้างเหมือนกันเขากำลังไปสัมผัสชีวิต ที่มะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นบ้านเด็กฝึกหัด

ปัจจุบันมีใครกันบ้าง?

ซิสเตอร์เลียน มารี๊ ซิสเตอร์แบร์ดินา ซิสเตอร์คลาริเนย์ ซิสเตอร์แจกกาสีน และมาการิตาร์ ไพรวัลย์ มารี๊มงคล ขวาวาสผู้แพร่ธรรม ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม เป็นอาสาสมัครที่คอยดูแลไปช่วยตามประเทศต่างๆ มาช่วยสอนภาษาอังกฤษ ปกติจะอยู่ที่ฉะเชิงเทรา

จริงๆ ผมชอบชุดที่คุณแม่เทเรซาสวมใส่ แต่เวลาที่เรายู่เมืองไทยร้อนไหม?

พวกเราชินแล้ว พวกเรามีชุดเดียวเหมือนกับคุณแม่เทเรซาเลยคะ

พวกซิสเตอร์มีตารางเวลาอย่างไรบ้าง?

ตื่น 04.40 น. แล้วก็สวดอธิษฐาน 05.00 น. เข้าวัด 06.00 น. พวกเรา 4 คน มีหน้าที่ดูแลอุปกรณ์นักเรียน ดูแลอาหาร พอเด็กๆ ไปโรงเรียน เราก็ออกไปเยี่ยมหมู่บ้าน บางคนก็ไปตลาด จ่ายตลาด

ที่บ้านนี้อยู่กัน 4 คน ได้ยินว่ามีการแบ่งหน้าที่กันด้วย ใครทำอะไรบ้าง?

ดูแลอุปกรณ์นักเรียน เลื้อผ้าเด็กๆ หรือเด็กมีความต้องการอะไร เราก็ดูแลจัดหาให้ การดูแลเรื่องการทำการบ้าน ดูแลเรื่องการทำอาหารให้กับเด็กๆ เราทำกับข้าวกันเอง และฝึกให้เด็กหัดทำอาหาร ทำกับข้าวเองด้วย

ความสุขของชีวิตนักบวช ที่เราได้อยู่ในคณะเป็นอย่างไรบ้างครับ การที่เรามารับใช้ผู้คนที่เป็นแบบนี้ ความสุขมันอยู่ตรงไหนครับ?

ความสุขที่เราทำงานอยู่ที่นี่ คือความสุขที่เราได้อยู่ท่ามกลางบรรดาเด็กๆ อยากจะให้เด็กๆ ที่เจ็บป่วยที่เราดูแลอยู่นี้ ได้มีสุขภาพที่ดีขึ้น ให้เขาพร้อมที่จะสามารถดูแลตัวเองเมื่อเขาโตขึ้น และออกไปอยู่ท่ามกลางสังคมเหมือนคนอื่นๆ ได้ นั่นคือความสุขที่ซิสเตอร์ต้องการให้เกิดขึ้นกับเด็กๆ

ส่วนมากความสุขมาจากพระเจ้า พระเยซูเจ้าสอนเราว่า ความสัมพันธ์-มิตรภาพ เราต้องมี

ความรักเหมือนพระเยซู ที่มีความรักต่อพระเจ้า เราจึงจะให้ความรักต่อคนอื่นได้ ซิสเตอร์เรามีพิธีมิสซา เรามีผ้าศีลมหาสนิท สวดภาวนา ทำให้เรามีความสุข แล้วเราก็ให้สุขจากพระเจ้าแก่คนอื่นได้

สุดท้ายนี้ก็อยากจะให้คุณแม่ธิดาฯ ได้พูดถึงโอกาสฝึกบวชด้วย หรือเชิญชวน ถ้าสนใจกระแสนี้เรียกในคณะของคุณแม่เธอ เราจะต้องทำอย่างไรบ้าง?

ในเรื่องนี้ สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเป็นแบบอย่างสำหรับพวกเรานักบวช พระสันตะปาปาทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้า

แล้วบ้านนี้ ที่สุดแล้วเราตั้งใจจะให้เด็กเขาไปถึงไหนครับ เมื่อเด็กจากเราไปแล้วหรือผ่านบ้านของเราไปแล้ว จุดมุ่งหมายอยากให้เขาเป็นอย่างไร?

ซิสเตอร์ก็อยากให้เด็กๆ มีอนาคตที่ดี มีอัศจรรย์เกิดขึ้นมากกับเด็กๆ อย่างเช่นมีเด็กคนหนึ่งอยู่กับเรามาจนถึง 14 ปี ไม่เคยได้พบเจอกับครอบครัวเขาเลย แต่แล้วเวลานี้เขาก็ได้เจอกับครอบครัวของเขา และเขามีโอกาสกลับไปอยู่กับครอบครัวของเขาเอง แล้วเมื่อเขามีโอกาสเขาก็จะกลับมาเยี่ยมพวกซิสเตอร์ เขาคิดถึงพวกเราคิดถึงบ้านเด็กแห่งนี้ ตอนนี้เขามีอายุ 16 ปีแล้ว เขาได้อยู่กับครอบครัว ครอบครัวรักเขา ก็มีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับเด็กที่เราพยายามช่วยเหลือพวก

เขา และที่สำคัญเขาได้รู้จักพระเยซูเจ้าแล้ว คือ เด็กที่เราดูแลส่วนมากเป็นคนต่างศาสนา แต่เมื่อมาอยู่กับเรา เขาก็จะได้เรียนคำสอนด้วย และคณะของเราเปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาส สวดภาวนา เข้าวัด และมีเวลาเฝ้าศีลมหาสนิท ดิฉันและพวกซิสเตอร์ก็ช่วยกันสอนคำสอนให้ พวกเขาเอง

เอสวีย์ คณะผู้ทำให้พระวาจาตก เป็นจริงด้วยชีวิต

บราเดอร์ช่วยแนะนำตัวหน่อยครับ

ผมชื่อ **บราเดอร์เดเมียน ลันเดอร์ส** อายุ 73 ปี มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันเป็น อธิการเจ้าคณะของเอสวีย์ในประเทศไทย (คณะ พระวาจาตกของพระเจ้า) และเป็นผู้อำนวยการ มูลนิธิบ้านนิจจานุเคราะห์ ผมมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ค.ศ. 1999 มาเรียนภาษาไทย 1 ปี ผมมาอยู่ที่ จังหวัดหนองบัวลำภูได้ 15 ปี

ลักษณะงานคณะของเราส่วนมากเรา ดูแลคนป่วย และให้การศึกษา งานสงเคราะห์ สอนภาษาด้วย มีหลักอยู่ 2 อย่างคือ ให้การ สงเคราะห์ผู้ป่วย แล้วก็สอนภาษาตามโรงเรียน อย่างเช่นสอนที่ดอนบอสโก สอนที่บ้านเถร

แต่พอมีงานที่เยอะขึ้น บราเดอร์ก็ไม่ได้ไปสอน และยังมีเรื่องของการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรค เอชไอวีด้วย

ตอนที่คณะของเรามาอยู่นั้น เราก็ เข้าบ้านอยู่ด้วย ตัวบราเดอร์เองก็พยายามติดต่อ ขอทุน ติดต่อเรื่องบ้าน เรื่องสถานที่อะไรต่างๆ ด้วย ที่เราเข้าบ้านอยู่นั้น ก็มีสัตบุรุษมาร่วมมิสซา มาสวดกัน จากนั้นบราเดอร์ก็เริ่มสนใจ และหา ที่ดินสำหรับสร้างวัด สร้างอาคารบ้านพักต่างๆ สมัยนั้นเป็นสมัยของพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร อย่างบ้านหลังนี้ก็ใช้เศษไม้จากวัดสร้างมาได้ 12 ปีแล้ว

สำหรับสมาชิกที่อยู่ในเมืองไทย มี 12 คน เป็นบราเดอร์ 3 คน เป็นคุณพ่อ 9 องค์

บราเดอร์อยู่ที่นี้ งานของบราเดอร์คือการ ดูแลเด็ก ตอนนี้มีเยอะไหมครับ?

บ้านแม่มาเรีย ตอนนี้มี 9 คน และก่อนที่ ผมจะมาอยู่ที่นี่ ผมเคยอยู่ที่ปาวานิกินี 25 ปี มาก่อน ภารกิจหลักๆ ของเราก็คือ ดูแลเด็ก เยาวชนผู้ป่วย และผู้ใหญ่ที่ป่วย เรามีหอ บ้านพักพื้นผู้ป่วย ที่รองรับได้ 10 คน และเรายังมีผู้ป่วย ที่ฟื้นแล้ว แต่ว่าอายุมาก เขาก็สามารถกลับไป ทำงานได้ แล้วก็ที่มีทางเล็กๆ น้อยๆ สำหรับ ทำเกษตรกรรม ปลูกมะนาว ปลูกมะพร้าว และเมื่อปี 2010 (พ.ศ. 2553) เราได้เปิดบ้าน สำหรับเยาวชนที่ติดเชื่อ ปัจจุบันมีอยู่ 9 คน มี ทั้งเยาวชนและผู้สูงอายุที่ติดเชื่อ

อย่างตัววัดเองก็มีสัตบุรุษมาร่วมพิธีมิสซา ประมาณ 20 ครอบครัว เรามีเด็กที่ติดเชื่อ เป็นผู้ดูแลวัดเอง แต่มีคุณพ่อของเอสวีย์เป็น

เจ้าอาวาส และเรามีเจ้าหน้าที่ประมาณ 12 คน และก็มีพวกบราเดอร์มาร่วมงานด้วย บราเดอร์บางคนเป็นพยาบาลและเป็นครูด้วย เขาจบจากประเทศเยอรมนี

เท่าที่บราเดอร์ได้มาร่วมงานกับพระศาสนจักรในเมืองไทยหรืองานสังคม คิดว่า ปัญหาเรื่องเด็ก และเยาวชนนี้ ได้รับการเยียวยาแล้วหรือยัง เพราะสังคมแต่ละบ้านก็ช่วยเหลือเด็กหรือเยาวชนที่ตกเชื้อ ปัญหาพวกนี้นับลดลง เพิ่มขึ้น หรือเปลี่ยนเป็นปัญหาอื่นไหม?

เท่าที่ดูปัญหาเอดส์ ไม่ได้ลดลง แต่มันก็จะแปลงเป็นเรื่องอื่นๆ หรือมีเรื่องอื่นเข้ามาเกี่ยวพันด้วย อย่างถ้าเราดูแลเยาวชน เราจะพบว่า มีเยาวชนติดเกมด้วย หรือมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวเด็กเอง และปัญหาที่เกิดจากการกระทำของ

คนอื่นที่มีต่อเด็ก เช่น การล่วงละเมิดทางเพศ การค้าประเวณี การค้ามนุษย์ อะไรต่าง ๆ เด็กที่นำมาส่งที่เรา ส่วนใหญ่เด็กถูกกระทำทารุณมา ถูกล่วงละเมิดบ้าง ติดเชื้อบ้าง คนไม่ยอมรับบ้าง ถ้าเป็นเด็กเล็กๆ เราก็ส่งไปที่บ้านของซิสเตอร์ คุณแม่เทเรซา

บ้านของเอลวีดีนี่เรารับเฉพาะเยาวชน หรือเด็กโต หรือแม่กระทั่งมาจากเด็กของทางซิสเตอร์ที่เขาดูแล พอเด็กโตขึ้นเขาก็ส่งมาให้เรา เพราะว่าพระคุณเจ้ายอดได้เชิญซิสเตอร์ และซิสเตอร์เข้ามาแล้ว แล้วก็เชิญบราเดอร์ไปคุยว่า ถ้าหากรับซิสเตอร์ที่เขาอยากจะเข้ามาทำงาน เรามาช่วยกันไหม? บราเดอร์ก็ยินดี แล้วซิสเตอร์เขาก็เข้ามาดูงาน มาดูบ้าน มาดูคนป่วยด้วย คือ มันเป็นการช่วยงานในสังคมมณฑลนี้

จากนั้นบราเดอร์ก็เตรียมที่จะสร้างบ้านเด็ก เตรียมถมที่อะไรต่างๆ แต่ว่าบราเดอร์ก็ต้องหาทุนด้วย แต่ในคราวนั้นทุนไม่พอ ทางซิสเตอร์ก็เลยขอสร้างเองตรงนั้น และเราก็สร้างตรงนี้แล้วก็ค่อยๆ สร้างบ้านพระสงฆ์ บ้านพักแขก และบ้านของเด็กๆ เราทำงานตั้งแต่ปี 1997 (พ.ศ. 2540) เรื่องเอดส์ เรื่องการเตรียมความพร้อมเตรียมครอบครัว เตรียมชุมชน จนกระทั่งปี 2002 (พ.ศ. 2545) ที่บราเดอร์ได้เขียนของบประมาณ ขอเงินมาสร้างบ้านสร้างวัด แล้วก็สร้างที่นี่

คนในพื้นที่ในประเทศไทยได้ร่วมมือกับเรา หรือได้ช่วยเหลืออะไรตรงส่วนไหนบ้าง?

ส่วนใหญ่คนในพื้นที่ก็จะช่วยเหลือในการประสานงานกับทางภาครัฐ คือส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ช่วยเหลือเป็นเงิน หรือเป็นงบอะไร

อย่างตอนที่เข้ามาช่วยเพราะสาเหตุใด เป็นทางสังฆมณฑลติดตาม หรือว่าเราอยู่ตรงนี้ อยู่แล้ว?

จริงๆ แล้วการทำงานที่หนองบัวลำภูนี้ ครั้งแรกนั้นจะมี**คุณรัตนกุล โพธิ** ซึ่งเดิมที่เขาทำงานอยู่บ้านพักใจ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งจะเชื่อมโยงกัน มีจังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย และก็เห็นว่าจังหวัดนี้เป็นจังหวัดเปิดใหม่ เราก็น่าจะมาเปิดบ้าน เมื่อเขาเริ่มงานครั้งแรก เราก็ใช้เงินของสังฆมณฑล เรามาเริ่มกันตั้งแต่ปี 1996-1997 (พ.ศ. 2539-2540) ซึ่งก็มีหลายคนที่สนใจและอยากจะมาเปิดบ้านที่นี่ พวกเขาไปปรึกษากับพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร และส่วนหนึ่งก็ไปของบจากโครงการที่เขาคุ้มครองโรคเอดส์ คือถ้าเอกชนที่เขียนเสนอโครงการไป เช่น เรามีโครงการที่ออกไปเยี่ยมบ้านให้ความรู้เรื่องต่างๆ เตรียมครอบครัว เตรียมชุมชน หลังจากนั้นบราเดอร์ก็เข้ามาเริ่มมองหาที่ดินแล้วก็สร้างวัด กับสร้างบ้านที่นี้พร้อมกัน เราก็เข้ามาทำงานในนามของสังฆมณฑลเปิดบ้านก่อน

บราเดอร์อยู่เมืองไทยเป็นอย่างไรบ้าง?

ก็มีความสุขดี

อาหารไทย ทานได้ไหม?

ทานได้ทุกสิ่ง ทำอาหารไทยทานเองได้แล้ว
เช่น แกงเขียวหวาน

คณะเอสวีดีมีกำเนิดจากประเทศไหนครับ?

ผู้ตั้งคณะอยู่ที่ประเทศเยอรมนี ทำงาน
หลายอย่าง มีคุณพ่อเป็นชาวเวียดนาม และมี
บราเดอร์ 2 คน ภายหลังมีคุณพ่อเป็นชาว
อินโดนีเซีย เวียดนาม และลาว แต่ยังไม่มีคน
ไทย

อะไรที่เป็นแรงผลักดันให้ข้ามน้ำข้ามประเทศ มาทำงานในประเทศไทยแบบนี้?

ผมอยากทำ อยากช่วย คนไทยพุดง่าย

พบผู้อภิบาล ผู้อายุครบ 25 ปี ในสัปดาห์ของพระคริสต์ ประมุข ผู้เป็นคนพื้นเพ พระสังฆราช ยอแซฟ ลือชัย ราชวิสัย

พระคุณเจ้าดูแลอภิบาลสังฆมณฑลอุดรธานี
ปีนี้ปีใหม่ที่เท่าไรแล้วครับ?

ปีนี้ปีที่ 5 แล้ว (5 ปีเต็ม) นะ เมื่อวันที่
6 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมานี้เอง

เป็นอย่างไรบ้างครับ 5 ปีที่ผ่านมา รู้สึกว่าเร็วหรือช้าครับ?

รู้สึกเร็ว เร็วมากครับ เวลานอนตื่นขึ้นมา บางวันยังคิดว่า ตัวเองยังอยู่แสงธรรม เพราะว่าทางแสงธรรมก็ยังให้ช่วยในส่วนที่เป็นที่ปรึกษาของสามเณรที่ทำปริญาโท อยู่ที่วิทยาลัยแสงธรรม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักให้เขา และช่วยเขาอ่าน ปีนี้รับ 5 คน

พระคุณเจ้าช่วยสรุปภาพรวมของสังฆมณฑลอุดรธานี ให้อีกด้วยครับ?

สังฆมณฑลอุดรธานีของพวกเราก็เป็น 1 ใน 4 ของสังฆมณฑลภาคอีสาน โดยมี อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง เป็นสังฆมณฑลนคร และถ้านับจำนวนคาทอลิก สังฆมณฑลอุดรฯ ก็เป็นลำดับที่ 3 และมีจำนวนคาทอลิกประมาณ 18,200 กว่าคน

สังฆมณฑลอุดรธานี ประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ อุดรธานี ขอนแก่น หนองคาย เลย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ ซึ่งเป็นจังหวัดล่าสุด เป็นจังหวัดที่ 77 ของประเทศไทย

และใน 6 จังหวัดนี้ มีประชากรประมาณ 5,400,000 คน เพราะฉะนั้น ถ้าจะเฉลี่ยจำนวนคาทอลิกก็จะอยู่ประมาณ 0.34 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนสัตบุรุษในเขตสังฆมณฑลอุดรธานี

และสังฆมณฑลอุดรธานีของพวกเรา มีนักบวชที่มาช่วยงานในสังฆมณฑล นักบวชชาย 6 คณะ และมีนักบวชหญิง 13 คณะ ซึ่งถือว่า มีจำนวนที่มากพอสมควร นักบวชชายประมาณ 29 องค์ ที่เป็นพระสงฆ์ นักบวชหญิงประมาณ 100 ท่าน มีบราเดอร์คณะเอสวีดี 3 ท่าน และเวลานี้เรามีสามเณรใหญ่ 8 คน และมี 3 คนที่เป็น

สังฆานุกรแล้ว และถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าของ ปีหน้าเราก็จะได้พระสงฆ์ใหม่ 3 องค์ และทางบ้านเณรใหญ่ก็ไปเที่ยวทุกอย่าง ซึ่งทุกคนก็เรียนจบตามเงื่อนไขของสภาพระสังฆราชฯ ด้วย และทุกปีเราก็จะมีการบวชพระสงฆ์ใหม่ในเดือนพฤษภาคม และปีนี้เราโชคดีที่คณะเอสวีดีให้พระสงฆ์ใหม่ของเขามาทำงานในสังฆมณฑลของเราเพิ่มขึ้น แต่ก่อนเรามีอยู่ 4 องค์ แต่ตอนนี้เพิ่มขึ้นมาอีก 3 องค์ รวมเป็น 7 องค์ และพระสงฆ์ใหม่ทั้ง 3 องค์นั้น ก็ต้องไปเรียนภาษาอยู่ที่กรุงเทพฯ ก่อน ซึ่งเป็นชาวเวียดนาม 2 องค์ และเป็นชาวอินเดีย 1 องค์ ฉะนั้นเราก็จะมีพระสงฆ์ชาวเวียดนามที่ทำงานในสังฆมณฑลของเรา 5 องค์ (แต่กำลังเรียนเพิ่มเติมเป็นดอกเตอร์ อีกนิดหน่อย ที่ ABAC)

งานอภิบาลหลักๆ ของสังฆมณฑลอุดรธานีคืออะไรครับ?

งานอภิบาลหลักนั้น เราจะเน้นงานการช่วยเหลือคนยากคนจน นอกจากงานอภิบาลที่อยู่ตามวัดประจำอยู่แล้ว สังฆมณฑลมีงานโรงเรียนอยู่ ฉะนั้นเราก็ถือว่าเป็นงานแพร่ธรรมอย่างหนึ่ง แต่งานที่เราเน้นหนักโดยมีพี่น้องนักบวชมาช่วย

เราอย่างเต็มที่ คือ งานในด้านการสงเคราะห์ ซึ่งแต่ก่อนเริ่มแรกนั้น พระสังฆราชคลาเรนซ์ เจมส์ ดูฮาร์ต ได้เชิญซิสเตอร์คณะซาเลเซียน มาทำงานดูแลเด็กกำพร้า และในสมัยก่อนซึ่ง อยู่ในสมัยพระคุณเจ้าดูฮาร์ต ก็มีทหารอเมริกัน ที่เข้ามาทำงาน ซึ่งก็มีบรรดาเด็กๆ ที่เกิดมาเป็น เด็กถูกรังแกกันเยอะ และมีที่เป็นกำพร้าด้วย เพราะพวกทหารบางคนไม่ได้ดูแล พระคุณเจ้า ได้เชิญซิสเตอร์คณะซาเลเซียนให้มาทำงานตรงนี้ ที่สมัยก่อนเราจะเห็นมีศูนย์เด็กกำพร้าอยู่ ก่อนที่จะมีโรงเรียนเซนต์แมรีอุตรธานี (คณะซาเลเซียน หญิง)

จากงานเด็กกำพร้า ก็จะมาเป็นงานการ ดูแลรักษาคนโรคเรื้อน ซึ่งในสมัยของพระคุณ เจ้าดูฮาร์ตเองนั้น ท่านก็ได้เชิญซิสเตอร์คณะ ธิดาเมตตาธรรม ให้มาช่วยทำงานในเรื่องนี้ แต่ ก่อนนั้นเราก็มี ศูนย์ของคนโรคเรื้อน ที่บ้านน้อย

สามเหลี่ยม จังหวัดขอนแก่น แต่ตอนนี้ก็ได้จาง หายไป อาจจะมีหลงเหลืออยู่บ้าง แต่ก็ไม่ใช่ผู้ป่วย ที่จะติดต่อกัน แต่เขาอาจจะมีสภาพร่างกายที่ไม่ค่อย สมประกอบเท่าไร

งานหลักๆ ในช่วงพระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร และเป็นช่วงที่ผมรับต่อนั้นก็ยังเป็น งานที่เราทำและการช่วยเหลือคนที่เป็นโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อ ยังเป็นงานที่ค่อนข้างเยอะ และ ในกลุ่มเด็ก อย่างที่คณะพระมหาไถ่ ที่หนองคาย ก็ยังทำ ก็มีคุณพ่อไมเกิ้ล เซ และเรายังมี อีกศูนย์หนึ่งที่หนองบัวลำภู และมีซิสเตอร์ คณะธิดาเมตตาธรรม ที่มาทำงานช่วยเหลือ ผู้ที่เป็นโรคเอดส์ด้วย ที่วังสะพุง เราจะเน้น งานไปที่คนป่วยที่สังคมไม่ค่อยจะให้ความ สำคัญเท่าไร เราก็เข้าไปช่วยส่วนหนึ่งเท่าที่ เราจะสามารถทำได้ และอันที่จริงรัฐบาลเขาก็ช่วย

ปีนี้ปีแห่งความรักของสังฆมณฑลอุดรฯ เป็นอย่างไรครับ?

ปีแห่งความรัก ที่เราประกาศสืบเนื่องจากเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ทางสังฆมณฑลเตรียมที่จะฉลอง 125 ปีของสังฆมณฑล และฉลอง 50 ปี ของการได้รับสถาปนาเป็นสังฆมณฑล เพราะฉะนั้นเราก็เตรียม 3 ปี เราประชุมกัน โดยที่ปีแรกปีแห่งความเชื่อ ปีที่สองปีแห่งความหวัง และปีสุดท้ายปีแห่งความรัก และเผชิญปีแห่งความรักก็มาตรงกับปีศักดิ์สิทธิ์ในระดับประเทศของเรา และตรงกับปีนักบวชด้วย เพราะฉะนั้นเราก็ประกาศเป็นปีแห่งความรัก และออกสารอภินิหารเรื่องปีแห่งความรัก เราจะเน้นเรื่องความรักของพระเจ้า ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ และการนำความรักลงมาสู่ภาคปฏิบัติ ซึ่งเราจะเน้นเป็นพิเศษเรื่องการตั้งกลุ่มคาริตัสในระดับวัด ซึ่งจริงๆ เรามีบางวัดแล้วที่มีกลุ่มคาริตัส ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือคนยากจนแล้วก็ได้ผล แต่ปีนี้เราจะเน้นหนักในเรื่องการจัดตั้งกลุ่มคาริตัส เพื่อที่จะช่วยเหลือคนยากคนจนด้วยกัน

แล้วมันเชื่อมโยงกับการฉลอง 125 ปี อย่างไรครับ?

เราอยากจะให้ปีที่เราเฉลิมฉลองสังฆมณฑลของเรานี้เป็นปีที่น่าความรักของพระเจ้า ที่มีต่อพวกเรา ตลอดระยะเวลา 125 ปีของการแพร่ธรรม ของความเชื่อที่เราได้รับ เราถือว่าเป็นพระพร และเป็นความรักของพระเจ้าเป็นพิเศษที่พระองค์ทรงมีต่อสังฆมณฑลของเรา และเราก็อยากจะนำความรักนี้ลงมาสู่ภาค

ปฏิบัติจริงๆ ให้เป็นรูปธรรม ไม่ใช่แค่พูดว่าเรารักพระเจ้า เรารักเพื่อนมนุษย์ แต่ให้มาสู่รูปธรรมในภาคปฏิบัติจริงๆ ซึ่งจริงอยู่ว่า เราก็ทำมาตลอด อย่างเช่นช่วยเหลือคนยากคนจน คนป่วยที่เป็นโรคเอดส์ คนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษซึ่งเราทำอยู่ และเราน่าที่จะมีองค์กรหรือมีหน่วยงานอะไรในระดับวัดที่เราช่วยเหลือกันและกัน เราไม่ได้ช่วยเหลือเฉพาะคนที่เป็

เราเห็นว่ามีความต่างๆ มากมาย พระคุณเจ้ามีการบริหารจัดการอย่างไรให้มีความสุขครับ?

ตั้งแต่ผมตอบรับว่าจะเป็นพระสังฆราชนั้น ผมคิดว่าในฐานะที่เราเป็นพระสังฆราช พระเรียกเราให้มาอยู่ที่นี่ เป็นเครื่องมือของพระองค์ เพราะฉะนั้นคนที่เป็

พระคุณเจ้ามีพระวาจา หรือมีคัมภีร์ที่ใช้ในการดำเนินชีวิตครับ?

คัมภีร์ที่ผมเลือก ตอนที่เป็นพระสงฆ์

คือ “ทุกอย่างเพื่อพระเยซูเจ้า” แต่เมื่อมาเป็นพระสังฆราช ผมรู้ตัวว่า ผมเป็นคนพื้นเพของสังฆมณฑลอุดรธานีนี้ เป็นลูกวัดพระวิสุทธิวงศ์ โพนสูง ซึ่งเป็นวัดที่มีจำนวนคาทอลิกมากที่สุด อาจจะบอกได้ว่า ผมรู้จักสังฆมณฑลของผมพอสมควร ผมคิดว่า เมื่อเลือกผมมาที่นี่ และมีบางสิ่งบางอย่างที่มันเป็นปัญหาอยู่ ก็อาจจะต้องประสบหลายสิ่งหลายอย่าง ไม่ใช่ง่ายเหมือนกัน ผมจึงเลือกคติพจน์ว่า “ความรอดพ้นมาจากกางเขน” กางเขนอาจจะเป็นเครื่องหมายของความทุกข์ยากลำบาก เครื่องหมายของปัญหาหรืออุปสรรคที่เราต้องผ่าน ต้องแก้ไข อะไรทำนองนี้ ก็อาศัยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เราก็จะนำความสำเร็จ หรือความรอดพ้น มาสู่คริสตชนที่อยู่ที่นี่

ขอให้พระคุณเจ้าเซญชวนให้คริสตชน ร่วมแรงร่วมกาวนา เพื่อการเฉลิมฉลองใน ช่วงปลายปีครับ

ในฐานะประมุขของสังฆมณฑล ขอเชิญชวนพี่น้องทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะสังฆมณฑลของเรา อันที่จริงสังฆมณฑลของเราก็ประกาศแล้ว เชิญชวนกันให้อธิษฐานภาวนาเป็นพิเศษสำหรับการฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ และเราจะฉลอง 125 ปี ของการแพร่ธรรม ของความเชื่อที่เข้ามาปลูกฝังในสังฆมณฑลอุดรธานีของเรา และ 50 ปีของการได้รับการสถาปนาเป็นสังฆมณฑลด้วย ขอเชิญชวนมาร่วมฉลองกับพวกเรา 125 ปีของการแพร่ธรรม 50 ปีของการสถาปนาเป็นสังฆมณฑล และ 25 ปีของการเป็นพระสงฆ์ ของพระสงฆ์อีก 4 องค์ และ

พระสังฆราช 1 องค์ ในโอกาสนี้ด้วย ก็คงจะปี
แห่งพระพรของสังฆมณฑลอุดรธานีของเรา
จริงๆ นะครับ

อาสนวิหารแห่งนี้ นกพิราบยัง บินร่อนอยู่เหนือดินแดนอุดรฯ

คุณพ่อสมนึก สุทธิ อุปสังฆราช และ
เจ้าอาวาส อาสนวิหารพระมารดาวิจจานุเคราะห์

ขอให้คุณพ่อช่วยเล่าถึงประวัติความเป็นมา
ของอาสนวิหารหลังนี้ครับ?

สำหรับประวัติเริ่มต้นจริงๆ นั้น อาสนวิหาร
ของสังฆมณฑลของเรานั้น เป็นวัดเล็กๆ

ที่พระคุณเจ้าดูฮาร์ต ได้สร้างคือที่ชุมชนบ้านจิก
และหลังจากนั้นในเวลาต่อมา ประมาณ 13 ปี
จึงได้มาสร้างที่นี่ประมาณ 40 กว่าปีที่แล้ว โดย
พระคุณเจ้าดูฮาร์ต ซึ่งเป็นพระสังฆราชของ
สังฆมณฑลของเรา อาสนวิหารหลังนี้ชื่อว่า อาสน-

วิหารพระมารดาวิจจานุเคราะห์ เพราะ
ว่า ชุมชนตรงนี้เริ่มใหญ่ขึ้น และมีสัตบุรุษเพิ่ม
มากขึ้น และผู้ที่ก่อสร้างนั้นเป็นบราเดอร์ของ
คณะพระมหาไถ่

อาสนวิหารหลังนี้มีรูปร่างแปลกๆ มีความ
หมายพิเศษหรือเปล่า หรือได้แนวคิดการ
สร้างมาจากอะไร?

สำหรับอิทธิพลหรือแนวความคิดในการ
สร้างนั้น พ่อไม่ทราบ แต่ถ้าเรานั่งลงและมอง
ไปรอบๆ เราจะรู้สึกเหมือนว่า คล้ายกับหลุมศพ

ส่วนศิลปะการตกแต่งนั้น มีลักษณะ
เหมือนไทยประยุกต์ ซึ่งเราจะได้เห็นถึงลวดลาย
ไทย ตามรูปพระ ทรงบริเวณพระแท่น และ
โดยเฉพาะตรงที่ฟังกักบาทมีลักษณะเป็นแบบ
ไทยประยุกต์

พวกเราจะสังเกตว่า การจัดโต๊ะเก้าอี้ในวันเวลาที่ มีสัตบุรุษมาร่วมพิธีก็จะสามารถมองเห็นพระแท่น เป็นศูนย์กลางของตัวโบสถ์ และเราก็จะเห็นศิลปะที่ประดับประดา ตกแต่งลายไทยอย่างชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมชนบทของเรา

ส่วนไหนสำคัญสำหรับอาสนวิหาร?

ผู้สร้างอาสนวิหารได้คิดออกแบบ เขาคิดว่า จุดเด่นหรือจุดสำคัญที่สุดก็คือ พระแท่น และเวลาคนที่เข้ามานั่งหรือเข้ามาร่วมพิธีจะสามารถมองเห็นได้ว่า พระแท่นคือจุดศูนย์กลาง ทุกคนสามารถมองเห็น เพราะวาระดับของที่นั่งนั้นจะค่อยๆ ลดหลั่นลงมา และเนื่องจากว่าอาสนวิหารของเรา มีองค์อุปถัมภ์คือ พระมารดานิจจานุเคราะห์ ฉะนั้นชื่อของอาสนวิหารของเราก็ชื่ออาสนวิหารพระมารดานิจจานุเคราะห์ เพราะว่าผู้ที่เริ่มสร้างนั้น เป็นคณะพระมหาไถ่ ท่านก็มีความต้องการให้พระมารดานิจจานุเคราะห์เป็นองค์อุปถัมภ์ของอาสนวิหาร หรือของวัดหลังนี้ และเนื่องจากอาสนวิหาร เป็นวัดประจำตำแหน่งพระสังฆราชของสังฆมณฑล และเก้าอี้หรืออาสนะนี้ก็เป็นที่ที่พระสังฆราชจะนั่ง เป็นที่ประจำ แต่เนื่องจากว่า ที่อาสนวิหารของเรายังไม่มีที่วางอาสนะหรือยังไม่มีตำแหน่งวางที่ถาวร ฉะนั้นเวลาที่มีพระสงฆ์มาถวายมิสซา เราก็จะย้ายอาสนะไปไว้ที่อื่นก่อน แล้วเอาเก้าอี้ธรรมดาามาวางให้พระสงฆ์นั่งแทน เพราะจะไปนั่งที่อาสนะของพระสังฆราชไม่ได้

และที่สุด ชุมชนความเชื่อเก่าแก่ บ้านโพนสูง ความเชื่อแบบนี้สร้างเรา

เราามาที่วัดพระวิสุทธิวงค์ โพนสูง ชุมชนแห่งความเชื่อที่นับว่าเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในสังฆมณฑลอุดรธานี เป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ได้รับการประกาศข่าวดีเป็นแห่งแรกในสังฆมณฑลอุดรธานี มีสัตบุรุษมากกว่า 4,000 คน มีความเชื่อ ความศรัทธา ที่มั่นคง มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดอย่างเข้มแข็งเสมอมา มีกระแสเรียกจำนวนมาก ทั้งพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ซิสเตอร์ ที่เป็นลูกวัด ปัจจุบันคุณพ่อดานิโล อาโอบาโด, C.M. เป็นเจ้าอาวาส

ปกติแล้วการสวดสัปดาห์ทุกวันศุกร์มีความเป็นมาอย่างไรบ้างครับ?

เป็นวัดหลังแรกเท่าที่ผมเคยเจอ คือต้องไปสวดสัปดาห์ทุกวันศุกร์ ส่วนมากที่วัดเก่าของผมก็ต้องไปสวดวันศุกร์ทุกเดือน

ทำไมละครับเป็นธรรมเนียมหรือเปล่า?

เป็นธรรมเนียมครับ แต่สำหรับความคิดของผมคือ นี่แหละเป็นธรรมเนียมที่ดีที่สุด ที่ควรจะทำต่อไป และเป็นโอกาสสำหรับพระสงฆ์จะได้ออกเยี่ยมชาวบ้าน เป็นธรรมเนียมที่ดีมาก

คุณพ่อพอจะทราบไหมว่า เขามีธรรมเนียมแบบนี้มากี่ปีแล้ว?

มีมาตั้งแต่สมัยที่สร้างวัดนี้แหละครับ

แล้วมีคริสตชนเท่าไร มีกี่หมู่บ้านครับ?

มี 10 หมู่บ้าน รวมกันทั้งหมดประมาณ 52 คน ทุกวันศุกร์ผมก็ขอความช่วยเหลือไปยังพระสงฆ์บางวัดที่พอจะสามารถช่วยได้ แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็ทำคนเดียว เริ่มออกไปสวดสัปดาห์ประมาณ 8 โมง ประมาณบ่ายโมงก็เสร็จแล้ว

นอกจากกิจกรรมในเชิงพิธีกรรมแล้ว เราใช้เวลาในการพูดคุยกับชาวบ้านด้วยไหม?

ก็พูดคุยกันสั้นๆ เพราะว่าเราต้องใช้เวลา แต่ถ้าเรามีเรื่องจะต้องคุยกับชาวบ้านจริงๆ เราก็จะใช้เวลาประมาณ 2 วัน คือ คนฝั่งโน้นวันศุกร์ และคนฝั่งนี้วันเสาร์

คุณป้าที่คุณพ่อมาสวดสัปดาห์ชื่ออะไรครับ?

ป้าชื่อ คุณป้าแรม กับ คุณป้าทองคำ

คุณป้าแรม อาวุโสกว่านะ อายุเท่าไรครับ?

อายุ 82 แล้วค่ะ

**ไม่สะดวกไปวัดเองแล้วใช่ไหม ไม่ได้ไปวัดมา
กี่ปีแล้วครับ?**

ประมาณ 3 ปีแล้ว

คุณพ่อมาส่งศีลให้เป็นอย่างไรบ้างครับ?

ดีใจ ดีใจหลายๆ ดีใจเพราะได้รับศีล

คุณพ่ออยู่วัดนี้มากี่ปีแล้วครับ?

ผมมาได้ 10 เดือน ยังไม่ถึงปีเลย

ทำไมต้องเดินสั่นกระดิ่งไปด้วยล่ะครับ?

เท่าที่ผมได้ยินมาคือคนแก่เขาบอกว่า เวลา
ที่มีพิธีเคารพศีลมหาสนิท หรือแห่ศีลมหาสนิท
พอได้ยินเสียงสั่นกระดิ่ง สัตบุรุษเขาก็จะคุกเข่า
เขามีธรรมเนียมนี้มานานแล้ว

**สมาชิกหรือสัตบุรุษที่ชุมชนแห่งความเชื่อนี้
มีจำนวนเท่าไร?**

ตามทะเบียนวัดที่มีบันทึกไว้ของวัด มี
ประมาณ 4,000 คน 500 หลังคาเรือน

**มีคริสตชนมากขนาดนี้ แล้วเรื่องความเชื่อ
เป็นอย่างไรบ้าง?**

ในสังฆมณฑลเราจะได้พระสงฆ์ และ
นักบวชจำนวนมากที่มาจากชุมชนวัดแห่งนี้
กระแสเรียกที่วัดโพธิ์สูงนี้มีจำนวนมาก ได้แก่
พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย คุณพ่อ
วราศักดิ์ บุรณะพล (คณะพระมหาไถ่) คุณพ่อ
วิชัย อ้วนยินดี คุณพ่อสุรินทร์ อยู่สุข คุณพ่อ
ปิยะพงษ์ ลือเลื่อง คุณพ่อพงษ์พันธ์ ม่วงมีรส
 เป็นต้น

คุณพ่อประทับใจอะไรที่ชุมชนความเชื่อแห่งนี้?

เป็นวัดที่มีความศรัทธา อาจจะเป็นความศรัทธาที่สืบทอดมาจากมิสชันนารีในสมัยก่อน อย่างเวลาจะมีการฉลองวัด จะให้มีคุณพ่อเจ้าวัดคนเดียวคงไม่ได้ เพราะต้องเตรียมจิตใจ ต้องฟังแก้บาป อย่างน้อย 3-4 วัน ทั้งตอนเช้าและตอนเย็น หรืออย่างช่วงที่กำลังอยู่ในเทศกาลมหาพรต มีสัตบุรุษมาขอแก้บาปเรื่อยๆ และวัดของเราก็มีมิสซา 3 รอบ สัตบุรุษเต็มทุกรอบ ผมก็แปลกใจมากกว่าทำไมความศรัทธาที่วัดแห่งนี้ไม่เหือดแห้งไปจากวัดนี้ ผมอยู่เมืองไทยมา 20 ปีแล้ว เป็นครั้งแรกที่ได้เห็นความศรัทธาอย่างนี้

ข้อมูลดิบจำนวน 25 แผ่น หน้าหลังรวม 50 หน้า กับเรื่องราวที่ตัดสลับ สรุปมาเหลือแค่เห็นในสื่อบุชดูใหญ่สังฆมณฑลที่ 3 อัครธานี

ขอขอบคุณพระคุณเจ้า อุปสังฆราช บรรดาคนต้นเรื่อง ผู้ประสานงาน ผู้ร่วมงานสื่อมวลชนคาทอลิกฯ บรรดาคริสตชนฆราวาส ผู้ที่พบเห็นอำนวยความสะดวก ตลอดเส้นทางที่ไปทำสื่อบุชดูในชุดนี้กันมา

ผมอดไม่ได้ที่จะสรุปประเด็นของสังฆมณฑลนี้ด้วยคำว่า “เมตตา” มันเริ่มด้วยความรัก ไม่ได้จับด้วยความรัก แต่ดำเนินต่อไปด้วยความเมตตา ความห่วงใยสังคม และปรารถนาดีต่อชีวิต นั่นคือสิ่งที่ดำรงอยู่และถูกสืบสาน คนจำนวนไม่รู้เท่าไร ได้รับผลแห่งความเมตตาเหล่านี้ ไม่มีเหตุผลและกิจกรรมอื่น นอกจากส่งต่อความรักความเมตตานี้ต่อไป ขอขอบคุณสังฆมณฑลอัครธานีที่สอนเราให้เข้าใจคำว่าเมตตา ว่าควรจะไปอยู่ในการดำรงชีวิตเช่นไร **อัครธานี**

ใหม่

อะไรใหม่ๆ มักจะให้ความรู้สึกนึกคิดและความหมายที่ดี เช่น ปีใหม่ ชีวิตลูกที่เกิดใหม่ และยังเชื่อว่าแม้กระทั่งการประกาศพระวรสาร/ข่าวดีใหม่ด้วย

ทั้งๆ ที่พระวรสารเป็นพระคริสตธรรมแท้ของพระเยซูเจ้าที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเป็นอื่นแม้แต่พินทุหรือจุด/ขีดลัคนิดเดียว

เพราะพระวาจาคือ ชีวิตของพระเยซูเจ้า ผู้เป็นอมตะสถิตสถาพรชั่วนิรันดร์ ในพระวาจานี้เองพระองค์เป็นอยู่ได้ทั้งวันนี้ วันนี้ และเสมอไป

เนื่องด้วยในพระเทวาภานี้ พระองค์ทรงอยู่เหนือสถานที่ (Space) และกาลเวลา (Time) โดยไร้ขอบเขตจำกัด

ความใหม่หรือความเก่า จึงเป็นเรื่องของเรามนุษย์ ในฐานะร่วมเป็นเพื่อนเกิดแก่เจ็บตาย พร้อมกับสรรพชีวิตสิ่งสร้างทั้งหลายทั้งปวงของพระเจ้านั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ การทำให้เราใหม่นั้นก็ต้องอาศัยการฟื้นฟูจิตใจ (Spiritual Renewal) ของเราในชีวิตอันเป็นอมตะของพระองค์ ซึ่งสถิตอยู่ในพระวาจา เทียบเท่าได้กับสถิตในศีลมหาสนิทอันเป็นพลังแห่งชีวิตจิตของเรา คริสตชนทุกเพศทุกวัย และทุกสมัยสถานการณ์ หลังจากการได้รับการเตรียมพร้อมมาแล้ว

ยิ่งกว่านั้น ในภาคปฏิบัติการแบ่งปันพระวาจาและการนำชีวิตของพระเยซูเจ้าให้มาสถิตท่ามกลางเราและในใจเราตามพระสัญญาของพระองค์ เมื่อเราชุมนุมกันในนามของพระองค์ตั้งแต่สองสามคนขึ้นไปเป็นต้น

สิ่งนี้ด้วยมิใช่หรือที่ยังเป็นพยานยืนยันถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์สืบไปตามพระสัญญาอีกชั้นหนึ่งว่า พระองค์จะทรงอยู่กับเราตราบนิจนิรันดร์

ความชื่นชมยินดีเช่นนี้มีมิใช่หรือ ที่เป็นความหวังและความรอดของมวลมนุษย์อัน

เป็นข่าวดี อย่างประมาณค่าทางวัตถุนิยม ชื่นชมยินดีในการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์
ใดๆ ในยุคโลกาภิวัตน์นี้อย่างเทียบกัน ท่ามกลางเราอยู่เสมอ
มิได้เลย

นี่คือสุขสันต์ปีสกาที่ใหม่อยู่ตลอดเวลา
ทุกครั้งที่เราเป็นประจักษ์พยานและ ด้วยวิถีชีวิตการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์
ประกาศถึงการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์ ทั้ง ตลอดไป ซึ่งจะกลายเป็นความสว่างไสวที่ไม่มี
โดยส่วนตัวหรือพร้อมกับกลุ่มคริสตชน เราก็คง วันดับของการประทับอยู่ของพระองค์ท่ามกลาง
กลายเป็นความใหม่ด้วยจิตตารมณ์ของความ เราในใจเราและในโลกของเรา ✠

การทำให้เราใหม่ได้นั้นก็ต้องอาศัยการฟื้นฟู
จิตใจ (Spiritual Renewal) ของเราในชีวิต
อันเป็นอมตะของพระองค์ ซึ่งสถิตอยู่ใน
พระวาจา เทียบเท่าได้กับสถิตในศีลมหาสนิท
อันเป็นพลังแห่งชีวิตจิตของเรา
คริสตชนทุกเพศทุกวัย

2 โครินธ์ 4:16-18

.....เราไม่ท้อถอย แม้ว่าร่างกายภายนอกของเรากำลังเสื่อมสลายไปจิตใจของเราที่อยู่ภายในก็ได้รับการฟื้นฟูขึ้นในแต่วัน ความทุกข์ยากลำบากเล็กน้อยของเราในปัจจุบันนี้ กำลังเตรียมเราให้ได้รับสิริรุ่งโรจน์นิรันดร์อันยิ่งใหญ่ที่เปรียบมิได้ เราจึงไม่มุ่งมองในสิ่งที่แลเห็นได้ แต่มุ่งมองสิ่งที่แลเห็นไม่ได้ สิ่งที่แลเห็นได้เป็นสิ่งที่คงอยู่ชั่วคราว แต่สิ่งที่แลเห็นไม่ได้คงอยู่นิรันดร์

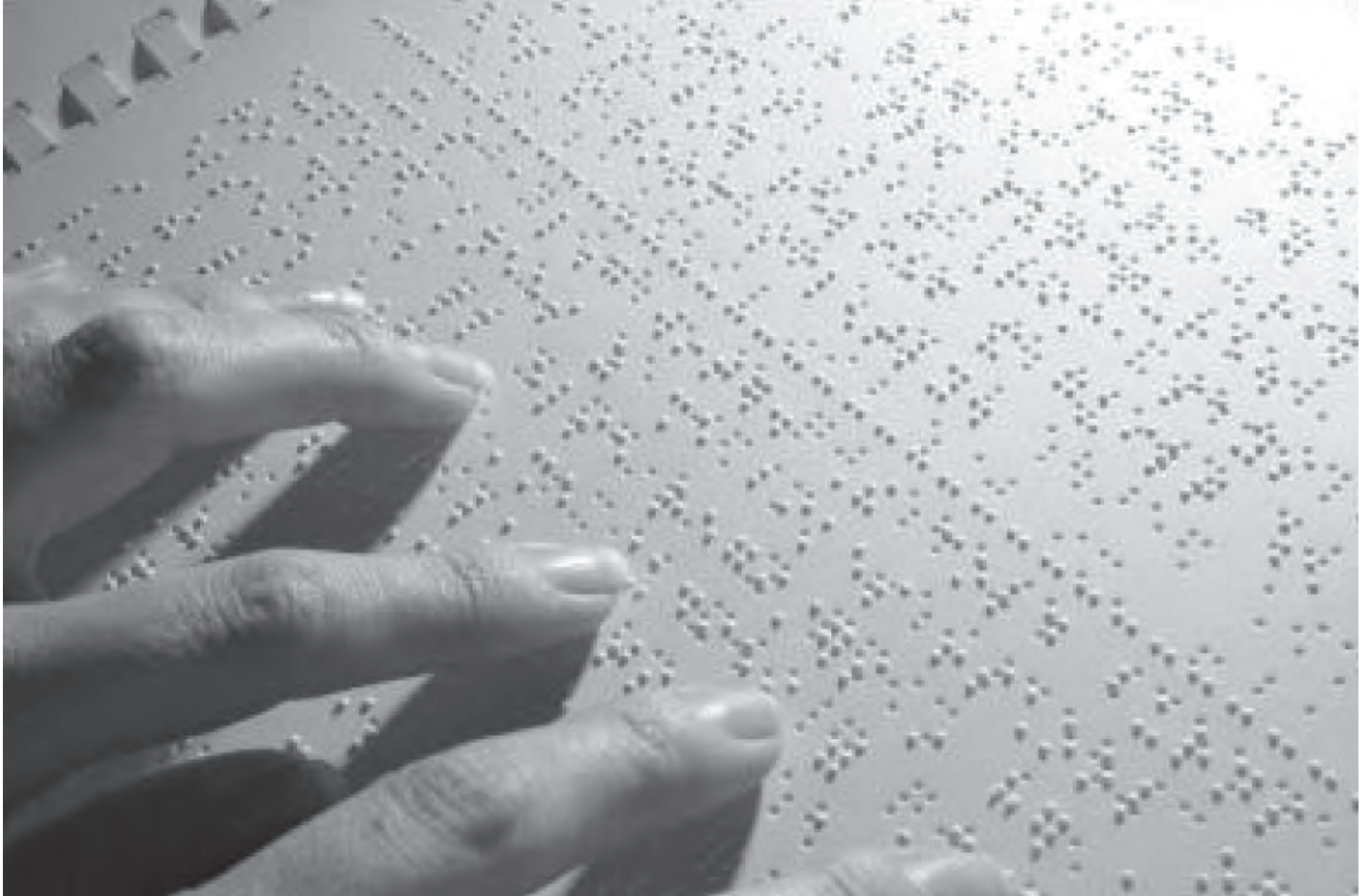
ผู้ไม่สิ้นหวัง/ ผู้ไม่ยอมแพ้

เด็กชายคนหนึ่ง เกิดในกรุงปารีสเมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 1809 ประสบอุบัติเหตุขณะอายุเพียงสามขวบ บิดาของเด็กพลั้งเผลอวางเครื่องมือสว่านเจาะรูไว้ข้างๆ ลูกชายที่เล่นอยู่ใกล้ๆ ลูกชายคนนี้ได้นำสว่านขึ้นมาเล่นและที่มูกตาของตนเองข้างหนึ่งนำความเจ็บปวดมาก หลังจากเข้ารักษาในโรงพยาบาลหลายวัน อาการกลับเลวร้าย เชื้อโรคกลับมาไปยังนัยน์ตาอีกข้างหนึ่ง ยังผลให้เด็กชาย Louis Braille ตาบอดทั้งสองข้างขณะอายุยังน้อย

Louis Braille ถูกส่งไปเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด ขณะนั้นคนตาบอดเรียนการอ่านโดยใช้นิ้วสัมผัสตัวอักษร เอ-บี-ซี ที่พิมพ์เป็นตัวนูนขนาดใหญ่บนกระดาษที่

ค่อนข้างแข็ง Louis Braille สามารถอ่านด้วยวิธีนี้ แต่เด็กตาบอดหลายคนไม่สามารถอ่านได้คล่อง Louis Braille จึงพยายามคิดค้นหาวิธีอื่นที่จะช่วยให้คนตาบอดสามารถอ่านได้ดีขึ้น และความพยายามของเขาก็ประสบผลสำเร็จ เมื่อ Louis Braille อายุเพียง 20 ปี

ภาษา Braille สำหรับคนตาบอด ใช้สัญลักษณ์เป็นจุดนูนหลายจุดแทนตัวอักษรแต่ละตัว และพิมพ์ห่างกัน ทำให้ผู้อ่านที่เป็นคนตาบอดสามารถใช้ปลายนิ้วมือของตนสัมผัสได้ถนัดขึ้น แม้การพิมพ์จะต้องใช้เนื้อที่กระดาษมากขึ้น ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น แต่การค้นคิดภาษาใหม่นี้ ถือว่าเป็นบุญกุศลแก่ผู้พิการทางสายตาได้เป็นอย่างดีจนถึงปัจจุบันนี้

จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็กชายคนหนึ่ง
ซึ่งยังความเจ็บปวดแก่เขาและครอบครัว
แต่ด้วยความไม่สิ้นหวังในชีวิตด้วยความมานะ
ต่อสู้กับชีวิตที่พิการ และด้วยความคิด
ความปรีชาญาณ ผู้ประสบอุบัติเหตุกลับเป็น
ผู้แปลงความพิการของตนได้เป็นผลดี และ
นำความยินดีให้แก่เพื่อนผู้พิการเยี่ยงเขา

นับจำนวนมากมายต่อมาได้รับพระพร
จากพระเจ้า ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นในระดับ
หนึ่ง..... ทั้งนี้เพราะเขาเป็นผู้ไม่สิ้นหวัง/ ผู้
ไม่ยอมแพ้

(จาก 100 Inspiring Anecdotes
โดย พระสังฆราช Percival Fernandez)

สมาชิกเครดิตฯ ต้องทราบ

เครดิตยูเนียน คือ การรวมกลุ่มของชาวบ้าน เพื่อช่วยเหลือกันและกัน อย่างจริงจังและจริงใจ ด้วยความรักแท้ โดยมีคุณธรรมเป็นรูปธรรม 5 ประการ เป็นหลักประกัน ซึ่งเรียกว่า จิตตารมณ์ เครดิตยูเนียน ครับ

1. **ความซื่อสัตย์** โดยฝากเงินหุ้นเป็นประจำ กู้เงินแล้วส่งคืนตามสัญญา
2. **ความเสียสละ** โดยเป็นกรรมการไม่มีเงินเดือน ฝากเงินหุ้นไว้ช่วยเพื่อนๆ
3. **ความรับผิดชอบ** โดยทำหน้าที่สมาชิกอย่างซื่อสัตย์ นั่นคือคนดีจริงครับ
4. **ความเห็นใจกันและกัน** โดยให้เพื่อนที่เดือดร้อนมากกว่ากู้ได้ก่อน
5. **ความไว้วางใจกัน** โดยกู้เงินไปได้ และส่งคืนตามสัญญา

สมาชิกต้องรู้ว่า ทุกคนเป็นเจ้าของเครดิตยูเนียนร่วมกัน มีผลได้ผลเสียร่วมกัน ฉะนั้น ต้องรู้ให้ดีกว่า

1.หน้าที่เจ้าของเครดิตฯ มีอะไรบ้าง เช่น เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี รับรู้การดำเนินการต่างๆ ของคณะกรรมการพร้อมทั้งอนุมัติ มติต่างๆ ของที่ประชุม เลือกตั้งคณะกรรมการต่างๆ เพื่อทำงานแทนเรา ฯลฯ

2.สิทธิต่างๆ ที่สมาชิก ซึ่งเป็นเจ้าของจะต้องได้รับ มีอะไรบ้าง เช่น สวัสดิการต่างๆ เงินปันผล เงินเฉลี่ยคืนจะได้เท่าไร สามารถกู้เงินได้เท่าไร และอื่นๆ อีกมากมาย

จิตตวิ ท่านที่เป็นเจ้าของเครดิตฯ ของท่าน ท่านไม่สนใจทำหน้าที่ของท่าน จะเอาแต่สิทธิที่จะได้อย่างเดียว เครดิตฯ จะเจริญก้าวหน้ามันคงได้อย่างไร? เหมือนกลุ่มเครดิตฯ หลายๆ แห่งที่ล้ม (เจ๊ง) ไปแล้วหรือ

อย่าให้เครดิตฯ ของท่านต้องเป็นแบบนั้นนะครับ ฉะนั้นท่านต้องรู้ และทำหน้าที่เจ้าของอย่างดี เครดิตฯ ของท่านจะเจริญก้าวหน้ามันคง ท่านก็ได้รับสิทธิ คือผลประโยชน์มากมายตามมาด้วยครับ

วันนี้ อาทิตย์ที่ 29 มีนาคม 2558 มีประชุมใหญ่สามัญประจำปี ที่ 43 ของสหกรณ์เครดิตยูเนียนนักบุญเปโตร จำกัด ของเรา ไครมาลงชื่อประชุม รับเงินแล้วไม่เข้าประชุม ท่านไม่ซื่อสัตย์ต่อเครดิตฯ ของท่าน อย่ามาลงชื่อรับเงินดีกว่า ประณามตัวเองอย่างเปิดเผย ตัดสิทธิ ไม่ให้กู้เงินได้เลยครับ

ขอพระเป็นเจ้าอวยพร ท่านที่ให้เกียรติมาร่วมประชุมทุกท่าน และสมาชิกคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ และผู้จัดการของสหกรณ์ฯ ของเราทุกท่าน มีความสุขทั้งกายใจ และสมหวังในชีวิตตลอดไปด้วยเทอญ ๕

คุณครูยว อนัน ทาวร

ครูคำสอนผู้เป็นสะพาน แห่งความเชื่อ

คอลัมน์ “แสงเรืองๆ” เดือนนี้ เราขอแนะนำให้ผู้อ่านทุกท่านได้รู้จักคุณครูคำสอนอีกท่านหนึ่ง ซึ่งสังกัดอยู่ในสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี... จึงขอแนะนำให้รู้จัก คุณครูยว อนัน ทาวร อายุ 58 ปี ปฏิบัติหน้าที่และเป็นผู้สอนอยู่ประจำโรงเรียนอุปถัมภ์วิทยาพนม สังกัดและเป็นสัตบุรุษวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ พนม อ.พนม จ.สุราษฎร์ธานี

คุณครูอนันต์ได้รับมอบหมายให้ “สอนคำสอนนักเรียนชั้นประถม 5 และ 6 และช่วยดูแลเด็กช่วยมิสซา (เด็กช่วยจารีต-พิธีกรรม) ครูอนันต์เป็นสมาชิกสภาอภิบาลวัด เป็นประธานกลุ่มพิธีกรรมของวัด ช่วยงานคุณพ่อเจ้าอาวาส นอกจากนี้ยังช่วยดูแลนักเรียนคาทอลิกในโรงเรียนอีกด้วย”

คุณครูได้บอกถึงแรงบันดาลใจในการมาเป็นครูคำสอนว่า “คุณพ่อเจ้าวัดแนะนำ และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรม จึงทำให้มารับหน้าที่เป็น ครูสอนคำสอน”

คุณครูอนันต์ยึดหลักในการทำงานคือ “สวดภาวนาทุกครั้งก่อนลงมือทำงาน”

และเมื่อถูกถามว่า คุณครูคิดว่าอะไรคืออัตลักษณ์เด่นชัดที่สุดของการเป็นครูคำสอน คุณครูอนันต์ตอบว่า “มีความเชื่อ มีความศรัทธา และมีความรัก”

คุณครูอนันต์ มีมุมมองการสอนวิชาคำสอนในปัจจุบันว่า “สำหรับเด็กๆ ผมสอนคำสอนแบบชีวิตจริง ๆ ที่เด็กเห็นได้ และเขาสามารถนำตัวอย่างของเราไปปฏิบัติได้เลย ...ตัวอย่างเช่น เมื่อครูบอกให้เด็กๆ มาวัด แก้วบาปรับศีลในวันอาทิตย์ หรือ

วันฉลองต่างๆ ตัวคุณครูเองต้องเป็นตัวอย่างให้เด็กได้เห็น หรือการมีจิตอาสาในสังคมชุมชนที่เราอยู่ ครูต้องทำจริงๆ ให้เด็กได้เห็น แล้วเขาจะเลียนแบบอย่างจากครู และไม่ควรลืมหนังสือพระคัมภีร์ในการสอนคำสอนทุกครั้ง ครูคำสอนต้องใช้สอนและยืนยันความจริงกับเด็กๆ แล้วเขาจะรู้จะเข้าใจมากขึ้น และเห็นในสิ่งที่เราสอนเขา”

คุณครูมีข้อเสนอแนะว่า “ให้คุณครูคำสอนทุกท่านได้สอนคำสอนเด็กๆ แบบชีวิตจริง ๆ ที่เด็กๆ เห็นจากเราได้ ไม่ควรสอนแบบอธิบายลอยๆ หรือทำแต่แบบฝึกหัดมากเกินไป สอนแล้วเด็กเห็นได้และอย่าลืมใช้หนังสือพระคัมภีร์ในการสอนคำสอนด้วย”

คุณครูอนันต์ ยังได้ฝากข้อคิดให้กับเด็กนักเรียนในเรื่องของ “ความเชื่อ ความศรัทธา และการดำเนินชีวิต” ว่า “เด็กๆ ลูกๆ นักเรียนทุกคน ความเชื่อ ความศรัทธา เป็นพระพรของพระที่ประทานแก่เราแต่ละคน เมื่อพระเจ้าประทานให้แก่เราแล้ว เราต้อง เชื่อ และศรัทธาในพระ โดยการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับการเป็นลูกที่ดีของพระ ตามคำสอนที่เราแต่ละคนได้เรียนรู้มาแล้วนั้นด้วย”

โอกาสนี้ คุณครูอนันต์ยังได้ส่งกำลังใจและความปรารถนาดีให้กับเพื่อนๆ ครูคำสอนไทยทุกคนว่า “ขอเป็นกำลังใจให้กับคุณครูคำสอนทุกๆ ท่าน โดยทางพระพรของพระเจ้า ที่ประทานให้แก่ทุกท่าน ให้ได้รับในแต่ละวัน...ด้วยเทอญ ขอขอบพระคุณมากๆ ครับ” ❧

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชุติ นิติพน ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก

ผู้สูงอายุ

วันนี้มีคนฝากเงินมาให้กับการมการสองท่าน คิดในใจว่าได้ ไม่เป็นไร เดี่ยวก็มีอบรมอีกสี่วันข้างหน้า มีประชุมตามมาด้วย รับเงินใส่กระเป๋ามาเรียบร้อยแล้ว กลับถึงบ้าน แยกแล้ว เขาฝากเงินไปให้ใครกันนี้ สองคน

เหตุการณ์ลืมนี่ ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้น แต่เกิดขึ้นนานมาแล้ว หวังว่าคงไม่เกิดขึ้น

ตื่นเช้ามา วันนี้ไม่สดใสเลย เวียนหัว ถ้าจะมีอาการอย่างนี้ทั้งวันคงไม่ได้การแทนทานยาเข้าไปสองเม็ด หายเวียนหัว แต่ แต่ผลข้างเคียงของการใช้ยาประเภทนี้ จะทำให้ความไวต่อสิ่งแวดล้อมลดลง

เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มีแสงบุญ จะต้องมีการเดินทางจากโบสถ์หนึ่งไปอีกโบสถ์หนึ่ง

การเดินทางโดยใช้เรือด่วนเจ้าพระยา มีน้องท่านหนึ่งบอกเมาเรือมาก และจะทานยาแก้เมาก่อนลงเรือขอเตือนว่า การทานยาแก้เมาจะทำให้ความไวต่อสิ่งแวดล้อมลดลง การเดินทางโดยทางเรือเรือด่วนเจ้าพระยา ต้องการความฉับไวมาก อาจเกิดอันตรายขึ้นได้

ตัวอย่างเล็กๆน้อยๆ อาจเกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่ใช่ผู้สูงอายุ หรือ กับผู้สูงอายุได้

ผู้สูงอายุควรดูแลตนเองเป็นพิเศษในเรื่องไต่บ้าง

ผู้สูงอายุมักจะมีอาการหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ความดันโลหิตสูง น้ำตาลในเลือดสูง ไขมันสูง สิ่งต่างๆมักจะค่อยๆเกิดขึ้น โดยที่ตนเองอาจจะไม่รู้สึกรู้หา เพราะชินกับอาการที่

ค่อยๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อย ดังนั้นจึงเสนอว่าควร
จะตรวจสุขภาพประจำปีอย่างสม่ำเสมอ และ
เมื่อพบว่ามีความผิดปกติ ต้องอย่าละเลย
เป็นอันตราย ตัวอย่างเช่น เมื่อพบว่าน้ำตาล
ในเลือดสูง หากไม่สามารถควบคุมโดยอาหาร
ได้ ไม่สามารถควบคุมโดยการออกกำลังกาย
ได้ ต้องใช้ยาในการควบคุม และควรจะต้อง
ศึกษาด้วยว่า ยาที่ใช้ขนาดเท่าใด ใช้ขนาดเท่าใด
ในบางครั้งการใช้ยาขนาดเท่ากัน แต่ทานอาหาร
น้อย อาจทำให้เกิดน้ำตาลในเลือดต่ำลง ดังนั้น
ผู้ป่วยเองต้องรู้ตนเองว่า เมื่อทานอาหารน้อย
หรือออกกำลังกายมากกว่าปกติ การใช้ยา
ลดน้ำตาลอาจทำให้น้ำตาลในเลือดต่ำจนเกิด
อันตรายได้ บางท่านจะมีลูกอมติดตัว เพื่อ
ป้องกันน้ำตาลลดลงต่ำจนเป็นอันตรายได้

ความดันโลหิตสูง การใช้ยาลดความดัน
อาจทำให้ความดันลดลงในช่วงที่ใช้ยา และ
ความดันอาจขึ้นสูงในช่วงกลางคืน การใช้ยา
ประเภทที่ออกฤทธิ์ต่อเนื่อง อาจจะช่วยคุม
ความดันโลหิตได้ดีขึ้น สำหรับคนใกล้ชิด จะ
แนะนำให้วัดความดันโลหิต เช้า เย็น และจดบันทึก
เอาไว้ เมื่อไปพบแพทย์ให้นำข้อมูลดังกล่าวให้
แพทย์ดู จะได้ปรับการใช้ยาได้อย่างเหมาะสม
ต่อไป การใช้ยารักษาเดียวกัน ขนาดเดียวกัน
อาจทำให้การรักษาได้ผลแตกต่างกันได้ แพทย์
ต้องทราบ เพื่อปรับการให้ยาอย่างเหมาะสมเสมอ

ไขมันในเลือดสูง เป็นอะไรที่ยากใน
การควบคุม เนื่องจากร่างกายเราสามารถ
สร้างไขมันในเลือดได้เอง ต้องระมัดระวัง
การรับประทานอาหาร ไม่รับประทานอาหารตามใจชอบ
แล้วคิดว่าค่อยๆ เพิ่มขนาดของยาที่หลัง ความคิดนี้
ไม่ถูกต้อง

ควรระมัดระวังการรับประทาน ควร
ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่สำคัญคือ
ต้องพบแพทย์ ตรวจเลือด อย่าคิดว่าไปพบ
แพทย์มาแล้ว แพทย์ให้ยาแบบนี้มา แล้วหาซื้อ
มาทานเอง เพราะอาจได้รับยาที่ไม่ถูกต้อง
ทำให้เป็นผลเสียต่อตนเองได้ ต้องดูแลตนเอง
อย่างสม่ำเสมอ นอกจากดูแลร่างกายแล้ว
ต้องดูแลฝ่ายจิตด้วย ท่านต้องเป็นกิ้งก่าติดกับ
ต้นองุ่น ไม่ใช่กาฝาก วิธีดูแลฝ่ายวิญญาณ
ที่ดีที่สุด คือ การเข้าวัด ฝึกบาป รับศีลอย่าง
สม่ำเสมอ ขอพระอวยพระพรตลอดไป ❀

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมเจริญ (คุณคุณ)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน นุบผา เว็คคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com
-o-----o-

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำพร.) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

พระคริสต์ทรงกลับมา พระชนมชีพแล้ว อัลเลลูยา

เทศกาลปัสกาที่ประเทศกัมพูชา เป็นการเตรียมตัวแบบผสมผสาน และมีลักษณะเฉพาะตัว พวกเราธรรมทูตที่ทำงานในประเทศมีสซึ่งส่วนใหญ่ก็ต้องศึกษาสภาพความเป็นอยู่ และความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่เราไปอยู่ด้วย เช่น บางกลุ่มเป็นคริสตชนใหม่ บางกลุ่มเป็นชาวเวียดนาม บางกลุ่มเป็นเขมร บางกลุ่มในเมือง บางกลุ่มในชนบท

เนื่องจากประเทศกัมพูชา มีคาทอลิกที่เป็นกัมพูชาไม่มาก แต่เป็นเชื้อสายเวียดนามเสียส่วนใหญ่ การปรับประยุกต์ใช้พิธีกรรมบางเรื่องก็ต้องดูตามสภาพ แต่หลักๆ เราจะใช้ภาษากัมพูชา ส่วนการเตรียมปัสกา เรามีสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ โดยเริ่มวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ในกลุ่มคริสตชนในหลายแห่งมีพิธีล้างเท้า ซึ่งไม่ใช่แค่ล้างตัวแทนอัครสาวก แต่มีการล้างเท้าให้แกกันและกัน โดยสลับกันล้าง

ซึ่งหลายวัดเตรียมได้ดี โดยอธิบายความหมายเพิ่มเติม

ทุกวันศุกร์ในเทศกาลมหาพรต เรามีธรรมเนียมการเดินรูป ซึ่งรูปภาพเดินรูปของบางวัดจะเป็นภาพวาดแบบกัมพูชา ส่วนพิธีกรรมศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ เราได้จัดเตรียมตามแบบที่ช่วยให้สัตบุรุษสามารถเข้าใจได้ เช่น มีการแสดงภาคมหาทรมาน หรือมีการเปิดซีดีให้ชม แม้มีความยากลำบากคือ ไม่ค่อยมี อุปกรณ์สื่อฯ ช่วยมากนัก และเรื่องภาษา โดยเฉพาะกลุ่มคริสตชนที่เป็นชาวเวียดนาม

ส่วนวันเสาร์ เป็นคำคืนแห่งการตื่นเฝ้า หลายวัดมีการล้างบาปคริสตชนใหม่ ในปี 2015 นี้ เฉพาะมีสซึ่งพนมเปญ มีคริสตังใหม่ผู้ใหญ่มาก 165 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ตามต่างจังหวัด การเตรียม

ปัสกาคำคืนนี้ มีหลายอย่างที่ต้องทำ สิ่งที่มีอิทธิพลมากคือ กำลังของพระสงฆ์ นักบวช ที่ต้องจัดการแบ่งหน้าที่ต่างๆ โดยมีเยาวชนเป็นกำลัง บางวัดที่ไม่มีพระสงฆ์ประจำ ก็มีซิสเตอร์ หรือคณะกรรมการวัด ช่วยกันเตรียมตามมีตามเกิด

วันอาทิตย์ปัสกา เป็นวันที่มีความหมายสำหรับคริสตชน และเราเอาใจใส่เรื่องการต่อเนื่องสำหรับคริสตชนใหม่ด้วย เราเรียกกลุ่มนี้ “กลุ่มต้นกล้า” คือ ยังไม่เป็นคริสตชนที่มีความเชื่ออ่อนอยู่ ตอนนี้อย่างนี้พวกเขายังต้องพยายามรวมกลุ่มกันต่อเนื่องอีกหนึ่งปี ซึ่งเป็นเรื่องท้าทายมาก ที่จะให้พวกเขารักษาความชื่นชมยินดีในชีวิตใหม่นี้ต่อไป ดังนั้น หลายวัดตัดสินใจให้แค่ศีลล้างบาป หรือให้รับศีลมหาสนิทได้ แต่ให้เรียนคำสอนต่อไปอีก

จนถึงวันพระจิตเจ้า เพื่อให้พวกเขาเริ่มคลั่งกำลัง ดังนั้น งานอภิบาลก็ถูกปรับไปตามสภาพของพื้นที่ เพื่อช่วยพวกเขาคริสตังใหม่เหล่านี้

ตามธรรมดาเรามีการโยกย้ายพระสงฆ์ตามความจำเป็นในแต่ละมิสซัง อาจมีการปรับเปลี่ยนบ้างเล็กน้อยตามสภาพ แต่สำหรับพนมเปญในปีนี้มีมีการปรับเปลี่ยนประมาณ 40 เปอร์เซนต์ มีพระสงฆ์จากพม่า 2 องค์ จากคณะธรรมทูตหนทางสายน้อยของนักบุญเทเรซา ย้ายไปเป็นรองเจ้าอาวาสที่เขตวัด จังหวัดกำปโปและกรุงพระสีหนุ (กำปงโซม) พระสงฆ์จากเยโรมาล (ธรรมทูตโคลัมเบีย) ไปเป็นเจ้าอาวาส ที่จังหวัดตาแก้ว โดยมี **คุณพ่อหัตถชัย วงษ์มาแสน** เป็นรองเจ้าอาวาสที่นั่น มีพระสงฆ์ธรรมทูตปารีสสองท่านคือ

คุณพ่อบรูโนและคุณพ่อดาเมียง

เปลี่ยนกระแสเรียกไปเป็นพระสงฆ์นักบวชเบเนดิกติน เตรียมเปิดอารามในอนาคตในประเทศกัมพูชา **คุณพ่อเวียง ฉัตรสิริ (ซัชชัย รวมอ่วม)** ถูกย้ายขึ้นมาเป็นพระสงฆ์เจ้าอาวาสสำหรับเขตพนมเปญทางเหนือทั้งหมด โดยมีพระสงฆ์ปีเมชาวอินเดียเป็นผู้ช่วย และพระสงฆ์ธรรมทูตกรุงปารีสองค์หนึ่งชาวอินเดีย เข้าโครงการฟื้นฟูหนึ่งปี

สำหรับซิสเตอร์ไทย (คณะพระหฤทัยฯ คลองเตย) ที่ทำงานในกรุงพนมเปญ ก็มีการปรับเปลี่ยน นิดหน่อยคือ **ซิสเตอร์สุพัตรา โสภณ** สมาชิกร่วมงานธรรมทูตไทยออกไปศึกษาเพิ่มเติมที่ประเทศฟิลิปปินส์ โดยมี**ซิสเตอร์จันทนา สิริจันทนากุล** กลับมาจากปีฟื้นฟูเป็นอธิการบ้านมี**ซิสเตอร์ลาวัลย์ แสนยากุล** และ**ซิสเตอร์นุจรา เทียงงามดี** เป็นสมาชิกบ้าน

ความยินดีในการกลับคืนพระชนชีพของพระองค์อีกชาวหนึ่งก็คือ ในวันที่ 27 มิถุนายน 2015 คือ ในอีกสองสามเดือนข้างหน้า มีสขังพนมเปญ จะได้พระสงฆ์บวชใหม่องค์หนึ่ง คือ **บร.สุข ณา** และอีกองค์หนึ่ง ก็จะกลับมาจากการศึกษาที่ฝรั่งเศสคือ **คุณพ่อชวณ ฮองลี** จะกลับมาเริ่มงานอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2015 ที่ผ่านมา ผมได้รับโอกาสต้อนรับกลุ่มครูคาทอลิกในโรงเรียนรัฐบาล พร้อมกับ**พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี** ได้มาแสวงบุญในพนมเปญ โดยมี**คุณพ่อพงษ์ศักดิ์**

แซ่เตียว คุณพ่อเศกสม กิจมงคล หลังจากเดินทางแวะมัสซังพระตะบอง ก็มาถึงพนมเปญในตอนค่ำ กิจกรรม ที่สำคัญคือ การเยี่ยมชมและมิสซาที่วัดนักบุญมารีย์ มักดาเลนา สวายปะ ซึ่งเป็นกลุ่มคริสตชนเกิดใหม่ กลุ่มคริสตชนนี้ ยังมีรูปพระหฤทัยเก่าแก่ ก่อนสมัยสงคราม ที่ถูกนำมาจากอารามคาร์แมล เป็นรูปหล่อ ด้วยเหล็กจากฝรั่งเศส แต่แขนขาด พระหฤทัยได้ปกป้องดูแลคุ้มครองกลุ่มคริสตชนนี้มาตลอดจนสภาพชุมชนดีขึ้นตามลำดับ

คณะแสวงบุญได้แวะที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ ซึ่งเป็นอดีตบ้านเถรเล็ก และหลังสงคราม ก็เป็นเขตวัดหลักของกรุงพนมเปญ ที่รับรองธรรมทูตจากชาติต่างๆ มาเรียนภาษาเขมรที่นี่ และเป็นวัดหลักในเมืองหลวง ด้วยปัจจุบันเรามีจำนวนมิสซา 5 รอบ คือ เขมรสองรอบ ฝรั่งเศส อังกฤษ และเกาหลี มีกิจกรรมคำสอน และงานเมตตาจิตควบคู่ไปด้วย

จากนั้น จุดที่พลาดไม่ได้คือ ข้ามแม่น้ำจตุमुख (จุดที่แม่น้ำสี่สายมารวมกัน) ที่พนมเปญ เพื่อไปภาวนาพร้อมกับแม่พระแห่งแม่น้ำโขง ที่วัดแม่พระแห่งสันติภาพ และเสริมด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การชมकुสุมย์เขมรแดง และการซื้อของที่ระลึกที่ตลาดใหม่ ขอขอบคุณพี่น้องคณะครูพระคุณเจ้าและพี่น้องสงฆ์ ที่มาแบ่งปันความเชื่อและกำลังใจให้กับพวกเรา ขอพระเป็นเจ้าอวยพร

และหากจะดูกิจกรรมธรรมทูตอื่นๆ ที่เรากำลังทำอยู่ ต้องนับว่ามีงานมากมายที่ต้องทำ คือ งานรักษาความเชื่อโดยเน้นงานอภิบาลสำหรับคริสตชนเก่า และการประกาศพระวรสารเพื่อเตรียมตัวพวกเขาให้เป็นคริสตชนใหม่ แม้หนทางการเติบโตจนสามารถพึ่งตนเองได้จะอีกไกล แต่เรายังหวังและเชื่อมั่นในพระเยซูเจ้าที่ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ความหวังสำหรับพระศาสนจักรเล็กๆ แห่งนี้ **๕**

หมวกกันกระโหลก

มอเตอร์ไซค์นั้นได้รับการพัฒนาโดยบริษัทต่างๆ ในอังกฤษ เยอรมัน และสหรัฐอเมริกา มีการผลิตเป็นยานพาหนะออกมาจำหน่ายตั้งแต่ช่วงปี 1900 ต้นๆ ตอนแรกๆ นั้นก็วิ่งอย่างช้าๆ ต่อมาก็มีแรงจูงใจการพัฒนาความเร็วให้สูงขึ้นเพื่อนำมาแข่งและพนันขันต่อกัน เกิดเป็นการแข่งรถมอเตอร์ไซค์ตอนนั้นความเร็วจักรยานยนต์ในสนามแข่ง สามารถวิ่งได้เร็วถึง 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

ในปี 1914 **คุณหมออีริก** (Dr. Eric Gardner) ที่เมืองบลู๊คแลนด์ (Brooklands) ในสหราชอาณาจักร เห็นนักแข่งมอเตอร์ไซค์คนหนึ่งเสียชีวิตเพราะจักรยานยนต์คว่ำและหัวฟาดพื้น เขาเลยเกิดความคิดชวนเพื่อนๆ มาประดิษฐ์หมวกที่ทำจากหนังและมีนวมบุอยู่ข้างในแม้จะไม่แข็งแรงนักแต่ก็ช่วยลดแรงกระแทกเมื่อศีรษะฟาดพื้นได้ เขาเอาไปเสนอให้กับชมรมคนขี่มอเตอร์ไซค์ แต่ถูกเขวะว่าไม่เข้าท่า หมออีริกไม่ลดความพยายาม เขาเอาหมวกที่ประดิษฐ์ใหม่นี้จำนวน 90 ใบ ไปให้ผู้จัดรายการแข่งรถมอเตอร์ไซค์รายหนึ่งทดลองใช้ ปรากฏว่าในฤดูกาลนั้น ไม่มีนักแข่งเสียชีวิตเลย

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่งขึ้นมาทางกองทัพของประเทศต่างๆ ก็มีความจำเป็นต้องใช้ทหารนำสารเพื่อรับส่งคำสั่งจากกองบัญชาการในแนวหลังไปสู่แนวหน้า ตอนแรกก็ใช้ม้า แต่ก็ไม่เร็วพอ บริษัทยักษ์ใหญ่

ในวงการผลิตมอเตอร์ไซค์อย่างไทร์ัมพ์ (Triumph) ของอังกฤษ และฮาร์เลย์เดวิดสัน (Harley Davidson) ของอเมริกา ก็เร่งพัฒนามอเตอร์ไซค์ความเร็วสูง ส่งให้กองทัพใช้กันปีละหลายหมื่นคัน มีการประกาศรับอาสาสมัครคนที่ขี่มอเตอร์ไซค์มาประจำหน่วยทหารนำสาร ทำให้มอเตอร์ไซค์กลายเป็นยุทธปัจจัยที่สำคัญ

เรื่องหมวกกันศีรษะกับทหารนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ย้อนหลังไปตั้งแต่ก่อนคริสตกาล ไม่ว่าจะเป็นกองทัพสุเมเรียน อัสซีเรีย กรีก โรมัน ฯลฯ ทหารจะสวมหมวกเพื่อป้องกันศีรษะของตนเองจากการโดนอาวุธของฝ่ายตรงข้าม สมัยแรกๆ ก็ใช้หนัง ต่อมาก็เป็นทองเหลือง ทองแดง เหล็ก และวัสดุต่างๆ ที่ทนทานต่อการโดนคมหอก คมดาบ หรือธนูที่ร่อนลงมาจากอากาศ จนมาถึงยุคของกระสุน ปืนใหญ่และระเบิด

ในวงการแพทย์ที่ทำงานในห้องฉุกเฉินจะมีคำศัพท์ “อยู่ในสนามรบ” ใช้ในเหตุการณ์ที่ต้องรับคนไข้บาดเจ็บจำนวนมากๆ พร้อมๆ กัน ที่คุ้นเคยกันดีคือในช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ ฯลฯ เพราะจะมีคนบาดเจ็บจากอุบัติเหตุถนนถูกหามส่งโรงพยาบาลไม่ขาดระยะ ร้อยละ 70 ของการบาดเจ็บเกี่ยวข้อง กับมอเตอร์ไซค์ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลจึงกลายเป็น “โรงพยาบาลในสนามรบ” คนไข้ที่เข้ามานั้นก็จะมีแบบเลือดท่วมตัว แขนหัก ขาหัก อวัยวะในช่องท้องแตก ซึ่งหากมาถึงเร็วก็

สามารถช่วยชีวิตให้รอดได้ แต่ถ้ามาด้วย หัวเบะ
สมองไหล กะโหลกแตกראว ส่วนใหญ่แล้วก็
มักจะเสียชีวิตมากกว่าครึ่ง รายที่โชคดีผ่าตัดได้
ทันก็อาจจะหาย แต่ไม่หายครบสามสิบสอง จะ
มีความพิการหลงเหลืออยู่ ท้องถนนแม้จะไม่ใช้
สนามรบเหมือนในหนัง แต่เป็นจุดที่มีความเสี่ยง
สูงและมีคนตายมากกว่าในสนามรบ คนมักจะ
มองข้ามเรื่องนี้กันได้ง่ายๆ

ตอนผมเป็นเด็กอายุได้เจ็ดขวบประมาณ
ปี 1962 มีภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ชื่อ ลอเรนซ์
แห่งอาระเบีย (Lawrence of Arabia) เข้า
ฉายโกยเงินไปทั่วโลก ได้รับรางวัลตุ๊กตาทอง
ออสการ์ไปถึงเจ็ดตัว รวมถึงรางวัลภาพยนตร์
ยอดเยี่ยม โดยมีดารานุ่มในสมัยนั้นชื่อ **ปีเตอร์
โอทูล (Peter O'toole)** รับบทเป็น **พันโทลอเรนซ์**
แห่งกองทัพบกอังกฤษ ซึ่งมีตัวตนจริงๆ

ลอเรนซ์เป็นนักโบราณคดีหนุ่ม ทำการ
ศึกษาวิจัยในตะวันออกกลาง จนเชี่ยวชาญเรื่อง
ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมและเข้าใจอุปนิสัยของ
ชนเผ่าต่างๆ ในทะเลทรายเป็นอย่างดี เมื่อเกิด
สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ลอเรนซ์ได้รับการคัดเลือก
ให้เป็นทหารมีหน้าที่เป็นหน่วยจารกรรม ช่วย
หาข่าวและสนับสนุนให้ชนเผ่าต่างๆ ลูกฮือขึ้น
ต่อต้านกองทัพตุรกีของจักรวรรดิออตโตมาน
ด้วยความรอบรู้และความสามารถในการเข้าหา
ผู้นำเผ่าพื้นเมืองมาเข้าพวก ในที่สุดก็เอาชนะ
กองทัพตุรกีได้สำเร็จ หลังสงครามจึงเกิดรัฐใหม่ๆ
ในตะวันออกกลางขึ้นมา พันโทลอเรนซ์ก็
กลายเป็นวีรบุรุษได้เหรียญกล้าหาญมาประดับ
มากมายแต่อนิจจังวัยล่วงชรา

หลังสงคราม วันหนึ่งในเดือนพฤษภาคม
ปี 1935 เมื่ออายุได้ 46 ปีลอเรนซ์ซึ่งมอดเตอร์ไซด์
คันโปรดมาตามทางในหมู่บ้านชนบทและไม่ได้

สวมหมวกกันน็อคคงเพราะไม่ได้คิดว่าถนนนั้น
เป็นสมรภูมิแห่งความตาย แต่แล้วก็เกิดเสีย
วินาที่มีจรวด เขาต้องหักหลบเด็กสองคนที่กำลัง
ขี่จักรยานยนต์ธรรมดา รถของเขาเสียหลักลงข้าง
ทางและตัวเขาถูกเหวี่ยงข้ามแนวกั้นข้างถนน หัว
โขกพื้นอย่างแรง หมดสติโคม่าไปหกวันหกคืน
และเสียชีวิตในที่สุดจากการบาดเจ็บที่สมองอย่าง
รุนแรง เกินความสามารถของแพทย์ที่จะช่วย
รักษาต่อชีวิตให้ นับเป็นการสูญเสียวีรบุรุษของ
ประเทศอย่างที่ไม่ควรเป็น

คุณหมอฮิวจ์ (Hugh Cairns) หนึ่งใน
คัลยแพทย์ที่ช่วยรักษาลอเรนซ์รู้สึกเศร้าสลดกับ
เหตุการณ์นี้ และเกิดฉันทะที่จะป้องกันไม่ให้มี
การสูญเสียชีวิตแบบลอเรนซ์อีก เขาทำการศึกษา
เปรียบเทียบการบาดเจ็บในทหารที่ขี่มอเตอร์ไซด์
และพบว่ากลุ่มที่สวมหมวกเหล็กจะมีการบาดเจ็บ
ที่ศีรษะและรุนแรงถึงตายน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่สวม
หมวกเหล็กอย่างชัดเจน จึงเริ่มรณรงค์ให้มีการ
ออกกฎหมายบังคับการสวมหมวกกันน็อคทั้งใน
ทหารและในพลเรือนตามหลัก “กันไว้ดีกว่าแก้”
แต่ก็ยังต้องใช้เวลากว่า 32 ปีกว่าอังกฤษจะเริ่ม
ออกกฎหมายบังคับใช้ทั่วประเทศ

เมืองไทยเราเป็นแหล่งผลิตมอดเตอร์ไซด์
รายใหญ่ของโลก ผลิตไปขายประเทศต่างๆ
และใช้เองในประเทศ มีมอดเตอร์ไซด์จดทะเบียน
ใช้ในประเทศไทยประมาณ 12 ล้านคัน แต่ยังมีที่ใช้
แบบไม่ได้จดทะเบียนอีกเกือบสิบล้านคัน
มอดเตอร์ไซด์จึงเป็นยานพาหนะหลักสำหรับใช้
เดินทางในหมู่บ้านชนบทจนถึงคนในเมือง การขับ
มอดเตอร์ไซด์ในบ้านเรานั้นติดอันดับโลกในเรื่อง
ความเร็ว จวดเฉวียน วิ่งย่อนศร ฝ่าไฟแดง
มาแล้วก็ยังฝืนขับ และที่น่าตกใจคืออัตราการ
สวมหมวกกันน็อคในประเทศไทยอยู่ในระดับที่

ต่ำมากๆ เพียงร้อยละ 30 จึงไม่น่าแปลกใจที่แต่ละปีมีคนเสียชีวิตจากมอเตอร์ไซด์ประมาณ 15,000 คน และส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยเรียนวัยรุ่นระหว่าง 14 ถึง 24 ปี

หากใครทำให้คนไทยสวมหมวกกันน็อคทุกคนได้ การตายจะลดลงทันทีหนึ่งในสามหรือ 5,000 คน บ้านเมืองอื่นนั้นพอออกกฎหมายมาทุกคนก็ปฏิบัติตามแต่บ้านเรานั้นขอโทษคนละเรื่อง ผมเองก็ต้องใช้บริการของมอเตอร์ไซด์เป็นครั้งคราว เช่น รถติดมาก หารถแท็กซี่ไม่ได้พอเรียกคิวมอเตอร์ไซด์รับจ้างมา และขอหมวกที่แกก็จะบอกว่า “ไม่ต้องหรอก ตำรวจเขาไม่จับ” ผมจะรีบตอบไปเลยว่า ผมไม่กลัวตำรวจจับ ผมกลัวหัวกระแทกพื้นตาย คนขับจะยี้มและบอกว่าไม่มี ผมก็จะยี้มตอบและบอกว่า ถ้าอย่างนั้นผมขอยี้มของพี่สวมนแล้วกัน และผมยินดียอมสวมหมวก همینๆ แต่เดินกลับเข้าบ้านด้วยตัวเองดีกว่าไม่ใส่หมวกแต่มีคนهامไปส่งโรงพยาบาลแบบไม่รู้ตัว

ตอนเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเมื่อ 40 ปีก่อน พวกเรามีกิจกรรมของคาทอลิก และ **คุณพ่อมีเกล กาไรซาบาล และคุณพ่อกี (ลาส์เซนส์)** จากบ้านเซเวียร์มักจะไปร่วมกิจกรรมกับพวกเรา นักบวชคณะเยสุอิตคงจะฐานะไม่ค่อยดีจึงไม่มีรถส่วนตัวขับ แต่ละคนเห็นขี่แต่มอเตอร์ไซด์เก่าๆ แต่ที่เทห์เป็นบ้าคือ เวลาคุณพ่อเขาขี่มอเตอร์ไซด์ ทั้งสองคนอยู่ในชุดเสื้อขาว (ย้วยๆ หน้อยๆ) ใส่หมวกกันน็อคและใส่แว่นตาดำ ดูแล้วเหมือนพระเอกหนัง อยากเอาอย่างจัง

ลองนึกภาพดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นหากผู้นำคาทอลิกทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชายหญิง ผู้นำชุมชนคาทอลิก เจ้าของธุรกิจการค้าที่เป็นคาทอลิกช่วยกันเป็น

ตัวอย่าง เชียร์เกมบังคับให้มีการสวมหมวกกันน็อคในพื้นที่ที่ตัวเองรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน โรงพยาบาล เขตวัด หรือเขตชุมชน พอเข้าเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ ฉลองวัด เสกป่าช้า ฯลฯ ก็เตือนกันให้หนักขึ้นอย่างน้อยคาทอลิกจำนวนหนึ่งจะรอดตายและไม่บาดเจ็บจากมอเตอร์ไซด์เมื่อมีการเริ่มเดินขบวนก็จะเกิดการสร้างกระแสไปยังชุมชนอื่นๆ

หากพระเยซูเจ้า แม่พระ นักบุญโยเซฟ มาเกิดเป็นคนไทย ในหมู่บ้านชนบท สิ่งที่เราน่าจะคาดเดาได้คือ นักบุญโยเซฟคงไม่มีปัญญาผ่อนรถเก๋ง หรือถอยรถกระบะมาขับ อย่างเก่งก็ผ่อนมอเตอร์ไซด์มาใช้เวลานักบุญโยเซฟออกไปหาซื้อตะปูหรืออุปกรณ์ช่างไม้ในอำเภอก็คงขี่มอเตอร์ไซด์ไป ตอนเช้าๆ ก็คงให้แม่พระซ้อนท้ายไปตลาดซื้อผักซื้อปลาทำอาหาร กินข้าวเช้าเสร็จต้องส่งพระเยซูไปโรงเรียนอนุบาล ก็จับพระองค์นั่งมอเตอร์ไซด์ไปด้วยกัน เวลาแม่พระจะไปเยี่ยมญาติต่างหมู่บ้าน ก็ชวนกันขี่มอเตอร์ไซด์ไปเหมือนกันอีก ฯลฯ

พวกเราลองเดาซิครับว่านักบุญโยเซฟ แม่พระ จะสวมหมวกกันน็อคหรือไม่ และจะหาหมวกมาสวมให้พระกุมารหรือไม่ คำตอบน่าจะชัดเจนครับว่า ชัวร์

เวลาพระเยซูโตขึ้น พระองค์ต้องออกไปเทศน์สอนตามป่า ตามเขา ตามหมู่บ้านไกลๆ ไปเยี่ยมคนเจ็บคนป่วย ไปร่วมงานแต่งงาน งานศพ งานบุญ ตามบ้านต่างๆ ฯลฯ พระองค์ก็อาจต้องขี่มอเตอร์ไซด์เอง หรือซ้อนท้ายสาวก ถามว่าพระองค์และสาวกจะสวมหมวกกันน็อคหรือไม่ คำตอบน่าจะชัดเจนครับว่า แน่แน่นอน

ถ้าพระองค์ทำแล้วเราจะไม่ทำตามหรือครับ **อื้อ**

คิดก่อน “ถ่าย-แชร์” ก่อนเป็น “มนุษย์กล้อง” นักละเมิดสิทธิ

ทศวรรษแห่งการบันทึกภาพความประทับใจ รอบตัวอย่างง่ายดาย แต่มีโทรศัพท์มือถือเพียงเครื่องเดียว ก็สามารถ “ถ่าย” แล้ว “แชร์” เรียกความสนใจและเป็นกระแสสังคมอย่างรวดเร็ว

ยุคสมัยนี้จึงเกิดมนุษย์สายพันธุ์ใหม่ที่ถูกชาวโซเชียลขนานนามว่า “มนุษย์กล้อง”

ผลงานของมนุษย์กล้องหลายครั้งเป็นการสะท้อนปัญหาและนำไปสู่การแก้ไข แต่ก็มีอีกหลายกรณีที่เกิดจากการบิดเบือนเพื่อเรียกร้องความสนใจจากโลกออนไลน์ หรืออาจเกิดจากความไม่รู้จริง ทำให้บุคคลในภาพเกิดความเสียหาย

นำไปสู่การตั้งคำถามถึงความเหมาะสม และสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะบุคคลในภาพที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ หรือ “ถูกประจาน” เพราะภาพถ่ายและภาพเคลื่อนไหวหลายครั้งไม่ได้มาจากความเต็มใจของบุคคลที่อยู่ในภาพ

เปิดเว็บไซต์พันทิป (pantip.com) ผู้ให้บริการเว็บบอร์ดชื่อดัง พบกระแสรู “ถึงมนุษย์กล้องที่ชอบไปถ่ายรูปตามร้านอาหาร ผมขอให้คิดเยอะๆ หน่อยได้ไหมครับ” โดยสมาชิกหมายเลข 1853853 เป็นอีกกรณีหนึ่งที่สะท้อนปัญหานี้ได้อย่างชัดเจน

เนื้อหาของกระทู้พูดถึงเหตุการณ์การไปรับประทานอาหารแล้วมีคนยกกล้องขึ้นมาในมุมที่เขายืนอยู่

“ผมอยากเดินไปบอกแล้วขอทศวรรษว่าติดผมไปด้วยไหมแต่ด้วยความที่ว่าเป็นมนุษย์ธรรมดา ไม่ได้เป็นคนใหญ่คนโตผมคงไม่กล้าทำ แต่บางครั้งการเล็งกล้องไปยังกลุ่มคนที่คุณไม่รู้จักร้านอาหารของมนุษย์กล้องพวกคุณรู้ไหมว่ามันเป็นมารยาทที่เลวมาก”

น่าสนใจว่าความคิดเห็น ที่แสดงตอบกลับมา แม้ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับกระแสรูนี้ และโยงไปถึงการถ่ายรูปคนอื่นในสถานที่อื่น ต้องมีมารยาทและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของคนอื่นก็ตามแต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อยที่มองเป็นเรื่องปกติธรรมดาของยุคสมัย ใครก็ถ่ายภาพได้ง่ายๆ ไม่เหมือนสมัยก่อน ฉะนั้นคนถูกถ่ายจึงต้องทำใจ หากทนไม่ได้ก็ต้องเดินไปบอกมนุษย์กล้องเอาเอง

อีกตัวอย่างที่น่าสนใจ กรณีของคู่รักชาย-ชายที่นั่งกุมมือกันบนรถไฟฟ้า คนหนึ่งเป็นชายไทยผมสีบลอนด์ทอง ส่วนอีกคนเป็นหนุ่มต่างชาติหน้าตาดีร่างสูงใหญ่

หลังรูปเผยแพร่ก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์หนาหู บ้างชื่นชม บ้างอิจฉา กลายเป็นกระแสโด่งดังในโลกออนไลน์พักใหญ่ ไม่นานจากนั้น “ม่อน” นพรุจ เคนดิ หนุ่มไทย วัย 29 ปี และ ฮอสตัน เคนดิ หนุ่มเยอรมัน วัย 27 ปี คู่รักในภาพ ได้โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊ก Naparuj Mond Kaendi ถึงผู้ที่เป็นต้นตอของภาพ

แอบถ่ายบนรถไฟฟ้าดังกล่าว ออกมาแสดงความ
ขอโทษ เพราะเป็นต้นเหตุที่ทำให้ชีวิตวุ่นวาย

“จริงๆ ตอนนี้อยากให้คนที่ยืนถ่ายรูปอยู่
ตรงประตูรถไฟฟ้าตอนนั้นออกมา... “ขอโทษ”
มันเริ่มไปไกลมาก... ไปมากแล้ว คุณอาจจะกำลัง
ดีใจว่ารูปภาพที่คุณละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว
ของคนอื่นได้ถูกเผยแพร่มากมาย คุณอาจจะคิด
ว่า ดีชะอีก ฉันทำให้อินี่ดัง “...อินี่ไม่ดังค่ะ อินี่
ทุกข์ใจ แพนอินี่ก็ทุกข์ใจ ครอบครัวทั้ง 2 ฝ่าย
ก็ทุกข์ใจ อยากบอกแค่นี้”

ดร.ฉลองรัฐ เหมอมลย์ชลมารค รองคณบดี
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต วิเคราะห์
สาเหตุของพฤติกรรมนี้ว่ามาจากการมีอุปกรณ์
อยู่ใกล้มือ และมีวิธีการเผยแพร่ออกไปง่าย
ทำให้เกิดการถ่ายและแชร์ที่แพร่หลายขึ้น ส่วน
คนที่เผยแพร่หรือได้ภาพมาจะมีความรู้สึกดีใจ
ที่ได้ภาพที่คนอื่นไม่มี แล้วเมื่อมีคนส่งต่อทำให้
ได้รับการยอมรับหรือมีคนมาเห็นชอบ

“คนที่สนใจเพราะรู้สึกว่าการเสพเรื่อง
พวกนี้ทำให้เขามีอำนาจได้รู้ความลับ ได้ตัดสินคน
และบางครั้งก็กลายเป็นธุรกิจด้วย สังเกตจาก
ภาพยนตร์บางเรื่อง มีการสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับ
ใช้กล้องถ่ายรูป หรือมีลักษณะการถ่ายแบบ
แอบถ่าย แอบดู เพราะทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือน
อยู่ในสถานการณ์จริง กลายเป็นธุรกิจต่อเนื่อง”

**“ต้องระวังเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ไม่ใช่
มีกล้องในมือแล้วจะถ่ายรูปใครก็ได้”**

ดร.ฉลองรัฐเน้นย้ำและอธิบายต่อว่า
ตามหลักนิเทศศาสตร์ การที่จะถ่ายรูปใครก็ต้อง
ขออนุญาตก่อน และการที่จะเผยแพร่จะต้อง
พิจารณาว่าภาพนั้นสร้างผลกระทบให้เขาเสียหาย
หรือไม่ ส่วนคนที่ถูกละเมิดสิทธิในเชิงกฎหมาย

การแอบถ่ายโดยเจ้าตัวไม่อนุญาตยังงี้ก็เป็น
ความผิด โดยเฉพาะเมื่อเราจะนำไปเผยแพร่
เพราะถ้าเป็นรูปที่เขาดูไม่ดีแล้วนำไปเผยแพร่
ไม่ถูกต้องในเชิงจริยธรรมและเป็นการละเมิด
สิทธิส่วนบุคคล ทำให้เขาเสื่อมเสียชื่อเสียง จะมี
ความผิดตามกฎหมาย สามารถเอาผิดฟ้องร้อง
ได้ว่าเป็นการสบประมาท ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง
เสื่อมเกียรติ ทำให้ไม่สบายใจ ทำมาหากินไม่ได้

“ทุกวันนี้เรามีกฎหมายเยอะแยะ แต่ยังมี
เหตุการณ์แบบนี้ซ้ำไปซ้ำมา ซึ่งหลายครั้งคนที่
สร้างผลกระทบก็ไม่ได้รู้เรื่องกฎหมายด้วยซ้ำ
เพราะการที่อุปกรณ์และเทคโนโลยีมันอยู่ใกล้ตัว
ทำให้รู้สึกว่าทำแบบนี้มันง่าย แต่พอง่ายเลยไม่ได้
ไตร่ตรองว่าสร้างผลกระทบไหม ว่าถูกต้องไหม
ทั้งที่เรื่องของการแอบถ่ายมีผลกระทบมาก
นอกจากจะละเมิดสิทธิส่วนบุคคลแล้ว คนที่ถูก
แอบถ่ายแล้วถูกนำมาเผยแพร่ เขาอาจจะเสียใจ
อับอาย ประกอบอาชีพไม่ได้ หรืออาจจะคิดสั้น
ฆ่าตัวตายได้” ดร.ฉลองรัฐกล่าว

เมื่อถามว่ากฎหมายสามารถจัดการปัญหา
นี้ได้หรือไม่? **พล.ต.ต.พิสิษฐ์** ตอบทันทีว่า
“กฎหมายอย่างเดียวไม่พอ” ต้องสร้างจิตสำนึก
ทางสังคมควบคู่ไปด้วย ส่วน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์
ที่ใช้ในปัจจุบัน ยังต้องแก้ไขอีกเยอะ เพราะฉบับนี้
ใช้มาตั้งแต่ปี 2550 รวม 10 ปีแล้ว

**“สังคมรอบข้างก็เปลี่ยนแปลงแล้ว
เทคโนโลยีก็รุดหน้าไปเยอะ ต้องมีการแก้ไข
ปรับปรุงให้ทันสมัย หากไม่มีการแก้ไขตั้งแต่ต้น
วันข้างหน้าเราจะลำบาก”**

ที่มา นสพ.มติชนรายวัน โดย อรพรรณ
จันทร์วงศ์ไพศาล ชั

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

L

late vocation	= กระแสเรียกในวัยผู้ใหญ่ (เพื่อเป็นพระสงฆ์หรือนักพรต)
Latin Church	= พระศาสนจักรจารีตละติน
latria (กรีก)	= การนมัสการพระเจ้า
Lauds (Morning Prayer)	= บทภาวนาทำวัตรเช้า
lavabo (ละติน)	= 1) พิธีล้างมือในมิสซา 2) บทภาวนาในพิธีล้างมือ 3) อ่างล้างมือ
law	= กฎหมาย
canon law	= กฎหมายพระศาสนจักร
civil law	= กฎหมายบ้านเมือง
code of Canon Law	= ประมวลกฎหมายพระศาสนจักร
common law	= กฎหมายสามัญ
diocesan law	= กฎหมายสังฆมณฑล
divine law	= กฎหมายพระเจ้า
ecclesiastical law	= กฎหมายพระศาสนจักร
eternal law	= กฎหมายพระเจ้า
human law	= กฎหมายมนุษย์
natural law	= กฎธรรมชาติ
penal law	= กฎหมายอาญา
laxism	= การถือกฎหมายตามความคิดที่ไม่เคร่งครัด
laying on of hands	= การปกมือ (เป็นเครื่องหมายโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์)
laziness	= ความเกียจคร้าน
leave of absence	= 1) การพักจากปฏิบัติชีวิตนักพรตในสถาบันโดยได้รับอนุญาต 2) การลาพักจากงาน
leaven	= เชื้อแป้ง
leavened bread	= ขนมปังจากแป้งใส่เชื้อ
lectern	= 1) แท่นอ่านพระคัมภีร์ 2) ฐานรองหนังสือพิธีกรรมบนพระแท่น
lectio divina (ละติน)	= การอ่านพระคัมภีร์แบบรำพึงภาวนา
lectionary	= หนังสือบทอ่านในมิสซา
lector	= ผู้อ่าน (พระคัมภีร์)
legacy	= มรดกตกทอด
legalism	= กฎหมายนิยม

WOODTECT
∞ colors..beauty..infinity

สีย้อมไม้ วูดเทค

มีสี: **'ตัวจริง!'** ที่ใช้ได้ต่างชนิดกันมั่นใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัตพิเศษของ
เบ็คส์ **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยไม้ไม่แตกลอก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

คุณสีก็ ทิ้งสี!
ทิ้ง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่ปรอทแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า บ้านแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น ทนรถ ด่าง

สวยงาม คู่ค้า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณแทน - คุณวศกร กริพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร. 02-613-8989 (ต่อ 431 คุณบ๊อบ - สารวัตร 'แพทริค' - แดงเตโช)

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

WOODTECT
Colors..beauty..infinity

คุณสีก ทั้งคู่!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะครีลิกแท้ 100% ชนิดกันน้ำ สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเส้นเหมือนใบไม้ไม่เปียกน้ำ
ระคายคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดี โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขบเหี่ยวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีโป่งพอง ลอก่อน

ฟิล์มสีหายจึก

ระบายความชื้นได้

เช็ดล้างทำความสะอาดง่ายกว่า 30,000 ครั้ง

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิสชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวกะ ออ กรัณย์เจริญ

ISO 9001

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะครีลิก 100% สำหรับภายนอกแลภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น
Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น โมเลกุลของสีขนาดเล็กลงเพิ่มประสิทธิภาพการซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกันผิวนูนได้

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงาม
Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงาม ปกป้องจากรังสี UV ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอก่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ
Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร. 02-613-8989 (ต่อ 431 คุณนอ - สกรีน 'แม็กซ์' - แดงเดช)

บริษัท ปรสิสชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรอบเมือง 3 ถนนรอบเมือง แขวงรอบเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

รักมี

ที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งมีร้านพิเศษที่ขายรักมี (คือ วงกลมที่รอบล้อมศีรษะของรูปภาพ หรือรูปปั้น พระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญ-ผู้แปลและเรียบเรียง) หลังจากมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพียงเล็กน้อย ดูเหมือนว่ามีผู้คนมากมายให้ความสนใจในร้านนี้ และที่โต๊ะประชาสัมพันธ์มีทูตสวรรค์คอยให้บริการอยู่

“ท่านครับ ผมอยากได้รักมีขนาดเบอร์ 12 ทำจากทองสัมฤทธิ์ และมีพลอยเม็ดเล็กน่ารักประดับอยู่รอบ ๆ ด้วยครับ” เด็กหนุ่มบอกกับทูตสวรรค์

“ได้เลย รักมีที่คุณสั่งมีราคา 15 ดอลลาร์” ทูตสวรรค์ตอบ ชายหนุ่มชำระเงิน และรอคอยรักมีที่เขาสั่งอย่างจดจ่อ เมื่อทูตสวรรค์ทำรักมีเสร็จแล้ว ชายหนุ่มเดินเข้ามารับรักมีของตน ลูกค้านอื่น ๆ ต่างรู้สึกชื่นชมในความสวยงามของรักมีทองสัมฤทธิ์อันนั้น มันช่างดูดีจริง ๆ

“ท่านคะ ท่านคะ รักมีของดิฉันขอขนาดเบอร์ 18 ทำจากเงินบริสุทธิ์ มีทับทิมประดับรอบรักมี” ผู้หญิงคนหนึ่งพูดโพล่งออกมา

“รอสักครู่ละ คุณผู้หญิง” ทูตสวรรค์กล่าวตอบ หลังจากนั้นสักพัก ทูตสวรรค์เดินกลับมาพร้อมกับรักมีเงินที่สวยงามประดับด้วยทับทิม มันดูงดงามมากทีเดียว

“ว้าว” หญิงคนนั้นและลูกค้านต่างอุทานโดยพร้อมเพรียงกัน หญิงคนนั้นจ่ายเงินเพียง 10 ดอลลาร์ เป็นราคาของรักมีแสนสวยของเธอ

“ท่านคะ” หญิงสาวกล่าวแทรกขึ้นบ้าง “ของฉันขอรักมีขนาดเบอร์ 30 ทำจากทองคำ และขอให้เพชรประดับให้มาก ๆ แล้วให้ดูสวยด้วยนะคะ”

“รอสักครู่ละคุณนาย” ทูตสวรรค์ตอบ หลังจากนั้นสักพักทูตสวรรค์จึงนำรักมีทองคำที่แสนสวยมาให้ทุกคนในร้านที่เห็นต่างก็ยอมรับว่ารักมีอันนี้เป็นรักมีที่สวยงามที่สุดเท่าที่พวกเขาเคยเห็นมา

“รักมีอันนี้ราคาเพียง 5 ดอลลาร์ครับ คุณนาย” ทูตสวรรค์กล่าว ใน

ขณะที่หญิงสาวรีบจ่ายเงินอย่างรวดเร็วด้วยความพอใจ

ที่รักมีเด็กหนุ่มคนหนึ่งทำทางสู่ภาพเดินฝ่าฝูงชนเข้ามาหาทูตสวรรค์ และเช่นเคยเขาสั่งทูตสวรรค์ให้ทำรักมีพิเศษสำหรับเขาอันหนึ่ง มันเป็นรักมีที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยสายตาของมนุษย์ และเช่นเคยทูตสวรรค์รีบไปทำรักมีที่ชายหนุ่มสั่งอย่างรวดเร็ว ขณะที่ทูตสวรรค์เดินกลับมา ทุกคนพยายามมองว่ารักมีที่ชายหนุ่มคนนั้นสั่งจะมีลักษณะเป็นอย่างไร ชายหนุ่มรับรักมีมาจากทูตสวรรค์ และบรรจงสวมมันลงบนศีรษะของเขา แต่น่าแปลกที่ไม่มีใครเห็นรักมีอันนั้น นอกจากชายหนุ่มและทูตสวรรค์

“พ่อหนุ่ม รักมีของคุณมีราคา 100,000 ดอลลาร์” ทูตสวรรค์บอกกับชายหนุ่ม

“ตั้ง 100,000 ดอลลาร์เชียวหรือ มันต้องมีอะไรผิดปกติแน่” ทุกคนต่างตะโกนด้วยความแปลกใจ “ใช่แล้ว” ผู้สั่งทำรักมี 3 คนแรกกล่าว “จะเป็นไปได้อย่างไรที่รักมีที่ไม่มีตัวตนอันนี้จะมีราคาแพงถึง 100,000 ดอลลาร์ มันไม่เห็นจะมีอะไรเลย มันน่าจะ เป็นรักมีที่ถูกที่สุด ส่วนรักมีที่ทำจากทองคำทั้งสวยทั้งสง่างาม มันน่าจะราคาแพงที่สุด พวกเราว่าจริงไหม?”

“คุณสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษทั้งหลาย” ทูตสวรรค์ที่ทำหน้าที่เป็นประชาสัมพันธ์ประกาศด้วยน้ำเสียงอันทรงอำนาจ “ชายหนุ่มคนนี้เป็นผู้สั่งรักมีของแท้และเป็นแบบที่ถูกต้อง รักมีที่ไม่มีใครมองเห็น เพราะว่ายิ่งรักมีไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาของมนุษย์ ราคาของมันก็จะยิ่งแพงขึ้น”

ชวนรำพึง

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่า “จงระวัง อย่าปฏิบัติศาสนกิจของ ท่านต่อหน้ามนุษย์เพื่ออวดคนอื่น มิฉะนั้น ท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์... เมื่อให้ท่านอย่าให้มือซ้ายของท่านรู้ว่ามือขวากำลังทำสิ่งใดเพื่อท่านขอ ท่านจะได้เป็นท่านที่ไม่เปิดเผย แล้วพระบิดาของท่านผู้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งจะประทานบำเหน็จให้ท่าน” (เทียบ มธ 6:1-4)

นักบุญฟิลิป และ นักบุญยากอบ

(Sts. Philip & James)

อัครสาวก : อัครธรรมทูต

ฉลอง 3 พฤษภาคม

นักบุญฟิลิป ลูกศิษย์ของนักบุญยอห์น บัปติสต์ ได้เป็นคนหนึ่งในกลุ่มอัครธรรมทูตรุ่นแรกของพระเยซูเจ้า (ยน 1:43) ท่านเกิดที่เมืองเบธไซดา และเช่นเดียวกับอัครสาวกองค์อื่นๆ ที่มาติดตามพระเยซูเจ้าในขณะนั้น ต้องลี้ภัยกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมาก่อน ท่านคงลี้ภัยกับกลุ่มที่พูดภาษากรีก ทั้งนี้เราสามารถตั้งข้อสมมุติฐานจากชื่อภาษากรีกของท่านและการที่ท่านมีความสัมพันธ์กับคนต่างศาสนา

ในพระวรสารของนักบุญยอห์น ได้พูดถึงท่าน 3 ครั้ง ด้วยกันคือ ตอนที่ท่านต้องการเห็นคำทำนายต่างๆ ในพระธรรมเก่าได้สำเร็จเป็นไปในองค์พระคริสตเจ้า (ยน 1:45) และตอนทวิชนมปัง คือท่านได้ช่วยให้เราได้เข้าใจถึงอัศจรรย์ของการทวิชนมปัง โดยอาศัยแสงสว่างในการเดินทางออกจากประเทศอียิปต์ ของพวกอิสราเอล (กตว 11:21-23) และที่สุด คือตอนที่ท่านได้แสดงความประสงค์ที่จะให้ “พระเยซูเจ้าแสดงพระบิดาให้ท่านดู” ซึ่งทำให้เราคิดถึงโมเสสที่วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า (พระยาห์เวห์) “**ให้พระองค์แสดงพระเกียรติมงคลให้พวกเราได้เห็น**” (อพย 33:18) ทั้ง 3 ตอนนี้แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ของพระเยซูเจ้านั้นสัมพันธ์กับเหตุการณ์ในพระธรรมเก่าแต่ในวิธีการที่ต่างกัน...เราไม่แน่ใจนักว่าท่านทำการแพร่ธรรมและที่

ท่านได้รับมงกุฏของการเป็นมรณสักขีว่าเป็นที่ประเทศตุรกี เรื่องนี้เราจะต้องทำการค้นคว้าหาหลักฐานทางประวัติศาสตร์กันต่อไป

นักบุญยากอบ หรือ ยาโกเบ หรือ เจมส์ ซึ่งเรามักจะเรียกว่า “**องค์เล็ก**” เป็นคนหนึ่งแต่ในบรรดาอัครธรรมทูต 12 องค์ของพระเยซูเจ้า เป็นบุตรของอัลเฟอัส และตามธรรมเนียมประเพณีที่เราได้รับสืบทอดต่อกันมานั้นเป็นองค์เดียวกันกับที่เรามักจะบอกว่าเป็น “ญาติของพระเยซูเจ้า” และดูเหมือนท่านเองที่เป็นเจ้าของ “จดหมายของนักบุญยากอบ” โดยใช้ชื่อผู้เขียนว่า “ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระคริสตเยซู” ...ท่านได้เป็นองค์พยานของพระผู้ไถ่ทรงกลับคืนชีพ และเป็นท่านเองที่นักบุญเปโตร ได้มาบอกข่าวเรื่องการหนีออกจากที่คุมขังมาได้ และเป็นท่านเองที่บุญเปาโล ซึ่งเพิ่งกลับใจ ได้มาทำการติดต่อกับท่าน และที่สุดเป็นท่านเองที่ได้มีบทบาทสำคัญในการสังคายนาที่กรุงเยรูซาเล็ม (กจ 15:13-29)

ในปี ค.ศ.36-37 เมื่อบรรดาอัครสาวกได้แยกย้ายกันไปประกาศพระวรสารแล้ว ท่านได้เป็นหัวหน้าของพระศาสนจักรมารดาที่กรุงเยรูซาเล็ม ที่สุด เมื่อท่านอายุได้ 86 ปี ในปี ค.ศ.62 ท่านถูกเบียดเบียนและถูกจับโยนลงมาจากหอค้อยสูง ท่านได้เป็นมรณสักขีเพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซูเจ้า **✠**

แบบฟอร์ม สมัครสมาชิกใหม่

จุดประสงค์

☐ สมัครสมาชิกใหม่

☐ ต่ออายุสมาชิก

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

☐ อุดมสาร (รายสัปดาห์ 1 ปี 52 ฉบับ 400 บาท)

☐ อุดมทัศน์ (รายเดือน 1 ปี 12 ฉบับ 400 บาท)

(ชำระล่วงหน้า 5 ปี, 10 ปี มีของที่ระลึกมอบให้โดยได้ส่งเงินมาเป็นจำนวน.....บาท

โดยทาง ☐ เงินสด

☐ เช็คขีดคร่อม สั่งจ่าย “การพิมพ์คาทอลิก”

☐ โอนเงินเข้าบัญชีสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยโอเรียนเต็ล

ในนาม “การพิมพ์คาทอลิก” บัญชีเลขที่ 226-0-006040

* กรณีโอนเงินกรุณา FAX. ใบสลิป (Pay in) กลับไปยังการพิมพ์ฯ

หรือโทรศัพท์แจ้งให้ทราบด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการชำระเงิน

และออกไปเสร็จรับเงิน

มุมน่ารักๆ ของนักเดินทาง
คุณพ่อปีเตอร์ พงศ์วิรุฬห์

Divino Amore.. มหัศจรรย์ความรักของพระเจ้า

เป็นเช้าของวันที่ท้องฟ้าปลอดโปร่งและอากาศไม่ร้อนจนเกินไป จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมหากใครต้องการเดินเล่นเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงโรม ผมเองก็นึกอยากทำเช่นนั้นเพียงแต่ขณะนี้ผมกำลังนั่งทอดอารมณ์แบบสบาย ๆ มองสองข้างทางที่เป็นทุ่งหญ้าสีเขียวสดอยู่บนรถเมลล์สาย 218 ซึ่งนำผู้โดยสารออกจากความเป็นเมืองหลวงของอิตาลีมาเรื่อย ๆ ผ่านสุสานใต้ดินนักบุญคริสต์มาส มองเห็นกลุ่มอพาร์ทเมนต์แถบชานเมืองที่มีฉากหลังลิบ ๆ เป็นเนินเขาและทุ่งหญ้า นั่งช่ำชืดเตอร์สองท่านที่กระโจนลงจากรถไปถามทางเอากับคนที่ยืนรออยู่ตรงป้ายรถเมลล์ข้างล่าง ก่อนจะรีบกระโดดกลับขึ้นมานรถอีกครั้งด้วยว่ายังไม่ถึงจุดหมายของพวกเธอ ผมเดาอย่างมั่นใจว่าเรามีเป้าหมายเดียวกัน..ที่สักการสถาน Divino Amore

ไม่เกินสี่สิบนาทีจากสถานีแรกตรงบริเวณหน้ามหาวิหารลาเตรัน รถเมลล์สาย 218 นำนักแสวงบุญมาส่งที่ป้าย Divino Amore เดินห่างออกมาประมาณยี่สิบก้าวก็มาถึงบันไดทางขึ้นสักการสถานที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของกรุงโรมเป็นอย่างมาก ความเป็นมาของสถานที่ตรงนี้ค่อนข้างยาว เอาเป็นว่าเริ่มแรกในศตวรรษที่ 13 บริเวณที่เกิดอัศจรรย์เคยมีปราสาทของครอบครัว Savelli-Orsini ซึ่งต่อมาปราสาทได้พังลงมากลายเป็นสถานที่ที่รกร้าง คงเหลือไว้เพียงส่วนของกำแพงปราสาทและหอของกำแพงซึ่งมีภาพวาดหนึ่งติดไว้ เป็นภาพวาดของพระนางพรหมจารีมารีย์ประทับนั่งบนบัลลังก์มีพระกุมารเยซูอยู่ในอ้อมแขน มีเทวดาถวายกายานอยู่ทั้งสองข้าง เหนือศีรษะของพระนางมีนกพิราบซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า องค์พระจิตเจ้าซึ่งแสดงความรักของพระเจ้า จึงเป็นที่มาของภาพ “แม่พระแห่งความรักของพระเจ้า” หรือ Madonna del Divino Amore ภาพวาดนี้ได้รับความเคารพจากคนเลี้ยงแกะท้องถิ่นมาตั้งแต่เริ่มแรก อัศจรรย์ครั้งแรกเริ่มต้นขึ้นในฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1740 นักเดินทาง

ผู้หนึ่งหรืออาจเป็นนักแสวงบุญคนหนึ่งกำลังเดินทางไปกรุงโรม เมื่อเดินทางผ่านมาถึงหอของกำแพง สูงชันดูร้ายได้เข้ามาล้อมเขาไว้ นักเดินทางตกใจกลัวอย่างมากกับภยันตรายที่กำลังเผชิญอยู่นั้น และในวินาทีที่ตกอยู่ท่ามกลางความเป็นความตายนั่นเอง พลันสายตาของเขามองขึ้นไปเห็นภาพวาดศักดิ์สิทธิ์ภาพนั้น เขาตะโกนร้องขอให้พระมารดาพระเจ้าโปรดช่วยลูกด้วย ทันใดนั้น ผุ่สูงชันดูร้ายต่างสับสนและกระจัดกระจายออกไปยังพื้นที่ใกล้เคียงราวกับปาฏิหาริย์ หลังจากนั้น การบอกเล่าเรื่องราวปาฏิหาริย์นี้ได้นำนักแสวงบุญมากมายเดินทางมาสวดภาวนาต่อภาพวาดนี้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในวันที่ 5 กันยายนของปีเดียวกัน ภาพวาดของพระนางมารีย์ได้ถูกนำออกและเคลื่อนย้ายจากหอกำแพงไปยังสถานที่ที่เหมาะสมในบริเวณใกล้เคียงซึ่งมีวัดเล็ก ๆ ที่มอบถวายแด่แม่พระแห่งมากอส (Santa Maria ad Magos) 5 ปีต่อมาในวันที่ 19 เมษายน 1745 ภาพวาดถูกนำกลับมายังสถานที่เกิดอัศจรรย์ ซึ่งได้สร้างวัดหลังใหม่และจะได้รับการเสกในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ.1750 โดย**พระคาร์ดินัล Carlo Rezzonico** ผู้ซึ่งต่อมาได้รับการเลือกให้เป็นพระสันตะปาปาผู้ทรงพระนามว่า **สมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ ที่ 13** โดยได้มีการมอบถวายวัดนี้แด่ Divino Amore ภายใต้การอธิบายว่า “สตรีผู้น้อมรับที่จะเป็นมารดาของพระผู้ไถ่ นั้นคือ ความรักของพระเจ้า นับจากนั้นเป็นต้นมา นักแสวงบุญก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงทุกวันนี้และสักการสถานแห่งนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางของการจาริกแสวงบุญ

อัศจรรย์ของภาพวาด Divino Amore มิได้สิ้นสุดลงเพียงแค่นั้น ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองในปี 1944 กองทัพนาซีวางกำลังยึดกรุงโรมอย่างอุกอาจ ฝ่ายสัมพันธมิตรจำเป็นต้องขับไล่ทหารนาซีออกจากกรุงโรม โดยในวันที่ 22 มกราคม 1944

ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ยกพลขึ้นบกที่ Anzio ในวันที่ 24 มกราคม 1944 ภาพวาด Divino Amore ได้ถูกนำมาที่กรุงโรม รูปแม่พระแห่ง Divino Amore ถูกแห่แห่นไปตามถนนสายต่าง ๆ และตามวัดต่าง ๆ ทั่วกรุงโรม ในเดือนพฤษภาคมปีเดียวกัน รูปแม่พระได้ถูกนำไปตั้งไว้ที่วัดนักบุญ Lorenzo in Lucina เพื่อให้มหาชนได้เคารพพระรูป สงครามยึดกรุงโรมได้เริ่มขึ้นในเวลา 23.00 น. ของวันที่ 11 พฤษภาคม มีการยิงปืนใหญ่ถล่มเขตทหาร วันที่ 28 พฤษภาคม สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12 เริ่มต้นอุลุมวาระและนพวารแม่พระแห่ง Divino Amore ชาวโรมแห่แห่นกันมาร่วมพิธีจนล้นวัดนักบุญ Lorenzo in Lucina ที่สุดต้องย้ายมาประกอบพิธีที่วัดนักบุญ Ignazio และในวันที่ 4 มิถุนายน 1944 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของอุลุมวาระพระจิตเจ้า เวลา 18.00 น. มีการอ่านคำบนานของชาวโรมต่อแม่พระแห่ง Divino Amore โดยชาวโรมให้คำมั่นสัญญาจะปรับปรุงพฤติกรรมทางศีลธรรม จะปฏิสังขรณ์สักการสถานและจัดตั้งกลุ่มงานเมตตาจิตขึ้น ณ สถานที่เกิดอัศจรรย์ครั้งแรก ในเวลาไล่เลี่ยกันนั้นเอง ฝ่ายนาซีได้รับคำสั่งให้ถอนกำลังออกจากกรุงโรม และฝ่ายสัมพันธมิตรก็เดินทางเข้าสู่กรุงโรมในเวลา 19.45 น. โดยไม่มีการปะทะกันแต่อย่างใด ในที่สุด วันที่ 11 มิถุนายน 1944 ณ วัดนักบุญ Ignazio สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12 ได้นำมหาชนชาวโรมสวดภาวนาเบื้องหน้าพระรูปแม่พระแห่ง Divino Amore เพื่อขอบพระคุณพระแม่ที่ได้ทรงปกป้องกรุงโรมให้ปลอดภัย นับแต่นั้นมา สักการสถานแห่งนี้ถือเป็นสักการสถานแห่งกรุงโรมและของชาวเราทุกคน (อ้างอิงข้อมูลของคุณพ่อสุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์)

ผมใช้เวลาเกือบครึ่งวันในการเดินชมสถานที่ต่าง ๆ ในบริเวณสักการสถานด้วยความสำนึกแรกถึงความรักของพระเจ้า สิ่งที่เห็นชัดรองลงมาจากความเชื่อศรัทธาที่ทวีมากขึ้นก็คือความเปลี่ยนแปลงทางภูมิทัศน์ของสถานที่ในช่วงเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา จากทุ่งหญ้าบนเนินเขาที่แสนธรรมดาแบบชนบทโรม ปัจจุบันถูกปรับปรุงพัฒนาให้เป็นสักการสถานที่ทรงคุณค่าและควรค่าแก่การสรรเสริญความรักความเมตตาของพระเจ้าต่อมนุษย์ทุกคนมิใช่เฉพาะ

ชาวโรม ผมเห็นอุปกรณ์เครื่องใช้และสิ่งต่าง ๆ ที่มีผู้คนนำมาเก็บบนเยอะเยอะมากมายเกินกว่าจะประมาณได้ นั่นคงพอจะบ่งบอกได้ถึงความศักดิ์สิทธิ์และการเป็นที่ยอมรับของผู้คนทั่วไป สิ่งที่ทำให้แปลกใจก็คือการได้เห็นอุปกรณ์เก็บของของคนไทย เช่น ตุ๊กตานางรำ พานรูปเทียนจำลอง ตุ๊กตาช้างไทย ฯลฯ วางปะปนกับของชนชาติต่าง ๆ ก่อนเดินทางกลับสู่ความเป็นเมือง ผมได้มีโอกาสลงไปเยี่ยมสักการสถานหลังใหม่ที่สวยงามในรูปแบบโมเดิร์นซึ่งในวันที่ 4 กรกฎาคม 1999 นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาได้เสด็จมาเสกสักการสถานหลังนี้เพื่อรื้อฟื้นคำมั่นสัญญาของชาวโรมที่ได้ทำไว้เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 1944 บรรยากาศในสักการสถานหลังเดิมเบื้องหน้าพระรูปแม่พระแห่ง Divino Amore อบอวลไปด้วยแรงศรัทธา ความศักดิ์สิทธิ์และความสำนึกถึงความต่ำต้อยเบื้องหน้าความรักของพระเจ้า แต่บรรยากาศในสักการสถานหลังใหม่กลับแตกต่างออกไป กระจุกสีขนาดใหญ่ที่ให้ความรู้สึกชวนอัศจรรย์ใจ ยามแสงอาทิตย์สาดผ่านเข้ามา สีฉูดฉาด ๆ นั้นถูกให้ความหมายถึงการเป็นหนึ่งเดียวกับสิ่งสร้างของพระเจ้า “สีแดงของดวงอาทิตย์ สีฟ้าของท้องฟ้าและทะเล ชวนกันเปล่งเสียงร้องขับขานด้วยความชื่นบานถึงการสร้างและความเป็นหนึ่งเดียวกับมวลพฤกษา พื้นหญ้าเขียวขจี และเนินเขาน้อยใหญ่ซึ่งเป็นความมหัศจรรย์แห่งชนบทของโรม นอกจากนี้ ทุกสายตาถูกดึงดูดเข้าสู่พระแท่นเบื้องหน้าซึ่งถูกถ่ายทอดความหมายของการรับเอากายแห่งพระวจนาตถ์ผ่านทางพระมารดา บังเกิดความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างพระเจ้าและมวลมนุษยชาติ เชื่อมโยงสวรรค์และแผ่นดินเข้าด้วยกัน” (Domenico del Rio) ในโอกาสนี้ ผมขอพรหลายอย่างทั้งสำหรับตนเองและคนอื่น ๆ ขอบคุณความรักของพระเจ้าที่นำผมมายืนอยู่ตรงนี้ ซึ่งผมหมายถึงทั้งหมดของชีวิต หากเราหันกลับไปมองชีวิตที่ผ่านมา สิ่งที่เราต้องทำอย่างสม่ำเสมอก็คือ...ขอบคุณความรักของพระองค์ เพราะชีวิตของเราล้วนเป็นมหัศจรรย์แห่งความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง ❧

ทำเพราะรัก

ภาพที่เห็นในโทรทัศน์ทำให้ผู้ชมอย่างดิฉันและเชื่อว่าอีกหลายคนต้องปาดน้ำตาเช่นเดียวกับพิธีกรรายการทั้งสองท่านที่กลืนน้ำตาไม่อยู่ มันเป็นความรู้สึกที่เห็นใจ สงสาร และอยากให้มันเป็นเพียงฝันร้ายของครอบครัวเล็กๆ ครอบครัวนี้

คุณเอ และ คุณหนึ่ง มีลูกชายวัย 6 ขวบ และลูกสาววัย 3 ขวบ ...ดูแล้วครอบครัวนี้ น่าจะมีความสุขที่อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา แต่แล้วโชคชะตาชีวิตก็เล่นตลกกับครอบครัวนี้ เมื่ออยู่มาวันหนึ่ง ผู้เป็นพ่อและแม่จะไปรับลูกชายชื่อ **น้องวี** ที่โรงเรียนและพาไปเรียนตีเบดมินตัน ซึ่งก็เป็นภารกิจที่ทำเป็นประจำเหมือนทุกวัน

น้องวีร้องบอกพ่อว่า หิวข้าว ผู้เป็นพ่อก็รีบพาลูกกลับบ้านเพื่อจะไปกินข้าวพร้อมกัน และด้วยความหิว บวกกับความเร่งรีบ น้องวีก็ลื่นลูกขึ้นติดคอ เด็กน้อยเอามือกุมคอร้องไม่ออก พ่อและแม่ต่างช่วยกันทุกวิถีทางที่จะดันลูกขึ้นให้หลุดออก แต่ยิ่งทำก็ยิ่งติด เขาจึงรีบพาน้องวีส่งโรงพยาบาลทันที

เมื่อถึงโรงพยาบาลคุณหมอก็ช่วยเต็มที่ แต่ก็ไม่สำเร็จ จึงต้องตัดสินใจทำการผ่าตัดใหญ่ เพราะลูกขึ้นไปติดอยู่ที่หลอดลม เด็กน้อยขาดออกซิเจนนานเกินกว่า 4 นาที จึงทำให้น้องวีกลายเป็น 'เจ้าชายนิทรา'...

คุณเอและคุณหนึ่ง เศร้าโศก เสียใจ ร้องไห้จนแทบขาดใจ ...หมดแล้วความหวังที่จะเห็นลูกเติบโตสมบุญเหมือนเด็กคนอื่นๆ มันเป็นไปได้อีกแล้ว คงต้องรอให้ปาฏิหาริย์เกิดขึ้น

เท่านั้น แต่ผู้เป็นพ่อและแม่ก็ได้ท้อแท้ใจหรือยอมแพ้กับเหตุการณ์ครั้งนี้

เขาทั้งคู่ปรึกษากันว่า ใครจะไปทำงาน ใครจะเป็นคนดูแลปรนนิบัติลูกชายอยู่ที่บ้าน เพราะฐานะและสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวนี้ ก็ไม่สู้จะดีเท่าไรนัก การที่จะจ้างพี่เลี้ยงมาดูแลลูกก็คงไม่ไหว สุดท้ายผู้เป็นพ่อขอเฝ้าดูแลเอง เพราะการดูแลผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เป็นงานหนัก ต้องดูแลตลอด 24 ชั่วโมง และการดูแลคนป่วยกรณีนี้เหนื่อยทั้งกายเหนื่อยทั้งใจ

จากภาพที่เห็นคือตั้งแต่เข้ามิดผู้เป็นพ่อต้องทำความสะอาดน้องวี ส่วนผู้เป็นแม่ก่อนจะออกจากบ้านไปทำงานก็ต้องเตรียมปรุงอาหารไว้ให้ลูก ต้องทำอาหารให้ครบ 5 หมู่ แล้วปั่นให้เหลว เพื่อสะดวกในการเทใส่หลอดแก้วแล้วให้อาหารผ่านทางสายยาง ต้องทำตามคำแนะนำที่หมอสั่ง ทำอย่างดี และต้องสะอาด อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้อาหารก็ต้องสะอาดด้วย

เวลาผ่านไปเกือบ 2 ปีแล้วที่ชีวิตของพ่อและแม่ต้องวุ่นวายกับการดูแลลูกชายที่นอนอยู่บนเตียง และช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ผู้เป็นพ่อใส่ใจและมีความหวังให้ลูกมีพัฒนาการทางด้านการร่างกายได้บ้างนิดหน่อยก็ยิ่งดี พ่อต้องป้อนอาหารเหลวผ่านทางสายยาง 3 เวลา ต้องคอยช่วยพลิกตัวทุกๆ 2 ชั่วโมงเพื่อไม่ให้เกิดแผลกดทับ พ่อกลัวว่าลูกนอนท่าเดียวนานๆ จะเมื่อยเนื้อเมื่อยตัวก็จะคอยนวดให้ นวดตัว นวดฝ่ามือ - ฝ่าเท้า ทำตลอดเหมือนตัวพ่อเองเป็นเครื่องจักร

น้องวีรับรู้ความรู้สึกและการสัมผัสได้ แต่พูดและสื่อสารกับพ่อไม่ได้ แต่เมื่อปวดตามเนื้อตามตัวก็จะไวยวาย ร้องอาละวาด พ่อต้องมีน้ำอดน้ำทน ใจต้องเย็น ใจต้องนิ่ง และคอยปลอบลูกชาย

พ่อและแม่ ไม่ได้ทำอย่างนี้แค่ 1 วันเท่านั้น แต่เขาต้องทำอย่างนี้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ผู้เป็นพ่อเหนื่อยมากๆ เขาเคยทำงานนอกบ้าน ซึ่งสบายกว่านี้ แต่ตอนนี้ต้องอยู่บ้านตลอดเพื่อดูแลลูกชายที่ป่วยอยู่บนเตียง แต่พ่อคนดีคนนี้ยอมทำทุกอย่างได้เพื่อลูก และเขาบอกว่าที่สามารถทำได้อย่างนี้เพราะ “ทำด้วยความรักเพียงอย่างเดียว”

พ่อยอมเสียสละความสุข ความสบายของตนเอง และยอมทำอย่างนี้เพราะความรักที่มีต่อภรรยาและลูกๆ เขายอมรับว่า ช่วงแรกๆ ก็เครียด บางครั้งถึงขนาดร้องไห้ บางครั้งก็ต้องฝืนยิ้ม ยิ้มสู้ และจะท้อไม่ได้ เพื่อไม่ให้ลูกเห็นหยดน้ำตาของพ่อ พ่อต้องแสร้งทำร่าเริง แต่ในใจปวดร้าวเกินคำบรรยาย เพราะสิ่งที่พ่อปรารถนามากที่สุดคือ อยากเห็นลูกชายลุกขึ้นจากเตียงมาวิ่งเล่น พูดคุย เหมือนอย่างเคย...

ภรรยาของเขาบอกว่า สามีของเขาเป็นพ่อพระ ...รักลูก รักครอบครัวมาตลอด แม้จะเหนื่อยล้าเขาก็ไม่เคยบ่น เขาไม่อยากให้ภรรยาลำบากใจ เพราะเขาพูดเสมอๆ ว่า “พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว พ่อจะดูแลทุกคนให้มีความสุข”

ผู้เป็นพ่อเคยบอกและสอนลูกสาวคนเล็กที่อายุ 3 ขวบว่า ต้องช่วยตัวเองให้ได้นะพอกับแม่อาจจะไม่มีเวลาเล่นกับลูกมากนัก หรืออาจจะดูแลลูกได้ไม่เต็มที่เหมือนเดิม เพราะพ่อและแม่ต้องช่วยกันดูแลพี่ชายที่กำลังป่วยอยู่ ซึ่งดูเหมือนลูกสาวคนเล็กเข้าใจได้ดี เธอเห็นภาพที่

พ่อและแม่ช่วยกันดูแลพี่ชาย เขาไม่ดื้อ ไม่ซน ไม่ทำความเดือดร้อน แต่กลับช่วยดูแลและนั่งเล่นอยู่ใกล้ๆ เตียงพี่ และเป็นเด็กดีของพ่อแม่

ดิฉันเห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของครอบครัวเล็กๆ นี้ ทำให้รู้สึกซาบซึ้งและประทับใจมากๆ ที่ทุกคนพยายามทำให้ครอบครัวของเขาสงบและอบอุ่นไปด้วยความรักเต็มบ้านของเขา ไม่มีใครสร้างปัญหาให้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะต่างกับอีกหลายๆ ครอบครัวที่มีพร้อมทุกอย่าง แต่กลับไม่เคยรู้สึกดีต่อกัน ทะเลาะกัน เอาชนะกัน อิจฉากัน โกรธเคือง ใช้อารมณ์รุนแรงใส่กัน ช่างไม่เคยเห็นความสำคัญของครอบครัว

เราจะเห็นว่าครอบครัวนี้ เขามีพ่อบ้านที่หัวใจกล้าแกร่ง เข้มแข็ง และไม่ยอมแพ้ใจตัวเอง เขายอมลำบากเพื่อครอบครัว เขาต้องประหยัดกินประหยัดใช้ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง พ่อใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ครอบครัวของเขาต้องอดออมกระเบียดกระสือในการใช้จ่ายเพื่อจะได้เก็บเงินไปใช้รักษาเยียวยาน้องวี ลูกชายของเขา

ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่า คนเราถ้ามีความรัก จะรู้จักการเสียสละและไม่เห็นแก่ตัว อยากให้คนอื่นมีความสุข อยากแบ่งปัน อยากช่วยเหลือเมื่อเห็นคนอื่นมีความสุข ดังพระวาจาของพระเจ้าที่สอนให้เรารักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง... โลกนี้ก็คงจะน่าอยู่กว่านี้ ถ้าเราปฏิบัติตามคำสอนของพระเจ้า แต่ในทางกลับกัน โลกเรายังมีความเจริญทางวัตถุมากขึ้น คนเรากียิ่งขาดแคลนทางด้านจิตใจมากขึ้นตามไปด้วย

อย่าลืม!ว่า ความสุขที่แท้จริงคือ “การให้” ให้เถอะคะ เพราะผู้รับก็จะอิมเอบมีความสุข ส่วนผู้ที่ให้ก็ยิ่งหัวใจพองโตและอิมบุญ ...ชีวิตคนเราล้นมาก ขอให้ทำสิ่งที่ดีๆ “ทำเพราะรัก” ให้แก่กันและกัน และจงใช้เวลาทุกนาทีให้เกิดประโยชน์นะคะ ๕

ASSUMPTION COLLEGE

เปิดสอนในระดับชั้น ป.1 ถึง ชั้น ม.6 หลักสูตรสถานศึกษา
และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program)
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
164 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310
<http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ
26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769
www.facebook.com/AssumptionCollege1885

ASSUMPTION COLLEGE ENGLISH PROGRAM

Tambon Phan Tai Norasingha, Muang District, Samut Sakhon, 74000

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ
เป็นโรงเรียนลำดับที่ 17 สังกัดมูลนิธิ
คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
มีเป้าหมายหลักในการจัดการศึกษา เพื่อสร้าง
มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการ
ของผู้ปกครอง โดยนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ
อย่างมีคุณภาพในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

เปิดรับสมัครนักเรียนชายหญิง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 (Year 1 - 12)
ข้อมูลเพิ่มเติม www.acep.ac.th โทร. 034-872-040-43, 080-101-2552, 090-418-2552, 090-419-2552
โทรสาร 034-872-044 ในวันและเวลาราชการ

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เคารพตนเองได้ นับถือผู้อื่นเป็น

เมื่อเดือนสองเดือนที่ผ่านมา ผู้เขียน อ่านบทความเรื่องหนึ่งว่าด้วยเรื่องการเคารพตนเอง หรือการนับถือตนเอง (Self-Respect) ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจ จึงอยากรนำมาแบ่งปันกับผู้อ่าน

หลายสิบปีที่ผ่านมา เราคงคุ้นเคยกับศัพท์คำว่า “คุณค่าในตนเอง” หรือ “ความภาคภูมิใจแห่งตน” ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Self Esteem” ว่าเป็นสิ่งที่คนเราควรสร้างให้มีสร้างให้เกิดกับตนเอง เพราะคนที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จะไม่ประสบความสำเร็จเท่ากับคนที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง

ในบทความที่ได้อ่านนี้ ศาสตราจารย์ วุฒิคุณ โทนี โนเบิล ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา ที่มหาวิทยาลัยคาทอลิกออสตรเลีย ได้นำเสนอมุมมองอีกด้านหนึ่งที่น่าสนใจว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เริ่มมีงานวิจัย พบว่า ความภาคภูมิใจแห่งตน เป็นสิ่งที่บุคคล “รับรู้” หรือ “คิดว่า” ตนเองนั้น “มีอะไรดีบ้าง” เพื่อให้เกิด “รู้สึกดี” กับสิ่งที่เรา “คิดว่า” เรานั้น “มีดี”

ความน่าสนใจอยู่ตรงที่ สิ่งที่เรา “คิดว่า” เราใช้” สิ่งที่เรา “คิดว่าเรามี” แท้จริงแล้ว เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น และ “มีอยู่อย่างแท้จริง” หรือไม่

เด็กเล็ก ๆ จะถูกสอนให้รู้จักมีความภาคภูมิใจในตนเอง จนบางคนอาจคิดว่า ตนเองมีดี และเอาจุดดีของตนเองไปชมคนอื่น หรือในผู้ใหญ่หลายคน ที่ “เชื่อ” ว่าตนเองมีอะไรอะไร ในตัวเองดี จนนำความดี ความเด่นของตนเอง ไปดูถูก ดูหมิ่นคนอื่น

เข้าตำราที่ว่า “ยกตนข่มท่าน”

งานวิจัยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา พบว่า เด็ก

สามารถมีความภาคภูมิใจไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งอาจนำไปสู่การหลงตัวเอง และนำไปสู่การทำลายตนเองได้ในภายหลัง

มาร์ติน เซลิกแมน บิดาแห่งด้านจิตวิทยาเชิงบวก แสดงทัศนะว่า การที่ครู และพ่อแม่ พยายามใส่ความคิดให้เด็กจนเกินพอดีว่า ต้องมีภาคภูมิใจ รักษาความสำเร็จเอาไว้ให้อยู่ยั่งยืน และเพิ่มขึ้นไปอีก เพิ่มขึ้นไปอีก สุดท้ายสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นสิ่งที่กีดกร่อน คุณค่าในตัวของเด็กอย่างไม่รู้ตัว

แนวคิดของการเคารพตนเอง จึงมีคำพูดที่ว่า การเคารพตนเอง ไม่สามารถทำได้มากเกินไปกว่าที่ตนเองเป็น แต่ความภาคภูมิใจ อาจเกิดมากจนเกินพอดี

เมื่อต่างคน ต่าง “คิด” ว่าตนเองคือ “ฉันแน่” “ฉันเก่ง” “ฉันเจ๋ง” ความคิดเช่นนี้ จึงนำมาซึ่งการทะเลาะเบาะแว้ง การไม่ยอมรับ การแย่งชิง การแย่งชิง เข้าทำนอง “ฉันไม่ยอมใคร... ไม่จำนนยอมใคร”

สิ่งซึ่งเราควรหันกลับมาทบทวนกันใหม่คือ การ “คิด” ว่าตนเองมีดี กับการ “ทำ” ดี ให้เกิดขึ้นนั้น มีความแตกต่างกัน

คนที่เคารพตนเอง (Self Respect) จะลงมือ “ทำ” ให้ตน “มี” มากกว่าการ “มีโน้” คิดว่าตนนั้น “มี”

โดยองค์ประกอบของคนที่เคารพตนเอง จะมี 6 ด้านนี้ เป็นสำคัญ คือ

การรู้จักตนเอง (Self Knowledge) เริ่มต้นจากการรู้ตนเองว่า ตนเองมีความสามารถที่ “โดดเด่น” ด้านใด เพราะคนเราไม่สามารถโดดเด่น หรือเก่งได้ในทุกเรื่อง แต่เราจะมีลักษณะเฉพาะที่เด่นในบางเรื่อง และไม่เก่ง

ในบางอย่างคนแต่ละคนย่อมมีความเก่งที่แตกต่างกัน ดังเช่น แนวคิดทฤษฎีของ **โยฮาร์ด การ์ดเนอร์** ที่เชื่อว่าความฉลาดของคนเรานั้นแตกต่างกัน บางคนอาจเก่งด้านตรรกะ บางคนเก่งด้านภาษา ในขณะที่บางคนไม่เก่งทั้งสองด้านที่กล่าวมา แต่เก่งด้านดนตรี หรือ เก่งด้านกีฬา เป็นต้น

เมื่อเรารู้ว่า เรามีความสามารถด้านใดบ้าง เราจะได้ไม่ต้องเปรียบเทียบตัวเรากับคนอื่น หรือ ใครต่อใคร ว่าฉันสู้เขาไม่ได้ ฉันไม่เก่ง ฉันไม่เป็น เหมือนดังใครต่อใครเขา

การบริหารจัดการตนเอง (Self Management) เมื่อเรา “รู้” ว่าตนเองมีดี มีคุณค่าอะไรในตัวเองแล้วนั้นยังไม่เพียงพอ เราต้องสามารถนำสิ่งที่ดี ที่มีอยู่ในตัวเราออกมา “ทำ” ให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง นั่นคือ “รู้แล้วทำ..... รู้แล้วทำ.... รู้แล้วทำ.....” จะได้เกิดทั้งรู้จัก และรู้ทำ ควบคู่กันไป

และเมื่อเราทำได้ดี การได้รับคำชม คำสรรเสริญ ย่อมเกิดขึ้น ซึ่งอย่าปล่อยให้ตนเองหลงระเหิรหรือผูกติดกับการต้องได้รับคำชมในทุกครั้ง จนกลายเป็นคน “ติดชม” แต่จงเรียนรู้การ “ติดชม” ไปพร้อมๆ กันให้ได้ด้วย โดยไม่ “ติดจม” กับการ “ติด” ด้านลบ แต่กล้าเปิดใจที่จะยอมรับฟังคำติอย่างกล้าหาญ เพื่อปรับเปลี่ยนตนเองต่อไปได้

ความมั่นใจในตนเอง (Self Confidence) ไม่มีใครสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง ไม่มีใครไม่เคยพลาด คนเราจะมั่นใจในตนเองได้ เมื่อได้ “ฝึก ฝึก ฝึก” และ “ทำ ทำ ทำ” ค่อยๆ ให้กำลังใจตนเองไปทีละนิด ทีละหน่อย เพราะเมื่อ “ได้ทำ” อย่างต่อเนื่อง ที่สุดจะ “ทำได้” เกิดทักษะ เกิดความเชี่ยวชาญ

จะว่าไปแล้ว ทุกคนย่อมมีความสงสัย ความไม่แน่ใจในตนเอง (Self-Doubt) แต่อย่าปล่อยให้ความรู้สึกสงสัย ความไม่แน่ใจตนเอง

นั้น ทำให้ตัวเราไม่กล้า กลัว หรือลังเลใจที่จะทำอะไรต่ออะไร จนกลายเป็นคนขาดเป้าหมาย หรือไม่กล้าเดินไปสู่จุดหมายที่หวัง ตั้งใจไว้

ความเชื่อใจตนเอง (Self Trust) นอกจากความมั่นใจในตนเอง เราควรฝึกให้ตนเองเชื่อใจในการตัดสินใจของตน ในขณะเดียวกัน ก็สามารถเปิดรับฟังคำแนะนำจากคนรอบข้าง เพื่อนำมาปรับ มาเสริม มาเพิ่ม หรือ เต็มต่อในสิ่งที่ตนเองทำอยู่ได้ ไม่ใช่ว่าการฟังเสียงคนอื่นมากเกินไป จนทำให้เสียรอบข้างนั้นมาควบคุมชีวิตเราจนไม่เป็นตัวของตัวเอง

การสร้างภูมิคุ้มกันตนเอง (Self Protection) เมื่อใดก็ตาม ที่เรามีความเคารพตนเอง ภูมิคุ้มกันตนเองจะเกิดขึ้นตามมาด้วย ทำให้เราไม่เกิดความรู้สึกต่ำต้อย ตกต่ำ ไม่ทำให้ตนเองแย่ หรือ ยอมจำนนต่อตนเองโดยง่ายตาย ไม่ทำร้ายตนเอง และไม่ยอมให้คนอื่นเข้ามาทำร้ายตัวเราจนไร้ซึ่ง “ตัวตน”

การนับถือผู้อื่น (Respect for Others) เมื่อเราสามารถเคารพตนเองเป็น เราย่อมนับถือคนอื่นเป็น เพราะเรารู้ดีว่า คนแต่ละคนจะมีจุดดีที่ต่างกัน จึงทำให้เรารู้จักคำว่า “เอื้ออาทร” “ช่วยเหลือซึ่งกัน” เกิดการทำงาน “ร่วมกันได้” ที่เรียกว่า “ทีมเวิร์ค” (Teamwork)

ข้อจำกัด ที่มีอยู่ในตัวของแต่ละคน จึงได้รับการเติมเต็ม จากข้อดี หรือสิ่งที่คนอื่นมี แต่เราไม่มี ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดการประสาน เกิดประสบการณ์ร่วมที่ดี จนเป็นมิตรไมตรีระหว่างกันได้ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น ย่อมทำงานงานต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี จากสิ่งดีๆ ที่ทุกคนมีมามอบให้แก่กัน

ใครมีลูกมีหลานลองสอนและฝึกให้เด็ก รู้จักเคารพตนเอง นอกจากการพยายามให้เขาเด่น และดัง กว่าใครๆ ภาคภูมิใจแต่ตัวเองมากเกินไปจนหลงตัว ลืมตน ลืมสังคม และลืม (ผู้) คนไป.... . ๕

ดูหนัง

ภูมินทร์ พงษ์ไกรภักดิ์

Insurgent : คือวิญญาณเสรี

นอกจากการต่อสู้ของ แคตนิส เอเวอร์ดิน (เจนนิเฟอร์ ลอร์เรนซ์) ในหนังภาคต่อ The Hunger Games ที่สร้างจากวรรณกรรมสำหรับกลุ่มผู้อ่าน “ยัง อะดัลท์” ออกมาเป็นหนังสามภาคแล้วและการลุกขึ้นสู้ของกลุ่มกบฏท้าทายอำนาจประธานาธิบดีโนวัก็เข้มข้นขึ้นทุกทีในภาคที่สาม ส่วนเรื่องราวในนิยายไตรภาค **The Divergent Series** ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้หญิงเช่นกันที่ต้องเผชิญกับโลกอนาคตในสังคมที่ตกอยู่ใต้การปกครองของเผด็จการ ทั้งสองเรื่องเขียนโดยนักเขียนหญิง ต่างมีกลุ่มแฟนที่เหนียวแน่นทั้งในรูปแบบของหนังสือและหนัง

เรื่องราวใน The Divergent Series : Insurgent ผลงานกำกับของ โรเบิร์ต ชเวนเคอร์ ตัดแปลงจากหนังสือของ เวโรนิกา ร็อด คือการติดตามชีวิตตอนต่อไปของ ทริส (เชย์ลีน วูดลีย์) เด็กสาวที่ค้นพบตัวเองเมื่ออายุ 16 ปีว่าเป็น “ไดเวอร์เจนท์” หรือผู้แตกต่างที่ไม่สามารถเข้ากลุ่มหรือมีคุณสมบัติมากกว่าหนึ่งกลุ่มของสังคมในโลกอนาคตของชิคาโกที่แบ่งแยกผู้คนออกเป็นห้ากลุ่มหลักอย่างชัดเจน แม้ในภาคแรกเธอ

เลือกที่จะเข้าฝึกฝนในกลุ่มผู้กล้า (Dauntless) กลุ่มใหญ่ของสังคมคือผู้รักสันติ (Amity) กับ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเหมือนหน่วยงานความมั่นคงของ

สังคมช่วยพิทักษ์สมาชิกคนอื่นในสังคม โดยเป็นทางเลือกที่แตกต่างไปจากพ่อแม่ที่อยู่ในกลุ่มผู้ปกครองหรือผู้เสียสละ (Abnegation) แม้ต่อมาจะทราบว่าแม่ของเธอก็เคยอยู่ในกลุ่มผู้กล้าเช่นกัน

แม้โลก “ดิสโทเปีย” ของชิคาโกจะมีความพยายามจัดระเบียบผู้คนแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจนเพื่อความสงบสุขและความอยู่รอดของทุกคนท่ามกลางทรัพยากรที่มีจำกัด เนื่องจากสภาพสังคมหลังสงครามที่มีอันตรายอยู่รอบด้าน ผู้คนจำเป็นต้องอาศัยอยู่หลังรั้วไฟฟ้า แต่สังคมก็ยังไม่พ้นจากการแก่งแย่งแข่งขันชิงดีชิงเด่นต้องการรวบรวมอำนาจเบ็ดเสร็จโดยไม่สนใจว่าระหว่างทางนั้นจะต้องสูญเสียประชาชนผู้บริสุทธิ์ไปมากน้อยเพียงใดเช่นที่ เจอนีน (เคต วินสเลต) ผู้นำของกลุ่มทรกบฏที่ต้องการเข้ามาบริหารประเทศแทนกลุ่มผู้ปกครอง โดยมีกลุ่มผู้กล้าเป็นมือไม้ในการยึดอำนาจทั้งจากคนที่รักดีกับเธอ และผู้ที่ทำลงไปโดยไม่รู้ตัวเนื่องจากถูกฉีดเซรัมล้างสมอง

ในภาคสองหนังพาเราไปรู้จักกับอีกสองกลุ่มใหญ่ของสังคมคือผู้รักสันติ (Amity) กับผู้รักสันติ (Candor) ทริสพร้อมด้วยไฟร์

PG-13

#Insurgent
TheDivergentSeries.com

MARCH 20

[NTSC-123]

(ซีโอ เจมส์) ที่มีความสนิทสนมกันมากขึ้น, พี่ชายของเธอ เคเล็บ (แอนเซล เอลกอร์ต), ปีเตอร์ (ไมล์ส เทลเลอร์) เพื่อนที่ไม่ค่อยลงรอยกับเธอและ มาร์คัส (เรย์ สเตเฟนสัน) พ่อของโพธิ์เดินทางมาขอลี้ภัยในกลุ่มผู้รักสันติที่มีผู้นำคือ โจฮานนา (อ็อคตาเวีย สเปนเซอร์) หญิงเชื้อสายแอฟริกันอเมริกัน แต่พวกเขายังถูกไล่ล่าจากกลุ่มที่ต้องการยึดอำนาจที่มีขุนศึกคือ อีริค (ไจ คอร์ทนีย์) จนต้องไปเรียกร้องขอความยุติธรรมและเปิดโปงแผนชั่วร้ายของเจอนั้นต่อกลุ่มผู้คุมกฎที่มีหัวหน้าเป็นคนเชื้อสายเอเชีย แจ็ค คัง (แดเนียล แด คิมที่แฟนซีรีส์ Lost ค้นหาค้นเจอ) ขณะที่เจอนั้นเองก็ต้องการตัวทริสเพื่อให้มาเปิดกล่องความลับที่คนซึ่งเป็นไดเวอร์เจนท์เท่านั้นจึงจะเปิดได้ จนไดเวอร์เจนท์หลายคนต้องมาสิ้นชีวิตลงไม่ต่างจากสัตว์ทดลอง

จากเดอะฮังเกอร์เกมส์มาจนถึงเดอะไดเวอร์เจนท์ซีรีส์ เราได้เห็นจิตวิญญาณของมนุษย์ โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวที่ไม่ยอมจำนนต่อความเลวร้าย ความไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรมในสังคม ไม่ไหลไปตามกระแสแห่งธรรมยืนหยัดขึ้นคัดค้านความโหดเหี้ยมของผู้ปกครองที่ไม่เห็นคุณค่าของชีวิตประชาชน มองข้ามหัวชาวบ้านเพราะไม่เห็นว่ามีแม้จะเป็นคนเล็กคนน้อย

ในสังคม ไม่ได้ร่ำรวยเงินทองหรือมีตำแหน่งใหญ่โตแต่ทุกคนก็ล้วนแต่มีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน

แต่สิ่งหนึ่งที่หนังเตือนสตินักแสดงเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อสังคมทั้งหลายว่าถ้าจะเลือกการต่อสู้ด้วยความรุนแรง ไม่เชื่อในสันติวิธี ในท้ายที่สุดแม้เราอาจจะโค่นเผด็จการคนหนึ่งลงไปได้ เราอาจต้องเผชิญกับเผด็จการคนใหม่ที่เลวร้ายกว่าเดิมก็เป็นได้ เช่นในภาคที่สี่ของเดอะฮังเกอร์เกมส์ที่จะได้ดูกันเดือนพ.ย.ปีนี้เราก็จะรู้กันแล้วว่า ประธานาธิบดีคอยน์ (จูเลียนน์ มัวร์) จะแตกต่างกับประธานาธิบดีโนวอย่างไร ส่วนในตอนจบอินเซอร์เจนท์เราได้เห็นแล้วว่า เอฟเวอร์ลีน (นาโอมิ วัตส์) ผู้นำของเหล่าคนไร้กลุ่มที่เป็นความหวังให้ขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศต่อไป แต่เธอกลับเลือกใช้ความรุนแรงกำจัดเจอนั้นทิ้งไป

บทเรียนสอนใจของหนังจึงน่าจะอยู่ที่คำเตือนของโจฮานนาที่บอกกับทริสซึ่งเต็มไปด้วยความเครียดแค้นเจอนั้นเพราะเธอสูญเสียทั้งพ่อและแม่ไปในภาคแรกว่า อย่าให้ความโกรธเกลียดครอบงำจนผูกมัดเราไป และเธอตอกย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องให้อภัยทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น ^๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“คิดถึง”

นานนานที่มีงานพลันได้พบ
คงแข็งแรงแผ้วชราหูตาไว
ด้วยรอยยิ้มป้ามีโมTRIเรน
ภาพความหลังยังซึ้งถึงเรื่องราว
เพลินหยอกล้อเล่นกันพลันสนุก
แต่ละครั้งพบกันวันรวมตัว
ปีที่นานมากมายไม่เห็นหน้า
หาโอกาสเดินทางไปหาเธอ

ด้วยเคารพอภิวาทญาติผู้ใหญ่
ยังจำได้แม่นยามาตามข่าวคราว
ที่ช่วยเน้นครั้งก่อนตอนยังสาว
ทุกครั้งคราวสุขสันต์วันครอบครัว
มีความสุขสดใสไม่ปวดหัว
ไม่เคยกลัวคุณป้าอยากมาเจอ
ยังนึกถึงคณิงหาป้าเสมอ
อยากพบเจอคุณป้าผู้อารีย์

จากชีวิตจริง “ลุงกังฟู... อากงกระบอง... อาม่ารีบปิ่น”

วันนี้ผมขอเล่าเรื่องจริงจากชุมชนแห่งหนึ่งในประเทศของเรา ตั้งความหวังว่าจะเชื่อมหัวใจของผู้คนผ่านเรื่องราวชีวิตจริงทั้ง 3 เรื่องนี้ จะช่วยให้เราได้ค้นพบความหมาย คุณค่า และแรงบันดาลใจของการมีชีวิตอยู่ของพวกเราทุกคน และเพื่อเราจะได้แบ่งปันเรื่องราวชีวิตของเรา แก่กันและกัน จุดประกายความหวัง เพิ่มพลังเสริมศรัทธาในการมีชีวิตอยู่เพื่อตนเอง เพื่อคนอื่น เพื่อชุมชน และสังคม

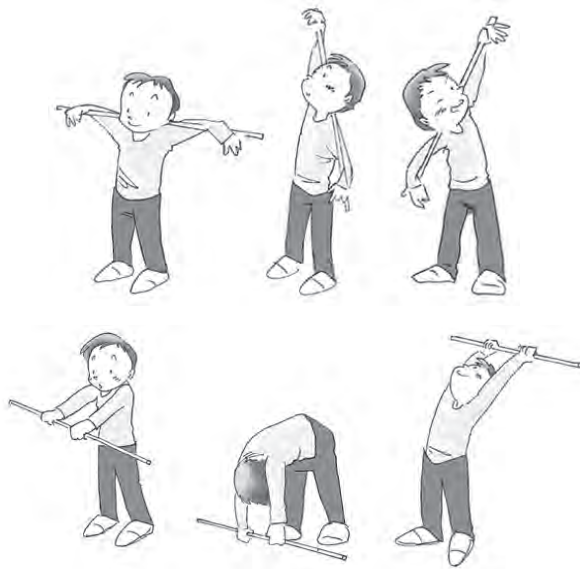

เรื่องราวอันกรรพล้งของ “ลุงกังฟู”

ลุงคนหนึ่งสอนกังฟูในสวนสาธารณะแห่งหนึ่งในตอนเช้าของทุกวัน แม้วัยล่วงเลยกว่า 70 ปี แต่ลุงยังแข็งแรงและสอนให้ทุกคนที่สนใจอย่างมีชีวิตชีวาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ...

เด็ก คนหนุ่มสาว ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสเป็นร้อยๆ คนที่เรียนกับลุงก็ฝึกกังฟูด้วยความตั้งใจอย่างน่าประหลาดใจ... เพราะอะไรหรือครับ? เพราะทุกคนที่ฝึกกังฟูกับลุงได้ยินเรื่องราวชีวิตของลุง... เป็นเรื่องราวชีวิตที่ทำให้หัวใจของพวกเขาถูกสะกดให้หยุดนิ่ง...

ลุงกังฟูมาเรียนและฝึกกังฟูก็เพราะหลานชายของลุงอยากเรียนกังฟู แต่ไม่มีใครเป็นเพื่อนเรียน ลุงก็เลยมาเรียนเป็นเพื่อนหลานชาย... ทั้งสองไปเรียนด้วยกันทุกวันๆ... จนกระทั่งวันหนึ่ง ลุงก็พบกับเรื่องราวสะเทือนใจ เพราะหลานลุงป่วยเป็นโรคปอด...และเสียชีวิตในเวลาต่อมา... ก่อนหลานของลุงกังฟูจะเสียชีวิต หลานบอกลุงว่าให้ลุงฝึกกังฟูต่อไปเพื่อสุขภาพของลุง หลานเป็นห่วงลุงมาก หลานไม่มีโอกาสมีชีวิตอยู่เท่าลุง ลุงอย่าได้เสียใจเลย เพราะหลานตายตอนอายุ 13 ปีเพื่อต่ออายุให้ลุง... เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ลุงเผยแพร่กังฟูให้คนอื่นต่อไป...

ชีวิตจริงสุดทึ่งของ “อากงกระบอง”

อากงกระบองอายุ 72 ปีเป็นอีกคนหนึ่ง ที่สอนกระบองให้เด็ก หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส ในชุมชนทุกเช้า... ทุกคนที่ฝึกกระบองกับอากง ก็ฝึกอย่างกระตือรือร้นและมีพลังเป็นอย่างมาก ...เพราะพวกเขาฟังกับเรื่องราวชีวิตของอากง กระบองที่ไม่อาจลืมได้เลย...

อากงกระบองเข้ามาเรียนกระบองเพื่อออกกำลังกายตั้งแต่ยังหนุ่ม ด้วยเหตุจูงใจที่ว่า อากงชอบอาจารย์กระบอง อาจารย์หล่อ หุ่นดี เท่... อากงกระบองชอบผู้ชายนั่นเอง...เมื่ออากงกระบองมาเรียน อากงเห็นคนที่มาเรียนด้วยคนหนึ่งท่าทางอ่อนแอ ขี้โรค ก็เลยไปยืนข้างๆ รู้สึกเห็นใจ เลยช่วยดูแล และกลายมาเป็นเพื่อนกัน.... ต่อมาเพื่อนคนนี้หายไปไม่มาเรียนทราบภายหลังว่าไปช่วยแม่ทำสวนยาง ...อากงรู้สึกคิดถึงเพื่อนคนนี้เป็นอย่างมาก หายไป 2-3 วัน อากงก็กระวนกระวายใจ รู้สึกเป็นห่วงเป็นใย พอเพื่อนกลับมา ก็รู้สึกดีใจมาก ... หลังจากนั้น 7 เดือน อากงรู้ตัวว่าความสนใจที่เคยพุ่งไปหาอาจารย์ที่สอนกระบอง กลายเป็น

พุ่งมาสนใจที่เพื่อนคนนี้แทน... อยากเจอ อยากพูดคุย อยากอยู่ใกล้ๆ อยากช่วยเหลือ... จากที่อยากให้อาจารย์มาปกป้องอากง...กลายเป็นว่าอากงอยากปกป้องเพื่อนคนนี้ ... อากงรักเพื่อนคนนี้เข้าอย่างถอนตัวไม่ขึ้นแล้ว... และเพื่อนคนนี้ก็เพื่อนหญิงสาวไม่ใช่ชายหนุ่ม... อากงขอความรัก จนที่สุดแต่งงาน มีลูก อยู่ด้วยกันและสอนกระบองจนปัจจุบัน.....

เรื่องราวอันเหลือเชื่อของ “อาม่าริบบิ้น”

อาม่าริบบิ้นวัย 70 ปีสอนการออกกำลังกายด้วยการรำริบบิ้นอย่างคล่องแคล่ว เด็กวัยรุ่น หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสติดใจฝึกรำริบบิ้นกับอาม่าอย่างตั้งอกตั้งใจ... ทั้งสนุก สวยงาม ได้ออกกำลังกายด้วย... ยิ่งได้รู้เรื่องราวของอาม่าว่าอาม่าเคยเป็นอัมพฤกษ์...เป็นหนักถึงขั้นร่างกายหมดสภาพ ไม่มีแรงไปข้างหนึ่ง พอยกแขนได้ข้างหนึ่งเท่านั้น...ต้องไปทำกายภาพบำบัด แต่อาการไม่ค่อยดีขึ้นสักเท่าไรนัก

จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่อาม่าฝึกกายภาพบำบัดตามปกติ... และมองเห็นหลานเล่นริบบิ้น... หลานบอกอาม่าว่าลองเล่นแบบหลานดูไหม... เบาดี และสวยด้วย... อาม่าเลยลองจับริบบิ้น แล้วรู้สึกโอเค ตอนแรกอาม่าก็สับตไปมาด้วยตัวเอง แต่เคลื่อนไหวลำบาก ทำไม่ค่อยได้ ก็ค่อยๆทำไปๆ... ลูกอาม่าก็เลยเข้าไป

ดูคลิปในอินเทอร์เน็ต เห็นคลิปรีบบิ้นยิมนาสติก สวยงามอย่างมาก...

ไม่นานหลังจากนั้น หลานของอาม่าเข้า กลุ่มสมาคมออกกำลังกาย... หลานก็เรียนรำ รีบบิ้นแล้วมาสอนอาม่า... จนในที่สุด อาม่า ใช้เวลาฝึกอยู่ 2 ปีจนเคลื่อนไหวร่างกายได้... ฝึกรีบบิ้นออกกำลังกายจนหายจากอัมพฤกษ์ ร่างกายคืนสู่สภาพปรกติอย่างไม่น่าเชื่อ...

อาม่าเข้าสมาคมออกกำลังกาย เจอเพื่อน ฝึกรีบบิ้นจนเดินได้เป็นปรกติ... อาม่าบอกว่า ถ้าไม่ได้รีบบิ้น ก็คงไม่หาย ...พอมรีบบิ้นก็ อยากเห็นสายรีบบิ้นสะบัดสวยๆ เป็นวง... เกิด แรงกายใจอยากทำ... ตอนแรกรีบบิ้นเส้นเล็ก ต่อมารีบบิ้นเส้นใหญ่เพื่อให้เป็นรูปเป็นร่างได้... ทำมาเรื่อยๆ เหมือนรีบบิ้นเป็นหมอของอาม่า เป็นหมอที่ไม่มีชีวิต แต่มารักษาอาม่าได้...รีบบิ้น มีสีต่างๆ ให้เลือกเล่นได้ว่าตอนไหนอยากเล่น สีไหน... ต่อมาก็มีท่าทางที่พัฒนามาจากท่าร้ายรำ ของจีนมีการเคลื่อนไหวขา เคลื่อนมือ ฝึก ลมหายใจให้สัมพันธ์กัน...อาม่าสืบทอดจาก อาจารย์รำรีบบิ้นที่เสียชีวิตไปก่อนหน้านี้แล้ว

ท่านผู้อ่านได้อ่านเรื่องราวชีวิตจริงของ ลุงกัฟุ อาภรณ์ระบอง และอาม่ารีบบิ้น แล้ว ท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง และท่านประทับใจอย่างไรบ้างครับ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สร้างแรงบันดาลใจด้วยเรื่องราวแห่งชีวิต

ท่านผู้อ่านที่รัก... เมื่อผมได้รับฟัง รับรู้

เรื่องราวชีวิตของทั้ง 3 ท่านด้วยส่วนลึกของหัวใจ แล้ว... ผมรู้สึกซาบซึ้งใจ ทั้ง และมีแรงบันดาลใจ เป็นอย่างมาก...

ครับ... ทุกชีวิตมีที่มา มีเรื่องราว...เราฟัง เขาเราถึงรู้...เราไม่ฟังเขา เราก็ไม่รู้... เหมือน เป็นนิทานชีวิต...เป็นตำนานของชีวิต... แต่เป็น ยิ่งกว่านั้น เพราะเป็นชีวิตจริง... เป็นเรื่องราวที่ หล่อหลอมชีวิตของผู้คนขึ้นมา..พอเราได้ฟัง ชีวิตคนอื่นแล้วทำให้อดย้อนมองชีวิตของเรา ไม่ได้.... ผมเชื่อว่า เราทุกคนมีเรื่องราวที่เป็น แรงบันดาลใจให้คนอื่นได้ด้วยเช่นกัน... ถ้าเรา จะลองแบ่งปันกับคนรอบข้างสัก 1 เรื่อง เรา จะแบ่งปันเรื่องอะไร และเราอยากบอกคน รอบข้างอย่างไรบ้างครับ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

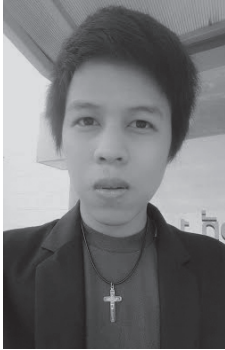
ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านมีความสุขกับการ แบ่งปันเรื่องราวชีวิต ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระ อวยพรท่านและทุกคนในครอบครัวของท่านเป็นพิเศษนะครับ ☺

1) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารด้วยหัวใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

2) สนใจทราบรายละเอียดการฝึกอบรม สร้างแรงบันดาลใจด้วยเรื่องราวชีวิต ติดต่อได้ที่ นริศ มณีขาว Email: riscarefor@gmail.com Line ID : narislove

ยอห์นอัครสาวก อิทธิ ทรงเสี่ยงชัย

ประธานผู้ประสานงานเยาวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

สวัสดีครับเพื่อน ๆ เยาวชน ผมรู้สึกดีใจมาก ที่มีโอกาสมาแบ่งปันสิ่งดี ๆ ให้กับเพื่อน ๆ เยาวชนในอุดมสถานต์นี้ครับ ผมยอห์น อัครสาวก อิทธิ ทรงเสี่ยงชัย เป็นสัตบุรุษวัดอัครเทวดาราฟาแอล (ปากน้ำ) เกิดวันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1989 ที่อยู่ปัจจุบัน 2 ซ.18 ราฟาแอล 5 ถ.ท้ายบ้าน ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270 ปัจจุบันทำงาน อิสระ (ติวเตอร์)

แรงบันดาลใจที่ทำให้ผมอุทิศตนเพื่องานอภิบาลเด็กในวัดปากน้ำ และในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ นี้ คือ รุ่นพี่เยาวชนตัวอย่างครับ ต้องบอกก่อนว่าการที่ตัวผมได้เข้ามาช่วยเหลืองานทางด้านนี้ เพราะผมรักที่จะทำและพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อสิ่งที่สวยงามครับ นั่นคือ “รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ” ของบรรดาเยาวชน เพราะผมเชื่อว่ารอยยิ้มและเสียงหัวเราะเหล่านั้นจะเป็นแรงและกำลังใจในการทำหน้าที่ที่ผมรักต่อไป ขอขอบคุณสำหรับแบบอย่างที่ดีของบรรดาพี่ๆ เยาวชนในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่วางแบบอย่างไว้ให้ผมในการใช้ชีวิตเพื่อการแบ่งปันความสุขเล็กๆ นี้ เพื่อบรรดาเด็กๆ และเยาวชนครับ

กิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยตรง ก็จะเป็นพวกโครงการต่างๆ ของภายในวัดและเขต 1 รวมไปถึงของอัครสังฆมณฑลฯ ด้วยครับ ตัวอย่างเช่น โครงการจัดงานวันคริสต์มาส (วัด) โครงการอบรมเด็กช่วยพิธีกรรม (เขต 1) โครงการเสียงภาวนา (อัครสังฆมณฑล) แต่

กิจกรรมที่ผมทำเป็นสม่ำเสมอ นั่นคือ การสวดภาวนา และอ่านบทอ่านทุกๆ วันเสาร์ครับ

สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนมีความเชื่อต่อพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ผมมองว่าเยาวชนคาทอลิกมีความพิเศษอย่างหนึ่งครับ เมื่อพวกเขามารวมกัน มันจะเกิดพลังความรักที่เรามีให้แก่กันกระจายออกมา เป็นเหมือนพระพรที่โปรยสาดลงมายังพวกเราทุกๆ คน นั่นคือในทุกๆ กิจกรรมของเยาวชนที่จัดขึ้นเพื่อพวกเขาจะทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับความรักของพระเป็นเจ้ามากขึ้น ได้เรียนรู้จักกับชีวิตแบบอย่างของพระองค์ที่ทรงวางแนวทางไว้ให้พวกเราเยาวชน และนี่ก็คือแรงผลักดันที่เราจะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนได้มีความเชื่อต่อพระเจ้ามากยิ่งขึ้นครับ

ในกิจกรรมของเยาวชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เราเน้นย้ำในเรื่องของการภาวนาในทุกๆ โครงการซึ่งนั่นเป็นจิตตารมณ์ของจิตตานิการของเรา (คุณพ่อพรชัย แก้วแหวน) ทำให้ผมตระหนักอยู่เสมอว่าการภาวนาจะทำให้เราเข้าถึง

พระเป็นเจ้าได้ไม่มากนักน้อย และเป็นการส่งเสริม การภาวนาเพื่อเสริมสร้างกำลังใจจิตวิญญาณให้ กับเยาวชนอีกด้วย ในปีนี้ทางอัครสังฆมณฑล ได้จัดให้มีโครงการภาวนาเทเซ่ เพื่อให้เยาวชน ได้เรียนรู้จักกับการภาวนาในแบบเทเซ่ และ ส่งเสริมการภาวนาให้กับน้องๆ อีกด้วย ผมก็จะ นำประสบการณ์นี้มาแบ่งปันให้กับน้องๆ และ ส่งเสริมให้เยาวชนมีจิตใจรักการภาวนามากขึ้น ในทุกๆ วันของชีวิตครับ

จากการทำงานเยาวชน ส่งเสริมให้ผม ค้นพบกระแสเรียกของตนเอง ตัวผมเองได้ พบว่าพระเป็นเจ้าทรงเลือกให้ผมมาแบ่งปัน รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะให้กับบรรดาเยาวชน

ในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ครับ แบ่งปันช่วง เวลาดีๆ ร่วมกัน มอบความรักและสันติสุขให้แก กันและกันครับ และผมยังเชื่ออีกว่าพระเป็นเจ้า จะไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่พระองค์ทรงเลือกให้ติดตาม พระองค์แน่นอนครับ

สุดท้ายนี้ผมขอฝากอะไรเล็กน้อยถึงเพื่อน ๆ เยาวชน ขอให้เยาวชนคาทอลิกมีความเชื่อที่ มั่นคงต่อพระเป็นเจ้า ในการทำหน้าที่เป็นเด็กๆ ที่มีความสดใส ร่าเริง และพร้อมที่จะประกาศ พระวาจาของพระเป็นเจ้าผ่านทางตัวเราเอง ไปยัง บุคคลรอบข้างเรา เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้รับ ความสุขที่บรรดาเยาวชนอย่างพวกเราจะส่งต่อ ออกไปด้วยความรัก รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ

ขอบคุณครับ...

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66[0]2-424-6150, +66[0]2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์: 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

พื้น **STONHARD** สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
- ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวทึบหรือมันวาวเพื่อกันลื่น

949 Supplies Co., Ltd.

184/7 Forum Tower 10th Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: office @949supplies.com www.949supplies.com

คิดถึงบทเพลงสวดที่ 103

- พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความอ่อนหวาน และเมตตาสงสาร ทรงกรุณา และอุดมด้วยความรักมั่นคง
- ฟาสรรรค์สูงกว่าแผ่นดินเพียงใด ความรักของพระองค์ต่อเราก็นิ่งใหญ่เพียงนั้น ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ก็ทรงยกบาปไปไกลจากเราเท่านั้น บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเจ้าก็ทรงสงสารผู้ยาเกรงพระองค์ฉันนั้น
- พระเจ้าประทาน “ปีศาจดีลิตี” แห่งความเมตตา ผ่านมาทางพระสันตะปาปาฟรังซิส เพื่อเราจะได้นำถึงการอภัยบาปและยกโทษ โดยเข้าไปรับพระคุณการุณย์บริบูรณ์
- เมื่อสำนึกแล้วจะได้ออกไปทำกิจการงานเมตตา เป็นรูปธรรมให้โลกได้ประจักษ์ ในพระเมตตาของพระเจ้า
- วันเวลาของมนุษย์เป็นเหมือนต้นหญ้า เชารุ่งเรืองเหมือนดอกไม้ในทุ่ง เมื่อลมพัดผ่านมาก็อันตรธานหายไป ไม่เหลือสิ่งใดให้เห็นอีกเลย แต่ความรักมั่นคงของพระเจ้า ต่อผู้ยาเกรงพระองค์ดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์
- พระเจ้าทรงทำให้วันวัยของข้าพเจ้า กลับคืนมาใหม่ดุจวัยนกอินทรี

24 เมษายน 2015

คำ : เขียนจากบทเพลงสวดที่ 103 เท่าที่จำได้

ภาพ : จากเว็บไซต์ของสปาซิอานี)

สโมสรอดมศานต์

พี่ป๋องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.สุวิธรา มีตรประยูร (จีจี้)
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
กรุงเทพฯ

2 ด.ญ.ศรัจรียา แซ่เอื้อ
มูลนิธิพรสวรรค์ จ.เชียงใหม่

3 ด.ช.ธนวัฒน์ ยาง
มูลนิธิพรสวรรค์ จ.เชียงใหม่

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : ยิ้มของน้องอวกัส & น้องอวกาน
ผู้ส่ง : ตี.ร. สาวกธร

ชื่อภาพ : น้องเบลล์สู้ๆ
ผู้ส่ง : เด็กสามพราน

พระอัครสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์

ประมุขอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง เป็นประธานในพิธีบูชาขอบพระคุณ
ถวายอาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล ท่าแร่ และฉลอง 130 ปี แห่งความเชื่อของชุมชนท่าแร่
พร้อมด้วยพระอัครสังฆราชพอล ชาง อิน-นัม เอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย
และพระสังฆราชเยอแซฟ ลือชัย ราชวัสัย ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี วันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 2015

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านผู้จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
ตรงเวลา ตราบที่โลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluyai Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

SARASAS

AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

สารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

สารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์

สารสาสน์วิเทศธนบุรี

สารสาสน์ธนบุรี

สารสาสน์วิเทศกาญจนบุรี

สารสาสน์วิเทศนครปฐม

สารสาสน์วิเทศหนองแขม

สารสาสน์วิเทศบางบอน

สารสาสน์วิเทศบ้านแพ้ว

สารสาสน์วิเทศพระราม 2

สารสาสน์สุขสวัสดิ์

สารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์

สารสาสน์วิเทศศึกษา

สารสาสน์สมุทรสาคร

สารสาสน์วิเทศสมุทรสงคราม

สารสาสน์วิเทศเพชรบุรี

สารสาสน์วิเทศเชียงใหม่

สารสาสน์วิเทศล้านนา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา 2

สารสาสน์วิเทศคลองหลวง

สารสาสน์วิเทศรังสิต

สารสาสน์วิเทศสายไหม

สารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

สารสาสน์วิเทศมีนบุรี

สารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

สารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์กนกอนุสรณ์

สารสาสน์เอกตรา

วรมงคล

สารสาสน์พิทยา

สารสาสน์พัฒนา

สารสาสน์วิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...

จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2015

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ (ยิ้มๆ) ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณต์ คอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชม มา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ จูเนียร์โฟโต้ โครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2015” เข้ามาร่วมสนุกกัน เยอะนะครับ

เมื่อส่งภาพไปร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ ตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมาก ๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคณต์ ชั้น 8 ซอยนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับ... น้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิก สโมสรอุดมคณต์ที่น่ารักทุกคน คงต้องบอกว่า เราผ่านช่วงเวลาของความร้อน และแสงแดด กันมาอย่างหนักหน่วง...

พี่ป๋องดีใจที่เห็นว่ายังมีหลายๆ คน หลายๆ องค์กร หลายๆ บริษัท ที่ยังส่งเสริมและสนับสนุน “การปลูกป่า การปลูกต้นไม้” ...ไม่ว่าจะปลูกต้นเล็กหรือต้นใหญ่ เราต้องช่วยกันจริงๆ จังๆ แล้วนะครับ ...เพราะพี่รู้สึกได้ว่า สภาพแวดล้อมและโดยเฉพาะเรื่องของอากาศ (ความร้อน) และแสงแดด เดี่ยวนี้ความร้อน และแสงแดดมันทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัด ...เราต้องทุกคนต้องหันมา “ปลูกต้นไม้” ยิ่งปลูกมากๆ ยิ่งดีครับผม

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคณต์... “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับไปหา พี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ ได้เลย “ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน” ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องกานต์ธิดา มาเยอะ น้องอานันติ สิทธิ น้องวิภาดา อนันต์วิไล น้องจิตรลดา มาเยอะ
น้องสรเสรีญ บัวสิงห์ น้องจูเนียร์ ชัยวิเชียร น้องสมชาย ทองกว้าง น้องจันทราทิพย์ ก้องสมุทร

เก็บมาเล่าเอามาฝาก

วันสมโภชพระจิตเจ้า

วันสมโภชพระจิตเจ้า (Pentecost มาจากคำกรีก pentekoste แปลว่า “วันที่ห้าสิบ”) สมโภชตรงกับวันที่ 50 หลังจากวันปัสกา เป็นวันสมโภชที่สรุปเทศกาลปัสกา พร้อมทั้งพระคุณพระจิต เป็นวันสุดยอดของพระธรรมล้ำลึก

บรรดาอัครสาวกอยู่ด้วยกันกับพระนางมารีย์ในห้องชั้นบน เมื่อพวกท่านเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้า ผู้เสด็จมาเหนือพวกเขา โดยมีลมพัดแรงกล้าและลิ้นไฟที่แยกไปอยู่เหนือศีรษะของพวกเขาแต่ละคน (กจ 2:1-3) พวกเขาประกาศเผยแผ่ความรักของพระเจ้า ตามพันธกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบแก่พวกเขา

วันสมโภชพระจิตเจ้าจึงเป็นวันสถาปนาพระศาสนจักร เป็นวันเกิดอย่างแท้จริงโดยอาศัยบรรดาอัครสาวกประกาศกิจการอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (กจ 2:11)

นกพิราบ

นกพิราบ (Dove) ในงานศิลปะยุคโบราณและคริสต์ศิลป์ นกพิราบเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์และสันติภาพ ในเรื่องน้ำท่วมโลก นกพิราบที่เฝ้าหว่านเมล็ดข้าวได้กลับมาที่เรือพร้อมกิ่งมะกอกเทศ แสดงให้เห็นว่าระดับน้ำลดแล้ว และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงหายกริ้วโกรธมนุษย์ (ปฐมก 8)

พระธรรมบัญญัติของโมเสสถือว่านกพิราบเป็นสัตว์บริสุทธิ์ จึงใช้เป็นเครื่องพลีกรรมเมื่อมีเด็กเกิดใหม่ในครอบครัว ในรูป “การถวายพระกุมารในพระวิหาร” โยเซฟมักหิ้วตะกร้าใส่ นกพิราบขาวสองตัว และเมื่อถึงเวลาทำพิธีชำระร่างกายให้บริสุทธิ์ตามพระธรรมบัญญัติของโมเสส พวกเขา ก็พาพระองค์ไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อถวายแด่พระเจ้าเป็นเจ้า และถวายของบูชาตามที่พระธรรมบัญญัติว่าไว้ ซึ่งมี นกเขาคู่หนึ่งหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว (ลูกา 2:22-24) และเนื่องจากนกพิราบเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ บางครั้งจึงปรากฏอยู่บนยอดแท่นไม้ของโยเซฟ เพื่อแสดงให้เห็นว่าท่านได้รับเลือกให้เป็นบิดาเลี้ยง และภักดีของพระนางมารีย์ผู้บริสุทธิ์

การใช้นกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า เป็นการใช้นกพิราบในเชิงสัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุดของคริสต์ศิลป์ สัญลักษณ์นี้ปรากฏครั้งแรกตอนที่พระคริสต์ทรงรับพิธีล้างจากยอห์น บัพติสม์ “ข้าพเจ้าเห็นพระจิตเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนนกพิราบ และทรงอยู่เหนือพระองค์...” (ยอห์น 1:32)

นกพิราบเจ็ดตัวใช้แทน พระคุณของพระจิตเจ้าเจ็ดประการ โดยมีที่มาจากคำพยากรณ์ใน หนังสืออิสยาห์ 11:1-2 ว่า “หน่อหนึ่งจะแตกออกจากตอของเจสซี กิ่งหนึ่งจะออกขึ้นจากรากของเขา พระจิตของพระยาห์เวห์จะพำนักอยู่เหนือเขา...”

นกพิราบมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักบุญหลายท่าน นกพิราบใช้เป็นเครื่องหมายของนักบุญเบเนดิกต์ เพราะท่านเห็นวิญญานของน้องสาวคือนักบุญสกอลาสติกาบินขึ้นสวรรค์ในรูปของนกพิราบ และนกพิราบยังเป็นเครื่องหมายของนักบุญเกรกอรีผู้ยิ่งใหญ่ เพราะพระจิตเจ้ามาประทับอยู่ที่ไหล่ของท่าน ขณะเขียนหนังสือ **๕**

รักพระคัมภีร์

ขอพระเจ้าช่วย

น้องๆ ทราบไหม่ว่าทำไมโกลิอัทจึงต้องการให้มีคนออกไปสู้รบกับเขา เขากล่าวว่าถ้าเขาชนะ ชาวอิสราเอลจะกลายเป็นทาสรับใช้ของชาวฟิลิสเตีย แต่ถ้ามีคนที่สามารถเอาชนะเขาได้ ชาวฟิลิสเตียจะเป็นทาสรับใช้ชาวอิสราเอล ซึ่งหมายความว่าต้องเป็นการต่อสู้ที่สำคัญ และไม่มีใครต้องการต่อสู้กับโกลิอัท... แต่มีผู้หนึ่งที่ออกมาบอกว่า เขาพร้อมจะต่อสู้ เพราะพระเจ้าทรงช่วยเขา เขาคือ ดาวิด เด็กชายผู้กล้าหาญ น้องๆ ทราบไหม่ว่าเขาใช้อะไรเป็นอาวุธ...ดาวิดหยิบไม้เท้ามาถือไว้ และเก็บก้อนหินเกลี้ยงๆ ห้าก้อนจากท้องห้วยใส่ย่าม เขาถือสลิง เดินเข้าไปหาโกลิอัท กล่าวว่า “ท่านถือดาบ หอก และแหลนมาสู้กับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ามาสู้กับท่าน เดชะพระนามพระยาห์เวห์จอมจักรวาล

พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอลที่ท่านดูหมิ่น...” แล้วดาวิดจึงหยิบหินขึ้นมาก่อนหนึ่งใส่สลิงเหวี่ยงไปถูกหน้าผากของโกลิอัท เขาล้มหน้าคว่ำลงกับพื้นดิน...

ดาวิดเอาชนะโกลิอัทได้เพราะเขาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เขาทราบว่าเขาต่อสู้เพื่อประชาชนของเขา และเขามีความเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขา และพระเจ้าก็ทรงช่วยเขาจริงๆ ดังนั้นเมื่อน้องๆ ต้องการกระทำการบางอย่างที่ยากๆ จงขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า และน้องๆ จะกลายเป็นนักช่วยภัย (ชาตาน) ได้ด้วยเช่นเดียวกัน โดยอาศัยพระหัตถ์ของพระเจ้า ครับ

อ่าน 1ซามูเอล 17:38-49

การ์ตูน...คนดี

“...บางครั้งก็ต้อง
แกล้งโง่บ้าง”
(...sometimes
look foolish)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโมกซ์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

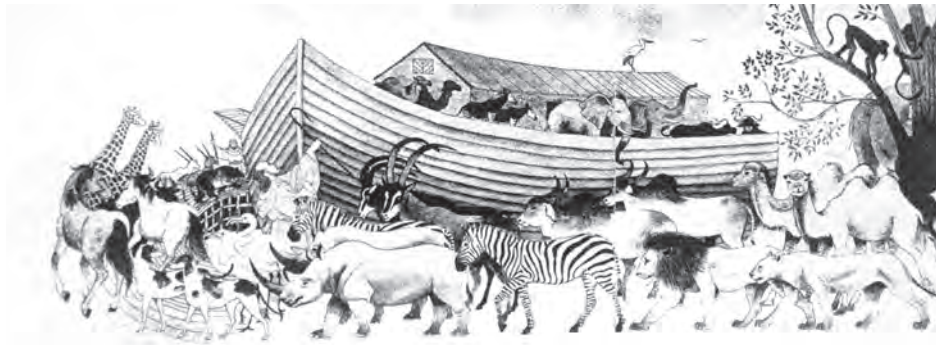
ประชากรสัตว์โลก

เมื่อองค์การสหประชาชาติหรือยูเอ็น ประกาศให้วันที่ 31 ตุลาคม 2554 เป็นวันที่ ประชากรโลกครบ 7,000 ล้านคน ...เด็กชาย Pyotr จากประเทศรัสเซีย เขาเกิดในเวลาเที่ยงคืน สองนาทีก่อน (ถือเป็นประชากรคนล่าสุด ณ วัน/เวลานั้น) ...แล้วถ้าเป็น “สัตว์โลก” ละ เขามีวิธีการ นับจำนวนกันอย่างไร?...ครับ

การนับประชากรสัตว์โลกเป็นหนึ่งใน ระบบชีววิทยาที่ยากที่สุด เพราะสัตว์ไม่เหมือน มนุษย์ที่สามารถติดต่อสื่อสาร มารายงานตัว หรือมารายงานผู้อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้นได้

อีกวิธีหนึ่งที่นิยมปฏิบัติคือ การจับได้ แล้วทำเครื่องหมายไว้ การจับลักษณะนี้เพื่อบันทึกจำนวนที่แน่นอนในพื้นที่แห่งหนึ่งซึ่งสัตว์นั้นๆ อาศัยอยู่

ส่วนสัตว์ที่ดักจับไม่ได้ อย่างเช่น นกต่างๆ ฉะนั้นนักชีววิทยาจะใช้ระบบแบ่งพื้นที่เขตป่า เพื่อบันทึกจำนวนนกแต่ละชนิดที่เดินผ่าน ด้วยการใช้ตามองทั้งซ้ายและขวา แต่ละคนจะนับ นกที่มองเห็นในระยะจำกัดที่อยู่รอบด้านตัวของ พวกเขาเอง ดังนั้นคนสองคนจะไม่นับนกที่ซ้ำซ้อนกัน และผลที่ได้จะวัดเป็นผลเฉลี่ย

นักวิทยาศาสตร์ใช้วิธีต่างๆ หลากหลายในการนับจำนวนอย่างเช่น นับตามสายพันธุ์ ขนาด พฤติกรรม และที่อยู่อาศัย ซึ่งวิธีสุดท้ายได้ผลที่แน่นอนกว่าวิธีอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น การนับจำนวนของเบ็ด ห่าน ช้าง ละมั่ง กวาง เสือ นับด้วยการนั่งบนเฮลิคอปเตอร์และนับไปที่ละตัว หรือไม่ก็ถ่ายภาพนับจำนวน แต่วิธีนี้ใช้กับสัตว์ขนาดเล็กไม่ได้ เพราะมองจากอากาศไม่เห็น หรือบางทีพวกสัตว์มันอาจมีการพรางตัวด้วยสี หรือขนของพวกมัน วิธีที่ดีที่สุดคือ การจับมานับ ที่ละตัวจนไม่มีให้จับ

ทั้งหมดนี้เป็นวิธีที่แตกต่างกันเท่าที่นักวิทยาศาสตร์จะพยายามสรรหามาได้ เพื่อรวบรวมสัตว์แต่ละสายพันธุ์ ที่อยู่เป็นกลุ่มก้อน และเป็นพื้นที่ที่มีอาหารพอเพียงจะเลี้ยงชีวิตของพวกมันไว้

...พระคัมภีร์ ในหนังสือปฐมกาล บทที่ 7 ...พระเจ้าเป็นเจ้าบอกให้โนอาห์ นำสัตว์ต่างๆ เข้าไปในเรือของเขาก่อนที่จะเกิดน้ำวนาสา (น้ำท่วมโลก) นื่องๆ คิดว่า โนอาห์จับสัตว์ชนิดใด ขึ้นเรือเป็นชนิดแรก ...คำตอบของน้องคนไหน “โดนใจ” ... พี่ป๋อง มีรางวัลให้ครับผม 🍀

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องชัญชিকা อาชชอการ (ควีน) **3229

เกิด : 7 พฤศจิกายน 2544

การศึกษา : โรงเรียนดาราสมุทร ภูเก็ต

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะสนุกและใช้ความคิด

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยใจบริสุทธิ์ และช่วยเหลือจากใจไม่ใช่หน้าที่

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง เข้ากับเพื่อนง่าย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ ฟังเพลง

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ

ความสามารถพิเศษ : -

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นหญิงทั้ง 2 คน และเป็นคนที่ 2

*น้องอนุสร อนุศักดิ์ (เมย์) *3230*

เกิด : 1 พฤษภาคม 2543

การศึกษา : โรงเรียนดาราสมุทร ภูเก็ต

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาที่ถนัด

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะอยากช่วยคนที่ป่วย

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส ยิ้มง่าย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ถ่ายรูป เล่นกับเพื่อน

กีฬาที่ชอบ : บาสเก็ตบอล

อาหารที่ชอบ : ชอบทานปลา

ความสามารถพิเศษ : เล่นอูคูเลเล่ (ukulele) ได้

อื่นๆ : เป็นลูกคนเดียวของคุณพ่อ-คุณแม่

ชานากับบนก

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน เปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? ขยันตั้งใจเรียนกันด้วยนะคะ ฉบับนี้ พี่อ้อยมีนิทานมาฝากเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ชานากับบนก” เรื่องมีอยู่ว่า

มีชานาคนหนึ่ง เขาสังเกตเห็นว่ามีนก มาทำรังอยู่บนหลังคาบ้านของเขา เขาก็เลยคอย ดูและไม่ให้นกตกลงมาจากหลังคา ไม่นานนก ลูกนกก็ออกจากไข่และฟักออกมาเป็นลูกนก มีจำนวน 3 ตัว แล้วลูกนกตัวหนึ่งก็ตกลงมาจากหลังคา แต่ชานาผ่านมาพอดี เลยรับไว้ได้ ลูกนกจึงไม่เป็นอะไร

ชานาจึงได้สร้างบ้านเล็กๆ ไว้ให้นกอยู่ในสวนของเขา เพื่อจะได้ปลอดภัย ด้วยความที่ นกชายซึ่งในบุญคุณของชานาที่ได้ให้การดูแล แม่และลูกนกต่างก็พากันออกไปคาบสิ่งต่างๆ มาวางไว้บนโต๊ะในห้องของชานาเสมอๆ เช่น บางทีก็คาบสมุนไพรหน้าตาแปลกๆ ที่ขาย ได้ราคาแพงๆ มาให้ บางทีมันพวกมันก็คาบ สิ่งของที่ทานได้มาให้

ชานาก็คอยดูแลนกและลูกๆ ของมันมา โดยตลอด จนวันหนึ่ง นกได้เริ่มคาบก้อนหินที่สวยงามมากกลับมาให้ชานา เมื่อชานาเห็นเขาก็นำ เอาหินนั้นไปในเมืองเพื่อที่จะสอบถามว่ามันพอ จะมีราคาบ้างไหม ปรากฏว่าเป็นหินหายากและมีราคาแพง ชานาดีใจมาก และหลังจากวันนั้น เป็นต้นมา พวกนกก็ได้คาบก้อนหินสวยๆ เหล่านี้มาให้ชานาเรื่อยๆ และชานาได้นำหินไปขาย และมีฐานะร่ำรวยขึ้น ชานาก็ดูแลพวกนกอย่างดี และสร้างรังให้มันอยู่อย่างปลอดภัย และจัดหาแบ่งอาหารให้พวกมันกินอย่างสม่ำเสมอ

เพื่อนบ้านของชานาสังเกตเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงด้านฐานะของชานาคนนี้ และพวกเขารู้สึกอิจฉาเป็นอันมาก เขาไม่รู้ว่าทำไม

อยู่ดีๆ ชานาคนนี้จึงร่ำรวยขึ้นมาได้ เขาจึงไปถามชานา และชานาก็เล่าให้เขาฟังว่า เขาได้ ลากมามากมายเพราะพวกนกที่อยู่ที่บ้านของ เขานั่นเอง

ในคืนหนึ่ง เพื่อนบ้านก็เลยไปแอบขโมย รังนกจากบ้านของชานาใจดีคนนี้มาไว้ที่บ้าน ของตนเอง พอวันรุ่งขึ้นชานาก็แปลกใจที่รังนก หายไป เขาก็ออกตามหาเพราะเกรงว่านกจะได้ รับอันตราย และเขาคิดว่า อาจโดนแมวจับกิน ก็เป็นได้ แต่เมื่อเขาออกตามหาก็ไม่พบ เขาไม่ คิดว่าเพื่อนบ้านของเขาจะเอานกและรังลูกนก ไปซ่อนเอาไว้

หลังจากที่นกไปอยู่ที่บ้านของเพื่อนชานา พวกเขาไม่ได้เลี้ยงดูพวกนกและลูกๆ ของมัน เลย และยังขังพวกนกเอาไว้อีกด้วย จะปล่อยให้ นกกับลูกๆ บินออกมา ก็จะเป็นช่วงเช้า เพราะ เพื่อนบ้านหวังว่าพวกนกมันจะคาบสิ่งของ อะไรๆ ที่มีมูลค่ากลับมาให้เขา นกก็ออกบินไป มันคาบอาหารกลับมาให้ลูกๆ ของมันกิน และ ไม่ได้คาบอะไรอย่างอื่นกลับมาอีกเลย เพื่อน บ้านจึงรู้สึกโกรธมาก แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เจ้านกก็ไม่คาบอะไรที่มีมูลค่ากลับมาอีกเลย จนในที่สุดมันก็ตายไป และลูกๆ มันก็อยู่ไม่ได้เพราะไม่มีแม่ที่คอยคาบอาหารนำมาป้อน เพื่อนบ้านคนนี้มีฐานะยากจนและก็ยังขี้โกง และไร้หัวใจต่อไป แล้วในขณะที่ชานาผู้ใจดี แม้จะร่ำรวยขึ้น แต่เขาก็ยังมีน้ำใจดี มีเมตตาต่อ ลสัตว์ต่างๆ และต่อผู้คนอื่นๆ ตลอดมา เขาจึงมีความสุขและมีความร่ำรวยต่อไป

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
 ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
 กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊าว**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาครสวรรค์ (หนทรี 14) ถ.หนทรี ซ่องหนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“สวรรค์สำคัญกว่า”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 มิถุนายน 2015)

เด็กๆ : CHILDREN

ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ผมและเพื่อนๆ กำลังทานอาหารกันอยู่ ...ห่างจากโต๊ะของเราไปเพียงเล็กน้อย มีคุณแม่คนหนึ่งกำลังนั่งป้อนข้าวให้กับลูกชายตัวเล็กๆ อายุประมาณ 3 ขวบ เด็กคนนั้นกินข้าวไปและก็นั่งมองทางผมและเพื่อนๆ ซึ่งคงเป็นเพราะพวกเราคุยกันไปหัวเราะกันไปตามภาษาอาหารเที่ยงแบบสบายๆ

พี่คนหนึ่งพูดขึ้นว่า “เด็กคนนั้น เขารู้ว่า ใครใจดี... เด็กลืมนัสได้ว่า ใครจะเพื่อนเล่นกับเขาได้...” แล้วพี่คนนั้นก็หันมายิ้มให้ผม... ผมเดินไปทักทายเด็กน้อยคนนั้น และบอกกับเขาว่า “หนูเป็นเด็กน่ารัก... โตขึ้นต้องเป็นเด็กดีของคุณพ่อคุณแม่... ลุงไปก่อนนะ เอาไว้นัดหน้ามาพบกันอีกนะ” ...รอยยิ้มของเด็กคนนั้น สวยงามกว่าดอกไม้ใดๆ ... และถ้าหากมีใครมาถามเราว่า “อะไรสวยกว่า ดอกไม้” ให้เราตอบไปเลยว่า “รอยยิ้มของเด็กๆ” เพราะโลกสวยด้วยรอยยิ้ม อ้อ...อย่าลืม ยิ้ม...ทักทาย กันบ่อยๆ นะครับ

[1.] ทารกคนใดในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่เจ้าหญิงแห่งอียิปต์รับเป็นบุตรบุญธรรม? (อพย 2:10) [2.] การบังเกิดมาของทารกคนใดที่ทูตสวรรค์เป็นผู้มาแจ้งข่าว? (ลก 2:8-14) [3.] ทารกคนใด (ในพันธสัญญาใหม่) ที่ได้รับมาจากการกาวนาบอนขอ? (ลก 1:13,60) [4.] ทารกคนแรกที่เกิดมาในโลกคือใคร? (ปฐมก 4:1) [5.] ผาแฝดคู่แรกที่พระคัมภีร์กล่าวถึงคือ? (ปฐมก 25:23-26) [6.] นักบุญเปาโลกล่าวถึงผู้ใดว่าควรอบรมบุตรธิดาของตน? (1ทธ 3:2-5) [7.] กษัตริย์พระองค์ใดที่ทรงร้องให้กับบุตรชายที่ไม่ดีของพระองค์ (1 ซมอ 19:2-5) [8.] บอกชื่อกษัตริย์ที่ตัดสินเรื่องหญิงสองคนที่อ้างว่าเป็นมารดาของเด็กคนหนึ่ง (1 พกษ 3:16-24) ๕

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นู้วอวย

“ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า” (มธ 5:8)

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เมื่อวันอาทิตย์ที่ 29 มีนาคม ที่ผ่านมา นอกจากจะเป็นวันอาทิตย์ไบลานแล้ว ยังเป็นวันเยาวชนโลกอีกด้วย ทุก ๆ ปีพระสันตะปาปาจะออกสารสันสำหรับวันเยาวชนโลก และปีนี้พระองค์ทรงใช้หัวข้อมหาบุญลภ “ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า” (มธ 5:8)

ในเนื้อที่อันจำกัด แต่อยากแบ่งปัน นู๋อวยจึงขอนำบางตอนของสารสันนี้มาแบ่งปัน และเพื่อนๆ สามารถอ่านสารสันฉบับเต็ม ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส สำหรับวันเยาวชนโลกครั้งที่ 30 ค.ศ. 2015 ได้จาก <http://youth.cbct.net>

1. ความปรารถนาที่จะมีความสุข

คำว่า “บุญลภ” หรือ “ความสุข” เป็นเหมือนกับการตกย้ำที่เตือนใจ ให้เรารำลึกถึงการเรียกร้องของพระเยซู ก้าวไปข้างหน้าพร้อมกับพระองค์ในหนทางที่จะนำไปสู่ความสุขที่แท้จริง แม้จะมีการท้าทายต่างๆ มากมาย แรงดึงดูดของอำนาจ ความร่ำรวย การอยากมีความสุขไม่ว่าจะโดยวิธีใด จะนำเราไปสู่เหตุวุ่นวายแห่งความทุกข์ทรมานทั้งสิ้น

2. ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข

อัครทูตเปาโลกล่าวว่า “หัวใจ” หัวใจคือศูนย์กลางของอารมณ์ ความคิด และความตั้งใจของมนุษย์ พระคัมภีร์สอนเราว่า “พระเจ้ามิได้ทรงมองสิ่งที่ปรากฏภายนอก แต่ทรงดูที่ใจ” (เทียบ 1 ซมอ 16:7) จากใจนี้เองที่เราเห็นพระเจ้า เพราะใจเป็นตัวแทนมนุษย์ที่มีทั้งกายและวิญญาณ ซึ่งมีความสามารถที่จะรักและได้รับความรัก

คำว่า “บริสุทธิ์” นั้นหมายถึง สะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน พระเยซูทรงตรัสว่า “ไม่มีสิ่งใดเลยจากภายนอกของมนุษย์ทำให้เขามีมลทินได้ แต่สิ่งที่ออกมาจากภายในของมนุษย์นั้นแหละทำให้เขามีมลทิน จากภายในคือจากใจมนุษย์นั้นเป็นที่มาของความคิดชั่วร้าย การประพฤติดีทางเพศ การลักขโมย การฆ่าคน การมีชู้ ความโลภ การทำร้าย การฉ้อโกง การล้าสอน ความอิจฉา การใส่ร้าย ความหยิ่งโส ความโง่เขลา” (มก 7:15, 21-22)

3. เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ในพระธรรมเกาเลียงเรียกของพระเจ้า “จงแสวงหาใบหน้าของเราเถิด” (สดด 27:8) เราจะเห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้เริ่มต้นก่อนเสมอ พระองค์ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะได้สามารถเข้ามาอยู่กับพระองค์ได้ พระเจ้าทรงเชื้อเชิญพวกเราแต่ละคนให้ได้พบกับพระองค์ ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดหรือทำหน้าที่อะไร “การตั้งใจที่จะพบกับพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นการส่วนตัว หรืออย่างน้อยก็เปิดใจกว้างที่จะยอมให้พระองค์สัมผัสกับเธอก็พอแล้ว พอขอร้องให้พวกเขปฏิบัติเช่นนี้ทุกวัน” (เทียบ Evangelii Gaudium, 3) ด้วยการอ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ หากเธอที่ยังไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ ขอให้เริ่มต้นที่พระวรสาร อ่านหนึ่งหรือสองบรรทัดทุกวัน ให้พระวาจาของพระองค์ตรัสกับดวงใจและส่องสว่างให้แก่ทางเดินของเธอ (เทียบ สดด 119:105) เธอจะพบว่าเธอสามารถเห็นพระพักตร์พระเจ้าได้บนใบหน้าของพี่ๆ น้องๆ ของเธอเองด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ถูกลืมและไม่มีใครคิดถึง เช่น คนจน คนที่หิว คนที่กระหาย คนแปลกหน้า คนป่วย หรือคนที่ถูกจองจำ (เทียบ มธ 25:31-46)

“ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า” (มธ 5:8) เยาวชนชายหญิงที่รัก เธอก็เห็นแล้วว่า บุญลภประการนี้พูดอย่างตรงไปตรงมา เกี่ยวกับชีวิตและเป็นหลักประกันความสุขในชีวิตของเธอ ดังนั้นพอขอเตือนพวกเธออีกครั้งว่า จงกล้าที่จะเป็นผู้ที่มีความสุข

เกมส์โมสรอดมศานต์

พื๋อ

บารทิเมอัส ร้องตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู โอรสของกษัตริย์ดาวิดเจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด...”
“ไปเถิด ความเชื่อของท่านได้ช่วยท่านให้รอดพ้นแล้ว” ทันใดนั้น เขากลับแลเห็นและเดินทางติดตามพระองค์ไป
(มาระโก 10:46-52)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้
รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

ทุกสิ่งที่ท่านได้ทำแก่พี่น้องเรา ที่ต้อยต่ำ ท่านได้ทำต่อเราเอง

ในช่วงวันหยุดยาวที่ผ่านมา แป้งใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่านหนังสือค่ะ หนังสือที่อ่านส่วนใหญ่ นอกจากข่าวสารในชีวิตประจำวันแล้ว ก็มักจะเป็นหนังสือจิตวิทยาพัฒนาตนเอง มีหนังสือเล่มน้อยเล่มหนึ่ง ถูกวางทับรวมกับกองหนังสือเล่มใหญ่ แป้งเห็นว่าหน้าปกหนังสือเป็นรูปหน้าตาแปลกประหลาด เลยหยิบขึ้นมาเปิดอ่านหน้าแรกดู ผู้แต่งคือ**ท่านพระราชญาณกวี (ปิยโสภณ)** ท่านแต่งหนังสือถึงเรื่องการให้กำลังใจ แป้งเห็นว่าเรื่องที่ท่านนำมาเล่าให้แง่คิดเตือนใจในหลายเรื่อง เลยอยากนำมาแบ่งปันให้พี่น้องได้อ่านกันค่ะ

“ข้าพเจ้าประทับใจกับเรื่องของครอบครัวแพทเธอร์สัน (Paterson Family) ที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักในช่วงที่ข้าพเจ้าไปศึกษาในต่างประเทศ ครอบครัวนี้มีฐานะธรรมดา เคยร่ำรวยมาในรุ่นพ่อแม่ แต่ทั้งสองต้องการใช้ชีวิตที่สงบเรียบง่ายและใช้เวลาส่วนหนึ่งช่วยเหลือผู้อื่น จึงมอบภาระให้พี่น้องคนอื่นดำเนินการรับภาระทรัพย์สินแทน ลูกหลานเช่นนี้ดูเหมือนจะหาได้ยากยิ่งในโลกปัจจุบัน

ชีวิตครอบครัวนี้เรียบง่าย และข้าพเจ้าอยากบอกกว้างดงามด้วย เขามีลูกคนโตเป็นหญิง คนเล็กเป็นชายสมดังความปรารถนาของเขาทุกประการ เวลาที่ทั้งสองคนโตเป็นหนุ่มเป็นสาวไปหมดแล้ว ในวัยเกือบจะชราคือ 50 เศษๆ ของสามภรรยาคุณนี้ มีชีวิตที่น่าศึกษามาก สามียึดอาชีพครู คือสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนต่างชาติ ส่วนภรรยามีอาชีพเป็นนักธุรกิจเล็กๆ ไม่ใหญ่โตอะไรมากมายนัก มีสำนักงานเล็กๆ ข้างบ้าน เธอให้บริการเกี่ยวกับการบริการจัดหาสถานที่พักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนในประเทศของเธอ เธอมีเวลาว่างปีละ 1 เดือน เพื่อปรารถนาเดินทางท่องเที่ยวในโลกกว้าง

งานสำคัญประจำปีของเธอคือหน้าหนาว เธอจะขอความกรุณาจากห้างใหญ่ๆ ช่วยประกาศบอกลูกค้าให้นำเสื้อผ้าเก่าเก็บมาบริจาค แล้วเธอก็ขอความสนับสนุนถุงและรถบรรทุกจากสำนักไปรษณีย์ ขอความอุปถัมภ์ขนส่งฟรีจากสายการบินประเทศนั้นๆ ส่งผ้าห่ม ของเล่น ของกิน เสื้อกันหนาวไปยังประเทศของตน เพื่อมอบให้แก่ผู้ยากไร้ที่กำลังหิวกระหายและ

หนาวลั่น นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังประทับใจที่
เธอรับเลี้ยงดูแลรับเลี้ยงเด็กน้อยหลายสิบคน
ทั่วโลก โดยที่ไม่ป่าวประกาศถึงความดีความ
ชอบแต่อย่างใด

ข้าพเจ้าปลื้มปิติที่จะบอกท่านผู้อ่าน จิตใจ
ที่ดีงามคือดอกไม้ประจำชีวิต และชีวิตที่ดีงาม
คือดอกไม้ประดับโลก ความมีชีวาของชีวิตอยู่ที่
การได้ช่วยเหลือคนอื่นให้มีรอยยิ้ม มิใช่รอคอย
ให้คนอื่นมาบอกเรายิ้ม การดำเนินชีวิตย่อมมี
อุปายที่แยบคาย”

เมื่ออ่านจบ แ่่งหวนนึกไปถึงคำสอน
ของพระเยซูเรื่องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์
ผู้ต่ำต้อยในคำอุปมาเรื่องการพิพากษาครั้ง

สุดท้าย ที่พระเยซูเจ้าจะทรงพิพากษาดัดสิน
ตาม “ความช่วยเหลือที่เราให้แก่ผู้ต่ำต้อยและ
ขัดสน” พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกร้องให้เราบริจาค
เงินหรือสิ่งของจำนวนมาก แต่ทรงหวังให้เรา
มองเห็นคนต่ำต้อยและรู้จักมีน้ำใจ ต่อทุกคน
ที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวันบ้างแม้จะเพียง
เล็กน้อย ดังที่ครอบครัวแพทเธอร์สันได้มอบ
ของขวัญที่ดีที่สุดด้วยร่างกายและแรงใจของเธอ
ให้กับผู้ยากไร้ทั่วโลก

แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบเราว่า
เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้
กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา
ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียง ไร ก็เหมือนได้กระทำแก่
เราด้วย - [เทียบมัทธิว 25:40] ❧

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สาธุ

เรียนคุณปณ.สาธุ ที่นับถือ

ผมได้อ่านอุตมคานต์เดือนเมษายน เห็นคุณ ปณ.สาธุ บอกว่าสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสจะประกาศให้ปลายปีนี้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ไปจบเอาปีหน้า ค.ศ. 2016 เป็น “ปีศักดิ์สิทธิ์” พิเศษ ชื่อว่า “ปีแห่งความเมตตา” ผมอยากูรรายละเอียดเพิ่มเติมอีกครับ พอมีอะไรใหม่ๆ บ้างไหมครับ ขอรบกวนท่านนี้แหละครับ

ขอพระเจ้าทรงอวยพรคุณปณ.สาธุและอุตมคานต์ตลอดไป

ยอแซฟ นิคม

ตอบ คุณยอแซฟ นิคม ที่นับถือ

ถูกต้องแล้วครับ ในวันเสาร์เย็น (11 เมษายน 2015) ขณะทำวัตรเตรียมฉลองพระเมตตา สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสก็ทรงทำพิธีประกาศสมณโองการ เรื่อง “ปีศักดิ์สิทธิ์” แห่งความเมตตา พระองค์ทรงยืนอยู่ต่อหน้าบานประตูศักดิ์สิทธิ์ที่จะทำพิธีเปิดในวันที่ 8 ธันวาคม ปลายปีนี้ ผมขอเอาข่าวมาให้คุณอ่านเลยก็แล้วกันครับ....

ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตาที่กำลังจะมาถึง (โรมรีพอร์ททูเดย์)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงโน้มน้าวพระองค์ลงการระดมหน้าประตูศักดิ์สิทธิ์ในมหาวิหารนักบุญเปโตรเพื่อประกาศสมณโองการเรื่อง “ปีศักดิ์สิทธิ์” พิเศษ ในระหว่างปีศักดิ์สิทธิ์ ประเด็นจะเป็นเครื่องหมาย “ประตูแห่งความเมตตา” และผู้แสวงบุญนับล้านคนจะก้าวข้ามธรณีประตูนี้เข้าไป สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสทักทายสัตบุรุษว่า “ขอพระหรรษทาน ความเมตตา และสันติจากพระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซูคริสต์พระผู้ไถ่กู้เราจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลาย”

- เพื่อการประกาศโองการปีศักดิ์สิทธิ์ พระสันตะปาปาทรงมอบ “เอกสารสมณโองการ” ที่มีชื่อว่า “**มิเซรีคอร์ดีเอ วุลตุส**” หรือ “**พระพักตร์แห่งความเมตตา**” เนื้อหาประกอบด้วย 25 ประเด็น ซึ่งพระสันตะปาปาทรงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมากต่อบัณฑิตที่กำลังจะมาถึง พระเจ้าทรงอภัยอย่างอ่อนโยนและทรงเห็นใจกรุณา พระสันตะปาปาตรัสว่าไม่ว่าจะอย่างไรคริสตชนควรเป็นผู้ให้อภัยจึงสมจะได้รับการอภัยนี้และคติพจน์ของปีศักดิ์สิทธิ์จะมีว่า “จงเมตตาดุจดั่งพระบิดาเจ้า” พระสันตะปาปาตรัสเสริมว่า

“เวลาของพระศาสนจักรมาถึงแล้วที่จะน้อมรับพระดำรัสเรียกอันน่าชื่นชมยินดีให้ตระหนักถึงความเมตตาอีกครั้ง

หนึ่ง นับเป็นเวลาที่จะหันกลับมาสู่เรื่องพื้นฐานและช่วยแบกรับความอ่อนล้าและพยายามคืนรนของพี่น้องชายหญิงของเรา ความเมตตานับเป็นพลังที่จะปลุกฟื้นชาวเราเข้าสู่ชีวิตใหม่และสัมผัสซาบซึ้งใจให้มองไปยังอนาคตด้วยความหวัง”

- ปีศักดิ์สิทธิ์จะเริ่มตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคมปีนี้และไปจบลงในวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016 ประเด็นสำคัญๆ ได้แก่

- จะมีการเชิญชวนให้ชาวคาทอลิกได้รื้อฟื้นกิจการงานแห่งความเมตตา

- มีคำแนะนำว่า ศิลปินและผู้แต่งการสารภาพบาปเป็นของประทานอันประเสริฐ ยอดเยี่ยม

- พระสันตะปาปาจะทรงแต่งตั้งพระสงฆ์ทุกองค์ในสังฆมณฑลให้เป็น “นักเทศน์สอนผู้เชื่อมั่นในเรื่องความเมตตา” และพวกเขาจะอภัยบาปหนักเฉพาะบางประการโดยไม่ต้องขออนุญาตจากสำนักวาติกัน ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาจะมีอำนาจอภัยบาปการทำทารุณต่อศีลมหาสนิท

- บรรดาสมาชิกกลุ่มหรือแก๊งค์ก็ถือสิทธิพลก่ออาชญากรรมจะได้รับการเรียกร้องให้กลับใจ

- จะมีการมุ่งเสวนากับชาวยิวและมุสลิม เพื่อหลีกเลี่ยงการรังเกียจเดียดฉันท์หรืออคติเลือกปฏิบัติ

- พระสันตะปาปาทรงอธิบายว่าปีศักดิ์สิทธิ์เป็นโอกาสสำหรับทุกคน ไม่ใช่เพียงแค่งานพิธีขององค์กรหรือสถาบันเท่านั้น และทรงเสริมว่า “ทำไมทุกวันนี้ต้องมีปีศักดิ์สิทธิ์แห่งความเมตตา? เพราะว่าพระศาสนจักรกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลงอันสำคัญของประวัติศาสตร์จึงได้รับการเรียกร้องให้มอบพระบารมีพระคุณแก่โลกมากยิ่งขึ้น มอบเครื่องหมายแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าและความใกล้ชิดของพระเจ้าต่อโลก นี่ไม่ใช่เวลาแห่งการทำให้ไขว่เขวสับสนในเรื่องนี้”

- ปีศาจลี้ลับแห่งความเมตตา จะเฉลิมฉลองในทุก
สังฆมณฑลในโลกเพื่อประชาชนผู้ไม่มีโอกาสไปเยือนกรุงโรม
จะสามารถมีส่วนร่วมในปีศาจลี้ลับนี้ได้

ส่วน 25 ประเด็นทั้งครบของประกาศสมณโองการ
ปีศาจลี้ลับ คงจะมีคนแปลออกมาในไม่ช้า อุดมสถานต์จะรีบ
นำทั้ง 25 ประเด็นสำคัญมาตีพิมพ์ให้อ่านกันต่อไปนะครับ
โอกาสนี้ ผมขอเล่าเรื่องความเมตตาดีๆ ที่อ่านแล้ว ส่งเสริม
กำลังใจให้ไปทำกิจเมตตาในชีวิตจริงมาให้อ่านกันครับ

ตายายไปเยี่ยมลูก

03.30 น. ระหว่างทางขับรถจากเขาใหญ่ วิ่งมุ่งหน้า
นครสวรรค์ จึงต้องผ่านเส้นสระบุรี/พระพุทธรบาท

พบตายายคู่หนึ่งเดินอยู่ข้างทาง หอบข้าวของ
พระพุทธรบาท ผมจึงมีอาเจียนไปเลยๆ ได้ จึงชะลอรถจอด
และถอยหลังอย่างระวังบนถนนที่มีรถมากเส้นเพิ่งออกจากแยก
พุแคที่จะเลี้ยวไปเพชรบูรณ์ได้ เต๋ว่าแถวนี้จะเดินจากหมู่บ้าน
ก่อนถึงแยกสัก 3-4 กม.

ผม : จะไปที่ไหนครับ ผมจะผ่านพระบาท และ
ลพบุรีครับ

ตา : (มองหน้า นิ่ง ไม่พูดอะไร)

ยาย : พ่อหนุ่มจะไปไหนนะ

ผม : ผมจะผ่านหน้าพระลาน พระบาท และเข้า
ตัวลพบุรีครับ ยายจะไปทางไหนผมแวะไปส่งได้ ผมไม่รีบ

ยาย : ยายจะไปเยี่ยมลูกที่โรงพระยาบาล
พระพุทธรบาทนะ

ผม : ดิฉันจะไปได้เลยครับ

ตา : ขอบใจมากพ่อหนุ่ม

ผมพาตายายขึ้นรถ เห็นในตะกร้ามีกระตักน้ำร้อน
แบบสีเงินๆ เป็นสนิม มีห่อข้าว มีผ้า ใบหน้าแก่ทั้งคู่เหนื่อย
ล้ามาก

แกต้องตื่นตั้งแต่ตี 2 หุงข้าว ต้มซุป และเตรียม
ตัวเพื่อไปเยี่ยมลูกชายที่นอนป่วยอยู่โรงพยาบาลพระพุทธรบาท
แกเดินทางจากจุดนี้ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ถ้าเดิน
ไปนะ วันนี้เป็นวันแรกที่ไปเยี่ยมลูก และยายจะนอนเฝ้า
ให้น้องรถประจำทางกลับ

เหตุผลที่แกตัดสินใจเดินไประยะทางกว่า 20-30
กม. เช่นนี้ เพราะแกต้องการประหยัดค่ารถเอาไว้ จะได้เก็บ
เงินส่วนนี้ไว้จ่ายค่ายาให้ลูก ผมไม่ได้ซักถามว่าลูกป่วยเป็น
อะไรยังไง ผมไม่สามารถพูดคุยหรือถามอะไรได้อีก น้ำตามัน
เอ่อเต็มตา ต้องปาดทิ้งเสียหลายครั้ง

บทสนทนาบางช่วงทำเอาน้ำตาผมทะเล้นออกมา
แกนั่งเบาะหลังคงไม่เห็น แต่เสียงผมเต็มกลืนมากๆ ในตอน

นั้น บทสนทนาขาดช่วงเป็นระยะ

ยาย : ที่เราต้องรีบเดินออกจากบ้านกันตั้งแต่ตีสาม
เพราะมันจะมาถึงที่โรงพยาบาลสักหกโมงพอดี ก็ทันเอาข้าว
ให้ลูกชายมันกิน ทำที่มันชอบมาเลยนะ

พอถึงหน้าโรงพยาบาลพระพุทธรบาท ผมลงไปส่งแก
และควักเงินให้แกจำนวนหนึ่ง แกปัดและไม่รับ พร้อมยกมือ
ไหว้ขอบคุณผม จนผมต้องห้ามแทบไม่ทัน

ผม : ไม่เป็นไรครับ ช่วยกันได้ ยังไงผมต้องผ่าน
ทางนี้อยู่แล้ว

ยาย : ขอให้เจริญๆ นะพ่อหนุ่ม ใจดีกับคนแก่
มาก แต่เงินนะยายรับไม่ได้นะ เก็บไว้เถาะ

ผม : ตารับไว้นะครับ อย่างน้อยให้ผมช่วย
ค่ารถค่าเดินทาง จะได้ไม่ต้องเดินกันขนาดนี้ ตายายเหมือน
พ่อเหมือนแม่ผม ผมปล่อยให้เดินขนาดนี้ไม่ได้หรอกครับ
เก็บเงินนี้ไว้เป็นค่าเดินทางนะครับ ผมไหว้ละ อย่าเกรงใจเลย

ตา : ขอบใจมากลูกเอ๊ย (แกตอบด้วยใบหน้า
เรียบเฉย)

ผมส่งถุงน้ำผลไม้ นม ขนมปัง ที่ผมแวะซื้อให้จาก
ปั๊มน้ำมัน ยายจับมือผมแน่น แล้วกล่าวขอบคุณอีกครั้ง

เพลงฟังสบายยุค 60 ช่วยพาผมขับรถออกมาจาก
ตรงนั้นอีกสัก 2-3 กม. จอดรถข้างทาง ร้องไห้อย่างหนัก
นึกถึงหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย ทุกอย่างมันถล่มออกมา
หมดในวินาทีนั้น ผมใช้เวลาอยู่กับตัวเองตรงนั้นประมาณ
10 นาที ตั้งสติแล้วขับรถต่อไปบ้านมุ่งหน้านครสวรรค์ต่อไป

ผมมีการกิจรับพ่อและแม่มาหาหมอที่ลพบุรีตรวจ
สุขภาพประจำปีในเช้าวันนั้น ระหว่างทางจากบ้านผมที่
จันทบุรี วิ่งตามถนนสายเลียบคลองตรงผ่านบ้านหมี ย้อน
มาถึงลพบุรี ในความมืดเช่นนี้ทำให้ผมนึกถึงสมัยเด็กที่
ครั้งหนึ่งเคยเดินจากโรงเรียนที่ลพบุรี ถึงบ้าน กว่า 30 กม.
เช่นเดียวกัน ขอบขอบคุณความจนที่ทำให้ผมได้เรียนรู้มาถึง
ทุกวันนี้ครับ

ปล.สิ่งที่ผมได้ทำไปนั้นไม่ได้ต้องการหวังผลให้ใคร
ชื่นชมหรือยกย่องแต่อย่างใดครับ เพราะผมเชื่อว่าเป็นใครก็
ต้องทำเช่นผมแน่นอนครับ โลกนี้สวยงามจริงจังเมื่อผู้คนเอื้อ
อาทรต่อกัน มีน้ำใจให้กัน ทุกชีวิตมีความหมาย มีโลกของ
ตัวเองในมุมเล็กๆ ที่มีโอกาสจะได้สัมผัสกับอารมณ์และเวลา
เช่นนี้ ขอเพียงคุณจงอย่าเมินเฉยต่อโอกาสที่จะทำสิ่งดีๆ
แม้เพียงเล็กๆ ให้เพื่อนร่วมโลกสักคนครับ

นี่คือ "ปีศาจลี้ลับ" แห่งความเมตตาที่เราคริสตชน
ต้องออกไปทำ และทำให้ดีกว่านี้อีกด้วยครับ ช้

มองกางเขน เห็นรักแท้

...มองกางเขนเห็นอะไรในกางเขน

มองชัดเจนจริงจังสักครั้งหนึ่ง

มององค์พระเยซูผู้ถูกตรึง

มองให้ไกลไปให้ถึงซึ่งแก่นธรรม

...ไม่ตอบโต้ยอมตายหมายสงบ

ไม่สู้รบปรบมือไม่ยื้อย่ำ

ไม่อวดแบ่งเก่งมากต่อปากคำ

ไม่คิดจ้องจดจำแต่ย่อภัย

...มือถูกตรึงเท้าถูกตอกตะปูติด

คนใกล้ชิดศิษย์มากมายหายไปไหน

เสียงเยาะเย้ยเหยียดหยามประณามไกล

ผิดของใครขอรับหมดไถ่ชดเชย

...แล้วความรอดก็ลุล่วงสู่ปวงมนุษย์

เมื่อพระบุตรสุดรักจักทรงเอ่ย

“พระบิดาอย่าถือโทษโกรธเขาเลย

เขาไม่เคยรู้ว่าเขาทำอะไร”

ภักดิ์

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

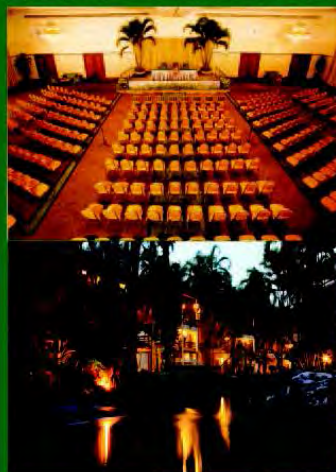
E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th